

શીવ કીરતનાવળી.

૨૩૪૪

છોટમકૃત.

પ્રસિદ્ધ કરનાર

ત્રયાડી વર્ધજનાથ દુલવરાંમ તથા મંછાશંકર

દુલવરાંમ નાગર સારોદર નડીયાદના

નડીયાદ મધ્યે

હાણુભાગોળે કુંભારપોળમાં

મે. મુરજરાંમ તથુલાલે પોતાનાજાપખાનામાં છાપી.

કોપીરાઉત્તના હક પ્રસિદ્ધ કરનારે રાખ્યેછે.

સંવત ૧૯૪૧—સને ૧૯૮૫.

કિંમત ૩૦-૮-૦

જાહેર સ્વર.

આ ચોપડી જે સદગ્રહસ્થાને બેઠતી હોય તેમણે
નીચે લખેલે ઠેકાણેથી રોકડી કીંમતે મંગાવી લેવી બ
હાર ગાંમના લોકોએ વધુમાં ટપાલ ખરચ મોકલવું

નડીઆદમાં—ત્રવાડી વઘજનાથ દુલવરાંમની પા
સેથી ઠોંગ નાગરવાડામાં

અમદાવાદ ખાડીઆમાં શોભારામ સુરતીની પોલ
માં મંછાશંકર દુલવરામ પાસેથી મલશે

સુણાવ—ત્રવાડી વઘજનાથ પોતે પ્રસિદ્ધ કરનાર પા
સેથી

અનુક્રમણિકા.

પદ.	વિષય.	પૃષ્ઠ.
૧	વિશ્વનાથ પૈરાટ તણો છે આત્મા.	૧
૨	શીવશંકરનું ધ્યાન રૂઢ્યમાં ધારીએ.	૨
૩	અપાર મહિમા છે મોટો માહાદેવનો.	૩
૪	શીવ ભજન થકી કોટી જન્મનાં પાતક પ્રલે થાયછે.	૪
૫	તન તરુવરમાં જીવ શીવ બેહસો ફેરો વાસ છે.	૪
૬	શીવ શેવા તજી અવર દેવ ઉપાસે તેહ અન્નાંજીછે.	૫
૭	પરમ શીવ જે નથી ભજતા પ્રાણી.	૫
૮	જીવડા જોને જરાએક જગી.	૬
૯	કપાનીધી કષ્ટ સરવનાં કાપો.	૬
૧૦	પ્રાણીયા ભજને સદાશીવ ભાવે.	૭
૧૧	સ્વરૂપ વિચારીરે શીવનું.	૭
૧૨	સરજનહારેરે શીવ છે.	૮
૧૩	પરમ દયાળુરે પરુપતી.	૮
૧૪	શું સોધોછેરે શીવને, તે છે સદા તમારી પાસ.	૯
૧૫	ઉમાકંતને ભજી લો શુદ્ધ ભાવથી જો.	૯
૧૬	કોટી તિર્ય થકી પાવન સદાશીવ છે જો.	૧૦
૧૭	અખીલ લોકને મહાદેવનો આધાર છે જો.	૧૧
૧૮	દુરાચાર કાંય ના ગમે માહાદેવને જો.	૧૧
૧૯	આદિતે પુરૂષ અખંડ અંતરજામીરે.	૧૨
૨૦	સદા એક શંકરને ભજીએ.	૧૩
૨૧	પડવે પ્રાણી સરૂપે શંકર સરવેશ્વર છે સ્વામીજી.	૧૪
૨૨	મહીમા મોટોરે શીવ શેવાનો કાહાવે.	૧૫
૨૩	તે નર કહીએરે શીવ શેવા અધિકારી.	૧૭
૨૪	પ્રેમ મગનમાં રાખી પ્રભુ મારો.	૧૮
૨૫	શીવ ભજનમાં રહીએ સદાય એક શીવ ભજનમાં.	૧૮
૨૬	સુખના સાગર શંકર પરમ દયાળ છે.	૧૯
૨૭	શ્રદ્ધા કરવાની ઇચ્છા કરી.	૧૯
૨૮	એકજ દેવ કહ્યોછે વેદમાં.	૨૦
૨૯	અજ અપિનાશી શંકર છો તમે.	૨૧

૩૦	સંકુમાં શક્તિ છે માહાદેવની.	૨૨
૩૧	તુલશીવીવાનો મુખનો સાગર શંકર પરમદયાળુ.	૨૩
૩૨	માહાદેવ માહાદેવ કહે જે જન બે વારે.	૨૩
૩૩	આત્મા એંતા શીવ સ્વરૂપ સાક્ષાતરે.	૨૪
૩૪	શ્રદ્ધા કેરો આરભ નહોંતાં જ્યારે.	૨૪
૩૫	ધન્ય ધન્ય દશ તંજ ગતિ માંવરે.	૨૫
૩૬	નગર અવંતીને માળવ દેશ.	૨૫
૩૭	ચંદ્રશીલ શીવ પુજા માંય.	૨૬
૩૮	જેયું જાગી આહીર સુને જોણીવારે.	૨૭
૩૯	જેજે જગતગુરૂ પૈજનાથ શેવે સુર સાથ.	૨૮
૪૦	જન શેવા સદા પૈજનાથ સુમન ગ્રહી હાથ.	૨૮
૪૧	સદાય સમગણ કરીએ શીવ દાતારનુરે.	૨૯
૪૨	જેણે શીવને જોયા તે નર જુગમાં જાગીયારે.	૨૯
૪૩	શીવને ભુલી શું ભટકેછે પાંચર પ્રાણીયારે.	૨૯
૪૪	સુંદર સરવેથી શોભીતો કાહાવે પરવત કૈલાસ.	૩૦
૪૫	ગરૂડતમે જન્મ ગમાયા.	૩૧
૪૬	જગકા મુખ જેસા સ્વપના.	૩૧
૪૭	શીવોહું શીવોહું શબ્દ નિરંતર.	૩૨
૪૮	શીવ શીવ શીવ યહ રટણ નિરંતર કરી લે.	૩૨
૪૯	સમજ લે સાર સમજ લે સાર.	૩૨
૫૦	શીવ શીવ સમગરે સહુ જન સ્નેહધીરે.	૩૩
૫૧	પરમ દયાળુ શીવ મુખ ધાંમ છેરે.	૩૩
૫૨	કરીએ શીવ શેવા શીવ શેવા.	૩૪
૫૩	ભસ્મ ધારણ થકી પાપ સર્પ જાળે જો.	૩૪
૫૪	શાક્તીરૂપ શંકરે જુવે તેને ધ્ય ન ધરી.	૩૫
૫૫	અવિદ્યા અંજરમાંરે ભરેલી કાંચ નહીં જાની.	૩૬
૫૬	શીવ શીવ ભજતારે પાપ સરવે પ્રલે થશે.	૩૭
૫૭	જ્યોતર્ણાંશ દાદસરે શ્રદ્ધામાં છે શંકરનાં.	૩૮
૫૮	શીવની નીંદા જે કરનારા પૈજણવ નામ ધગવેરે.	૩૮
૫૯	જે નરને શીવ શેવા ન ગમે તે નર પાંચર કહીએ.	૩૯
૬૦	જીવ શીવનો સદા સમધી સખા પરસ્પર કાહાવેરે.	૩૯

૬૧	શોવના અશ જીવ છે સઘળા સુખી તાં કહેજે એવારે	૪૦
૬૨	વ્યકતા વ્યકત કારજને કારણુ નિશ્ચ પરમર નેહરે.	૪૦
૬૩	સદાશીવ રૂપ સત્ય અતઃ કો પિયારી.	૪૦
૬૪	પુરણુ પ્રેમથી સજી કો શીવ શેવા.	૪૧
૬૫	પ્રાતઃ ઉડો સમરોએ શ્રીશંકર સુખકારો.	૪૨
૬૬	જેજે ઉમા નિવાસ શંકર અપિનાશી,	૪૩
૬૭	જેજે માહારૂદ્ર અમીત કોકના પતી.	૪૩
૬૮	જે ઉમાકાંત ભગવંત ભવ ભયહરણુ દેવ	૪૩
૬૯	જેજે શંકર કૈલાસ ધણી.	૪૪
૭૦	જપ જપ શ્રી ઇશ્વર ઉત્તમ.	૪૪
૭૧	જીવ તમે શીવ રૂપને શેવેરે.	૪૪
૭૨	શીવશંકર પરમ દયાળ અતિ સુખકારો જે.	૪૫
૭૩	અતિ અદ્ભુત રૂપ અવાર શંકર પરમગુરુ.	૪૫
૭૪	આનંદ સામર શુભ ગુણુ આગર શીવ આગધીએ.	૪૬
૭૫	પ્રાતઃસમે શ્રી શંકર ભજીએ આનંદરૂપી એવારે.	૪૬
૭૬	પ્રાતઃસમે પારવતી કહેજે સાંભળ માતા માહારીરે.	૪૭
૭૭	ઉમીચાજીએ તપ આરભ્યાં હીમાચળના વનમાંરે.	૪૮
૭૮	પ્રાતઃસમે શીવ દરશન કરતાં પાપ નિશાનુ નાસેરે.	૪૮
૭૯	જેજે ઉમાપતી આધુતા.	૪૮
૮૦	સાંભળ સહાયર સુખનાંતરની વાત..	૪૮
૮૧	સુણુ સહાયર આપણુ નેહએરે શીવનાં દરશન કર.	૪૮
૮૨	અધુત ઉમેશ કૃપાળા અતિ અદ્ભુત રૂપ રસાળા.	૫૦
૮૩	શંકર સમ દેવ ન કોઈ.	૫૦
૮૪	શે નથી ભજતારે શીવને.	૫૧
૮૫	કળી કલુષ હરાણુ ઉજાશ છે.	૫૨
૮૬	હર સમ કોઈ નહી હિતકારી.	૫૨
૮૭	ગસીએ નિવાજ શંકર ખડો માહારાજ.	૫૩
૮૮	સમગણુ કરીએરે શીવનું.	૫૩
૮૯	જનમ ધરી જેણે શીવને ન જોયો.	૫૪
૯૦	આંખો વસંત આનંદ ઉપજ્યો.	૫૪
૯૧	શીવ શીવ સમરો કો પ્રાંગીયા.	૫૫

૯૨	શ્રદ્ધોમાં શીવના આધાર છે.	૫૬
૯૩	માહા મંગળરૂપ મહેશ સદા સ્મરેશ.	૫૬
૯૪	નય નય ત્રંબક ત્રિગુણ વિકાર રહીત ઉકાર.	૫૭
૯૫	નમો પરમગુરુ શીવરાય નિગમ જશ ગાય.	૫૮
૯૬	કેટા જન્મનાં પુન્ય અપાર ઉદય હોય જેને.	૫૮
૯૭	શીવના નામ તણો મહીમા ઘણો.	૫૯
૯૮	શીવને નામે સંકટ નાસે પાસે નાવે પાપ જેને.	૫૯
૯૯	સોહં સનાતન શીવ છે જન જેને વિચારી	૬૦
૧૦૦	છા તું શીવ લગ્ગરે શીવ લગ્ગરે.	૬૦
૧૦૧	ક્ષમા કરો અપરાધ અમારા શંકર પરમ દયાળરે.	૬૧
૧૦૨	શીવ સમરાણથી સાધન સઘળાં સીધીદાયક થાય જે.	૬૧
૧૦૩	સજ્જન સાંભળેરે કહુછુ આગળનો ઇતિહાસ.	૬૧
૧૦૪	વાણજારો આવીરે ઉતરયો વનમાં.	૬૩
૧૦૫	સંવત વિક્રમસેનનો આવ્યો વળી અગીયાર સજ્જન.	૬૪
૧૦૬	પરમકૃપાળુ શ્રી વર્ધજનાથ છે.	૬૭
૧૦૭	સુજનોરે શેવો શ્રી વર્ધજનાથને.	૬૮
૧૦૮	હરદમથી લજ્જેરે હાટકનાથને.	૬૯
૧૦૯	લકત તાણા ભય હરનારા નિલકંઠ છે.	૬૯
	જાહેર ખખર	૭૨
	આરંગો શંકર સ્વામી, તમો છો અંતરજામી.	૭૩
	મહીસાસુર મથનોરે માયા.	૭૩
	પારવતીનો યાગ.	૭૪
	શ્રી ગણપતીની આરતી.	૭૫
	શ્રી હનુમાનની આરતી.	૭૫
	શ્રી માહાદેવજીની આરતી.	૭૫
	શ્રી પારવતીજીની આરતી.	૭૭
	માતાજીની આરતી.	૭૭
	પોઢો શીવરાય ગીરી કહલાસ.	૭૮

શ્રીગણેશાયનમાં : ॥ શ્રીગુરુત્યોનમાં : ॥ અથ પદ
રાગ કલ્યાણ ચૈતાળ ॥

મંગળરૂપમહેશભવાંની ॥ નામસમરતાંપાતકનાસે ॥ આ
સુતોપઅતિઅઢળકદાંની ॥ મંગળ ॥૧॥ સીદ્ધમુનીદ્રસુરે
શ્વરવદે ॥ શેવેવશીષ્ઠસમાવિજ્ઞાંની ॥ દેવસકળનેદાઝતા
દેખી ॥ પીધુગરલનિલકંડનિશાંની ॥ મં ॥૨॥ સૂખસંપ
તિસદાશીવઆપે ॥ વેદવચનલેલુસતમાંની ॥ મં ॥૩॥
છોટમનીત્યસદાશીવશેવે ॥ લોકરેકોટીકકલેશનીહાંની
॥ મંગલરૂપમહેશભવાંની ॥ ૪ ॥

રાગ ગરબી,

વીશ્વનાથ વૈરાટ તણોછે આત્મા ॥ અંગો અંગેધાર્યા
લોક અનંતજે ॥ નખશીખ સ્ફુધી ધારે જે નર ધ્યાનમાં
॥ તે જન જુગમાં થાશે મહા મહંતજે ॥ વિશ્વનાથ વૈરા
ટ તણોછે આત્મા ॥૧॥ પગને ડાંમે ધાર્યાં સાત પતા
લછે ॥ સત્ત લોકમાં રાજે જેનું શીશજે ॥ નેત્ર દીવાક
ર જટા ઘટા ઘન માલછે ॥ જકત ચરાચર ધારેછે જુગ
દીશજે ॥ વી ॥૨॥ કરણ દીશાપતિ ના સાથેછે અશ્વની
॥ મુખ પાવકને વરૂણ જીભ્યાયે વાસજે ॥ દંત તણે
ડાંમે તો જમના દુત છે ॥ વિજલી તો છે વિશ્વેશ્વરનૂ
હાસજે ॥ વિના ॥૩॥ ઉપજવે પાળેને વળી પ્રલે કરે ॥ એ
ધશ્વરનો જાણો બ્રહ્મટી વિલાસજે ॥ દીવસ રજની નેત્ર
તણી પગ જાણીયે ॥ સરવેશ્વરછે પોતે સ્વયં પ્રકાશજે
॥ વિના ॥૪॥ વાણી તો શંકરની ચ્યારે વેદછે ॥ મનને ડાં
મે રહે નિરંતર ચંદ્રજે ॥ બુદ્ધિ બ્રહ્મા રૂદ્ર દેવ અહંકાર

છે ॥ ચિત્ત વિષ્ણુને હાથ જાંણીયે ઇંદ્રજે ॥ વિ० ॥ ૫ ॥
 અસ્તી શૈલને ઉદર સમુદ્ર વખાંણીયે ॥ શરીતાયો તે
 જાંણો છે નસ જડ્યજે ॥ ભાર અરાઠ વનસપતિ છે રો
 માવલી ॥ તારા ગણતો પુષ્પ તણી છે માળજે ॥ વિ०
 ૬ ॥ ઉપસ્થને ડાંમેરે દેવ પ્રજાપતિ ॥ પાયુસ્થાન કરે છે જનનો
 રાયજે ॥ નખને ડાંમે નિરમેલા પાંખી પશુ ॥ અનંત ઉ
 પજે અનંત માંહી સમાયજે ॥ વિ० ૭ ॥ એવું અદ્ભુત
 ધ્યાન નીરંતર જેધરે ॥ કોટી જનમનાં પાતક પ્રણે થાય
 જો ॥ ભુકિતને મુકિત તો તેનરને મળે ॥ જન છોટમ
 એ શંકરના જસ ગાયજો ॥ વિશ્વનાથ વૈરાટ તણો છે આ
 તમા ॥ ૮ ॥

૫૬ ૨ રાગ ઉપરનો

શીઘ્ર શંકરનુ ધ્યાન રૂઢ્યમાં ધારીયે ॥ ઇશ્વર તો છે
 દેવ તણો મહાદેવજો ॥ સાસેને ઉસાસે એને સાધીએ ॥
 જેની સરવે કરે સુરાસૂર શેવજો ॥ શંકરનુ ધ્યાન રૂઢ્ય
 માં ધારીયે ॥ ૧ ॥ ધ્યાન થકી પાતક સઉ ધોવાયછે ॥
 અંતરનુ અંધારૂ અગગુ થાયજો ॥ સ્વરૂપતો ભાસેરે સા
 આ શીવનુ ॥ જેના જસને નીગમ નીરંતર ગાયજો ॥
 શંકરનુ ॥ ૨ ॥ શીવસમો દેવ નથી સંસારમાં ॥ જનમ
 જનમનો સંગી પરમ કૃપાલજો ॥ ગરભવીશે એપાલેછે
 પ્રીત્યેકરી ॥ સદા કરેછે શેવકની સંભાલજો ॥ શંકરનુ ॥
 ૩ ॥ રીઝીને સીઝીના શીવ દાતારછે ॥ વલી આપેછે
 ભવના સંઘલા ભોગજો ॥ કંચનના સરખીરે શુભ કા
 યા કરે ॥ રગરગમાંથી ટાલે સઘલા રોગજો ॥ શંકરનુ ॥
 ૪ ॥ રાવણને બાંણાસુર બલીયા થયા ॥ તે પાંમેલા શ

કર તણે પ્રસાદજો ॥ વિષ્ણુના દ્રોહ થકી માર્યા ગયાં
 ॥ મુકી જોણે ધર્મતણી મુરજદજો ॥ શંકરનૂં ॥ પા ॥ શી
 વલકિત કરીએજો સાચા ભાવથી ॥ તન મનથી તો રે
 હેવુ પરમ પવિત્રજો ॥ જન છોટમનો સ્વામી રીઝે સ્ને
 હથી ॥ જીવ સરવને માંનીલેવા મીત્રજો ॥ શંકરનુક્યા
 નરદયમાં ધારીયે ॥ ૬ ॥

૫૬ ૩.

અપાર મહીમાછે મોટો મહાદેવનો ॥ સદા કરેછે નીજ
 શેવકની સહાયજો ॥ આનંદ તો આપેછે શંકર અતી
 ધણો ॥ માહાદેવ ભજતાં મનવાંછીત ફલ થાયજો ॥ અપા
 રં ॥ ૧ ॥ કૌરવને પાંડવનુ ભુધ જ્યારે થયુ ॥ અસ્વ
 સ્થામા કરી અતીશે ક્રોધજો ॥ અપાંડવી પ્રથવી કરવા
 ને આદરી ॥ અરજીન સામે થયો જોરાવર જોધજો ॥
 અપારં ॥ ૨ ॥ અસ્ત્રોને શસ્ત્રો તો મુક્યાં અતીધણાં ॥ તે
 થી પાંડવ સૈન હણાયુ સર્વજો ॥ પાંચે પાંડવ તેતો કોય
 મુવા નહીં ॥ ભંગ પ્રતીજ્ઞા થતાં ઉતરયો ગર્વજો ॥ અ-
 પારં ॥ ૩ ॥ ધનૂરવેદને ગુરુસુધાં ધીક્કારતો ॥ રથછોડી
 ને નાઠો માહાવન માંયજો ॥ મારગમાં મલીઆરે માહા
 મુનીવ્યાસજી ॥ તેમુનીવરને કેવાલાગ્યાત્યાંયજો ॥ અપાં
 ॥ ૪ ॥ ઓષ્ઠજી તુધનુરવેદ ધીકાર ધીકારમાં ॥ અરજી
 ન કેશવ નરનારાયણ દેહજો ॥ શંકરને શેવ્યાછે અતીશે
 એમણે ॥ અફલ કરેછે તારાંઅસ્ત્રો એહજો ॥ અપારં પા
 ત્રીસુલપાંણી અરજીનના રથઆગલે ॥ મીથ્યા કરી નાં
 ખેછે તમારા મંત્રજો ॥ કહે છોટમ શીવ મહીમા મુની
 વ્યાસે કહ્યો ॥ શીવલકિતથી પાંડવ થયા સ્વતંત્રજો ॥

અપાર મહીમાછે મોટો માહાદેવનો ॥ ૬ ॥

રાગ ગરબી માલ્ય શ્રેર.

શીવભજન થકી કોટી જનમનાં પાતક પ્રલે થાયછે ॥
સુખસરવ મળે અંતસમે તે અમરલોકમાં જાયછે ॥ ટેક
જે શીવ શીવ શીવ ભજશે ભાવે ॥ તેને ભવનાં સંકટ
નહીઆવે ॥ તે શરવથકી સમરથ કાવે ॥ શીવભજન
॥૧॥ જે પંચાક્ષરનો જપકરે ॥ તે નરના ત્રીવીધી તાપ
હરે ॥ વળી અણીમાદીક સહુ શીધીવરે ॥ શીવભજન
॥૨॥ પરનીંદા પરપંચ ત્યાગીછે ॥ જે ઇશ્વર પદ અનુરા
ગીછે ॥ તેજન જુગમાં બડભાગીછે ॥ શીવભજન ॥૩॥
જે શંકર ચરણ ઉપાશી છે તેને કોટી ગયાને કાશીછે ॥
કહેછોટમ તે સુખરાશીછે ॥ શીવભજન થકી કોટી જ
નમનાં પાતક પ્રલે થાયછે ॥૪॥

રાગ ઉપરનો પદ ૫

તનતરૂવરમાં જીવ શીવ બેહસો કેરો વાસછે ॥ એક
ફલભોગી ॥ એક કરમફલ દાતા આપ ઉદારછે ॥ ફલ
ભેકતા તે તરૂરૂપથયો ॥ નીજસંગી સખાને ભુલીગયો
॥ તે જીવ્યભીમાને જય વહયો ॥ તનતરૂ. ॥૧॥ જીવસં
સારી સૂખનેધાયો ॥ તેને મીથ્યા માયાથે વાહયો તેને કો
પકરી કાળે સાહયો ॥ તનતરૂ. ॥૨॥ નીજ સ્નેહી સખા
ને નાજીયો ॥ તેણે ઉત્તમ તનુ એળેખોયો ॥ તેરાંક થઈ
દુખમાં રોયો ॥ તન. ॥૩॥ જેણે પરમસખાને પુઠ્યકરી ॥
અગ્નાંને દીધો અંધકરી ॥ નથી જોતો પ્રભુને પાસકરી
॥ તનતરૂ. ॥૪॥ ગુરૂરૂપ ધરી માહાદેવ મલે ॥ તે નરના
ત્રીવીધી તાપ ટળે ॥ કહે છોટમ તે શીવમાંહે ભલે ॥

તન તરવમાં જીવ શીવ બે હાસે કીધોવાશછે ॥૫॥

૫૬ ૬

શીવ શેવાતજી અવર દેવ ઉપાસે તેહ અજાણછે ॥
માહાદેવ સમો કાળ ઝાળથી રાખે એવો કોણ છે ॥ ટેક
એક શીવસકળ જગનો કરતા ॥ રહે દેવશક્તિ તેથી કર
તા ॥ પ્રભુઆજ્ઞા આધીન થઈરતા ॥ શીવશેવાતજી.
॥૧॥શીવે સૂર્ય રચ્યોઆકાશેછે ॥ તે ત્રણે લોક પ્રકાસેછે
॥ તેથી શત્રુની વસ્તુ ભાશેછે ॥ શીવશેવાતજી. ॥૨॥ વ
ળી મેઘ રચ્યોછે માહારાજે ॥ શહુ જીવોના જીવન કાળે
॥ તેગગન વીધે રહીને ગાળે ॥ શીવ. ॥૨॥ અગ્નીને વા
યુ રચ્યા એવા ॥ તેસદા કરે શીવની શેવા ॥ વસી ઇંદ્ર
વરુણ આદેતેવા ॥ શીવશેવા. ॥૩॥ બ્રહ્માં વિષ્ણુને શે
શ સદા ॥ શીવભજન તજેનહી કોય કદા ॥ કહેછોટમ
પામે પરમ મુદા ॥ શીવશેવાતજી અવર દેવ ઉપાસે તેહ
અજાણછે ॥

રાગ ગરબી રાધીકે તારે પ્રેરે હુ મારો

પરમશીવ જેનથી ભજતા પ્રાણી ॥ જીવતા પ્રેતસમા
હ્યો જાણી ॥ પરમ શીવજે નથી ભજતા પ્રાણી ॥ ટેક
જીવેજીવ શીવતણે પરતાપે ॥ આયુશ બલ બુધી વીદ્યા
ધન આપે ॥ અંતે નીજવાંમ વીશે સ્થીર થાપે ॥ પરમ.
॥૧॥ શંકરથી હોય વિમુખ જીવ ઝારે ॥ સહે દુખ જનમ
જનમ લગી ત્યારે ॥ વીના શીવ કષ્ટથી કોણ ઉગારે ॥
પરમશી. ॥૨॥ ભજે અન્ય દેવ શદા શીવ ત્યાગી ॥ જાં
ણવા જીવતે પરમ અભાગી ॥ ભુકિત મુકિત આપે સદા
શીવ માગી ॥ પરમ. ॥૩॥ શંકરછે સકલ સીધીના દા

તા સુવ જોને ઇંદ્ર મુનીંદ્ર વીંધાતા ॥ શંકરછે પરમ પીતા
ને માતા ॥ પરમશીવ. ॥૪॥ કાશીમાં દેહ તજે કોઇ જરે
॥ તારક ઊપદેશ કરે શીવ ત્યારે ॥ પાંમે મોક્ષ દેહ પુનર
પી નધારે ॥ પરમશી. ॥૫॥ જકતમાં જે હોય પુરૂષકે ના
રી ॥ જેને શીવ ભકતી અતીષે પ્યારી ॥ છોટમ કહે તેન
રની બક્ષી હારી ॥ પરમશીવ જેનથી ભજતાપ્રાણી ॥૬॥

પદ ૮ રાગ ઉપરના

જીવડા જોને જરાએક જગી ॥ અજ્ઞાંનમા ઉંઘીરહયો
શું અભાગી ॥ જીવડા. ટેક પરમજે પુરૂષ પરાવર સ્વા
મી ॥ અનાદી અખંડીત અંતર જાંમી ॥ નીરામય શં
કર છે બહુ નાંમી ॥ જીવડા. ૧ ॥ જેને ભાસે વીશ્વ ચરા
ચર ભાસે ॥ જેથી રવી પાવક ચંદ્ર પ્રકાસે ॥ તપાશી
જો તેજ રહો તુજ પાસે ॥ જીવડા. ૨ ॥ પ્રાણપતી પ્રણવ
શીખરપર ગાજે ॥ નીરંતર નાદ અનોપમ વાજે ॥ જાં
ણે તેનાં જનમ મરણ ભય ભાજે ॥ જીવડા. ૩ ॥ કોટી કો
ટી બ્રહ્માંડને એક તારે ॥ અધર ધરી રાખ્યાંછે સુત્ર આ
રે ॥ જાંણે નહી જીવ તે ત્રયા જન્મ હારે ॥ જીવડા. ૪ ॥
મોટા મુની ધ્યાન ધરે છે જેનું ॥ ઇંદ્રાદીક યજન કરેછે
તેનું ॥ છોટમ કહે ઓક્ષખીત્રેત્રુ રૂપ એનું ॥ જીવડા જો
ને જરાએક જગી ॥૫॥

રાગ ગરબી ॥ પદ ॥ ૯

કૃપાનીધી કષ્ટ સરવનાં કાપો ॥ સદાશીવ સૂમતી સુજ
નતા આપો ॥ કૃપાનીધી ટેક ॥ કળીના દોષ પેડાંછે જ
નમાં ॥ અવિદ્યા આવી રહી છે મનમાં ॥ નથી ચીત્ત રે
હેતુ શંકર ચીદ ધનમાં ॥ કૃપાનીધી ॥ ૧ ॥ વરણ

ને આશ્રમ ધર્મછે જેવા નથી કોય આચરતા હવે એવા
 ॥ ભમેછે ભુલી શંકરની શેવા ॥ કૃપાનીધીં ॥૨॥ વી
 પ્રોથે વેદ વિદ્યાયો વીસારી ॥ નથી કોય રેતા ધર્મવૃત
 ધારી ॥ ભાંડનાં કર્મ કરેછે ભીખારી ॥ કૃપાનીધીં ॥૩॥
 શુદ્રવણા ત્યાગીનો વેશ કરેછે ॥ જટા ધરી ભસ્મનો લેય
 ન કરેછે ॥ ઢુંગકરી પરવનને હરીત્રેછે ॥ કૃપાનીધીં ॥
 ૪॥ સંપશુચીતા ને તજ સત્ય વાંણી ॥ ધર્મનો સંધળા થ
 યા ધુલ્યધાંણી ॥ છોટમ કહે સાહાય કરો શુભપાંણી ॥
 કૃપાનીધીં ॥૫॥
 પ્રાંણીયા ભજ્યને સદાશીવ ભાવે ॥ ફરી ફરી દાવ આ-
 વો નહી આવે ॥ પ્રાંણીં ટેક ॥ વિષય સુખવલ્લભત્રે છે
 તુ માંની ॥ વીશ્વંભર વીસરેએ છે ઘણી હાંની ॥ જશો ત
 જ નહીરે રહેનાંમ નીશાંની ॥ પ્રાંણીયા ॥૧॥ કાળતો નાકે
 છે દાંત કચરડી ॥ પલકમાં નાંખશે મુઠી મચરડી ॥ નાંખે
 કણ ધંટી વિષે જેમ ભરડી ॥ પ્રાંણીયાં ॥૨॥ કરી તપ
 સ્વર્ગસૂત્રી જઈ ચઢીયા ॥ ભોગકરી પાછા પ્રથવી પરપ
 ડીયા ॥ ભજનવીના ભવરણ માંહે રખડીયા ॥ પ્રાંણી
 યાં ॥૩॥ શંકરની ભકિત વશે ઊર ઝારે ॥ કલિના દોષ
 સમસ્તનિવારે ॥ શરણાગત જાંણી સદાય સૂઝારે ॥ પ્રાંણી
 યાં ॥૪॥ કૃપાનીધીં કરે શુભ પાંણી ॥ આપેનિજ શ્ર
 મ પોતાનો જાંણી ॥ છોટમ કહે પાંખે પરમ પદ પ્રાંણી ॥
 પ્રાંણીયા ભજ્યને સદાશીવ ભાવે ॥૫॥

પદ ૧૧ રાગ ગરબી

શરણ પડે છુરે શ્રીકૃરી. એ રાગ.

સ્વરૂપ વિચારીરે શીવનુ ॥ ધરીયે રૂઢય કમલમાં ક્યાં

ન ॥ જડ પણુ ટાલેરે જીવનુ ॥ ભાસે સઘળે શીવ ભગ
વાન ॥ સ્વરૂપ વિચ્ચારીરે શીવનુ ॥૧॥ સદચીદ સૂખ
મયરે આપ છે ॥ છતરીશ તત્વ થકી છે શેશ ॥ કાયા
કાશીરેમાં રહી ॥ આપે છે તારક ઉપદેશ ॥સ્વ. ૧॥ શી
તલ કોટી કરે સોમથી ॥ કોટીક ભાનુરૂપ પ્રકાશ ॥ સન
મુખ ભાસેરે સર્વને ॥ જેણે ંયાપુ છે આકાશ ॥સ્વ. ૨
પોશણુ આપેરે પારચથી ॥ આવે અક્ષર લાહારે લાહા
રચ ॥ અંતસકૃણના જોગથી ॥ વાંળી થાય વિચિત્ર પ્ર
કાર ॥સ્વ. ૩॥ અધમ અવીધારે ઉરમાં ॥ તેવા તે બો
લે છે બોલ ॥ પરપંચ કેરારે પુરમાં ॥ જડમતી અમથા
બંકે અતોલ ॥સ્વ. ૪॥ છોટમ સદગુરે જો મળે ॥ પરા
પારચની સમજે પેરચ ॥ ધ્રુવ થઈ જોતારે ધ્યાનમાં ॥
અંતર દીસે આવતી મેરચ ॥સ્વ. ૫॥

પદ ૧૨ રાગ ગરબી

સરજન હારેરે શીવ છે ॥ ંયાક છે સઘળે વિશ્વેશ ॥
જડ અભીમાંનીરે જીવછે ॥ દેછે ગુરૂ રૂપે ઉપદેશ ॥શર.
૧॥ ત્રીગુણુ કેરારે પાશમાં ॥ પડેલા જીવ પશુ કહેવાય ॥
તેને પાળેરે પ્રીત્યથી ॥ પશુપતી તે શંકર રાય ॥ શર.
૨॥ અંત્ર સરજીપારે અતી ઘણાં ॥ કર્યો છે કરવા વસ્ત્ર
કપાસ ॥ જલ વરસાવારે જલદને ॥ શરજી રાખ્યો છે
આકાશ ॥શર. ૩॥ અતી અંધારે ટાલવા ॥ તરૂણી સ
રજી મુકયુ તેજ ॥ પશુ જીવોનેરે પાલવા ॥ છોટમ સમ
રથ ઇશ્વર એજ ॥શરજન..૪॥

પદ ૧૩ રાગ ગરબી

પરમ દયાળુરે પશુપતી કૃપા કરી કાપો ભવ પાશ ॥ મં

ગણ દાતારે મહામતી ॥ અક્ષય સૂખ આપે અવીનાંશ
 ॥પરમ. ૧॥ નામ તમારે નાથજી ॥ આદી વેદ રૂપઉ
 કાર ॥ પ્રેરક એછેરે પ્રાણુનો ॥ જીવની ઉર્ધ્વગતી કરનાર
 ॥પરમ. ૨॥ અનેક તીરથથીરે અતી ધણું ॥ પાવન ના
 મ તમાર નાથ ॥ અનંત કોટીરે ઇંડને ॥ ધારી રહ્યા ત
 મારા હાથ ॥પરમ. ૩॥ કાસીપુરીમાંરે કપાનીધી ॥ વાસ
 કરી રોહોછો વિશ્વેસ ॥ મુક્ત કરોછોરે જંતને ॥ આપી
 તારકનો ઉપદેશ ॥પરમ. ૪॥ દેવોદેખીરે દાઝતા ॥ જન
 દુખ હરવા પીધુ ઝેર ॥ છોટમ એવારે શીવને ॥ ભાવે
 ભજીએ ઉલટ ભેરચ ॥પરમ. ૫॥

પદ ૧૪ પદ રાગ ગરબી

શું સોધોછોરે શીવને ॥ તે છે સદા તમારી પાસ ॥ ત્રી
 પદ મુકીરે જીવો તમે ॥ જલહલ જ્યોતિ થશે પ્રકાશ ॥
 શું. ૧॥ માતા કેરારે ગર્ભમાં ॥ તાર રક્ષણ કીધુ ત્યાંય ॥
 પ્રસવ થતામાંરે પ્રીતથી ॥ સરજ્યુ દુધ પયોધર માંય ॥
 શું. ૨॥ પયથી પુરેરે ના પડ્યુ ત્યારે ॥ દીધા મુખમાં
 દંત ॥ અંન સરજ્યાંરે અતી ભલાં ॥ ભોજ્યન કરવા
 શ્રી ભગવંત ॥શું. ૩॥ એવા એવારે અતિ ધણા ॥ ભુ
 લિ ઇશ તણા ઉપગાર ॥ લુણ હેરાંમીરે લોકમાં ॥ પરપં
 વ્ય પુજે જીવ ગમાર ॥શું. ૪॥ સદગુર સાચારે જો મળે
 આપે તત્વ મસીનો લક્ષ ॥ છોટમ જીવ શીવરે બે વી
 શે ॥ ભાસે એકજ બ્રહ્મ પ્રતક્ષ ॥શું. ૫॥

પદ ૧૫ રાગ ગરબી

ઉમા કાંતને ભજી દ્યો શુદ્ધ ભાવથીજો ॥ ભવ સાગર
 તારે નામરૂપી નાવથીજો ॥ટેકા ॥ દીન વલેભ દુલભ વ-

સ્તુના દાતાર છે જો ॥ અખીલ લોકમાં એ ઇશનોઆ
ધાર છે જો ॥ ઉમાકાંતને. ૨ ॥ ગુણાતીત ગુણની કેતઃ
સ્વેત રંગ છે જો ॥ જટા જુટમાં વીરાજમાંન ગંગ છે જો
॥ ઉમાકાંતને. ૩ ॥ ચંદ્રવદન શોભા સદન કૃપા ધાંમ છે
જો ॥ ઇંદુ અર્ધ અગ્નિ નેત્રે દહ્યો કાંમ છે જો ॥ ઉમાકાંતને
૪ ॥ સુંદર નાશીકાને અર્ધ ચંદ્ર ભાલ છે જો ॥ અગ્રર
અરુણ નીલકંઠ મુંડ ભાલ છે જો ॥ ઉમાકાંતને ૫ ॥ સર્પ
હાર શૈલ સુતા અર્ધ અંગમાં જો ॥ ચીતા ભસ્મ લેપના
રાજે સ્વેત રંગમાં જો ॥ ઉમાકાંતને. ૬ ॥ હીમ હીમાક
હીમ હીમાક હમર હાથમાં જો ॥ શુભખપર ને પીનાક
પાંણી સાથમાં જો ॥ ઉમાકાંતને. ૭ ॥ નંદી વાહન સદા
ગણુ રહેલા સંગમાં જો ॥ કહે છોટમ ધ્યાન ધારીયે ઉ
મંગમાં જો ॥ ઉમાકાંતને. ૮ ॥

પદ ૧૬ રાગ ગરબી

કોટી તિર્થ થકી પાવન સદા શીવ છે જો ॥ માયા મોહ
માં પડેલા સરવ જીવ છે જો ॥ કોટી. ૧ ॥ નીરાકાર નીત્ય
ચીદાકાશ વાસ છે જો ॥ કોટી સુર્જ થકી અધીક એ પ્રકા
શ છે જો ॥ કોટી. ૨ ॥ તુરીયા રૂપ સર્વ ભુપ કેરો ભુપ છે
જો ॥ અગ્રર અમર અકલ એક એ અનૂપ છે જો ॥ કોટી.
૩ ॥ સર્વ રહીત સર્વ સાક્ષી રૂપ છે સદા જો ॥ જેને જાણુ
વાથી જાપ સર્વ આપદા જો ॥ કોટી. ૪ ॥ માહા મુનિ જે
ને દ્યાન કરી ધાય છે જો ॥ દ્યાતા દ્યેય રૂપ એક મેક
થાય છે જો ॥ કોટી. ૫ ॥ બ્રહ્મા ઇંદ્ર ને ઉપેદ્ર આદી દેવતા
જો ॥ શુદ્ધ બ્રહ્મને સદાય રહે શેવતાજો ॥ કોટ. ૬ ॥ મહી
મા અગમ જેનો વેદમાં વખાણીયોજો ॥ છોટમ ગુરુ ક

પાએ પ્રગટ પાસે જાણીયો જો ॥ કોટી. ૭ ॥

પદ ૧૭ રાગ ગરબી

અખિલ લોકને મહાદેવનો આધાર છે જો ॥ તિરાણંબ
એક આપ નિરાધાર છે જો ॥ અખિલ. ૧ ॥ અવની ગો
ળ અવર ધારી રાખ્યું ઈશ્વરે જો ॥ પાંણિ પાવક પવન
માંહે શક્તિ છે સરે જો ॥ અખિલ. ૨ ॥ શબ્દ શુન્યમાં ભ
રેલો છે ભગવંતનો જો ॥ અર્ક ઇંદુમાં આધાર એ અનં
તનો જો ॥ અખિલ. ૩ ॥ જ્યોતિ ચક્ર શશ્વતાર ગગનમાં
ફરે જો ॥ એતો રહેલું ઉમાપતિને આશરે જો ॥ અખિલ
૪ ॥ મેઘ બારને આધર એ મહેશ છે જો ॥ વસુ અષ્ટ
માં એ પુર્વનો પ્રવેશ છે જો ॥ અખિલ. ૫ ॥ દીશા પા
લ સર્વ દેવ દેવી જેટલાં જો ॥ ઇશ આશરે રહેલાં જાણો
તેટલાં જો ॥ અખિલ. ૬ ॥ દનુજ મનુજ યજુ પંખી ત
રૂ જાત્ય છે જો ॥ છોટમ શીવવડે રહેલો સર્વ ભાત્ય છે
જો ॥ અખિલ. ૭ ॥

પદ ૧૮ રાગ ગરબી

દુરાચાર કાંય ના ગમે માહદેવનેજો ॥ માટે તનને મ
ને શુધ થઈ જવું જનેજો ॥ ટેક દુરાચારી વિભિચારી
હોય જેટલાજો ॥ દેવ મંદીરોમાં જાય મુઠ તેટલાજો ॥
દુરાચાર૦ ॥ ૧ ॥ ગાંજ ભાંજ્ય ને તમાકુ પુકે ફાકતાજો ॥
દુષ્ટ બુધીવડે તારૂણીએને તાકતાજો ॥ દુરાચાર૦ ॥ ૨ ॥
અશુચિ અંગવડે દેવ મુર્તિને અડેજો ॥ એક કલ્પ કું-
ભિપાક નર્કમાં પડેજો ॥ દુરાચાર૦ ॥ ૩ ॥ ગુપ્ત વામી પા
પા બુધીના પુજરીયોજો ॥ મઘ પાંન કરી તાકતા પરના
રીયોજો ॥ દુરાચાર૦ ॥ ૪ ॥ મલિન મંત્ર ભજી મલિન બુ

ધિં થાયછેજો ॥ ચંદ્રાલિ સાધતાં ચંદ્રાસ જોવા થાયછેજો ॥
 ॥ દુરાચાર ० ॥૫૥ કૃપાસિંધુ શંકર કૃપાકરે જેહનેજો ॥
 છોટમ શુભ જૂધિ આપે પ્રભુ એહનેજો ॥ દુરાચાર કાંચગ
 મે નહી દેવનેજો ॥૬૥

પદ ૧૬ અથ સાતવારની ગરબી

આદીતે પુરૂષ અખંડ અતર જ્યાંભિરે ॥ તે વ્યાપક
 છે બ્રહ્માંડ શંકર સ્વામિરે ॥૧૥ તે અજર અંમર અવિ
 નાશ ॥ ભરપુર ભરીયોરે ॥ તે સુખમય સરવા વાસ ચૈ
 તન દરીયોરે ॥૨૥ સોમેશબદ્ધ અનંત ઊયરે આપેરે ॥
 તે મુનિવર થાય મહંત ॥ અજ્યા જાપેરે ॥ જેધરે નિરંતર
 ધ્યાન જોગ અજ્યાસેરે ॥ તેને ઉપજે અનુભવ જ્ઞાન ॥
 પ્રગટે પાસેરે ॥૩૥ છેમંગળ ભવન મહેશ ॥ મંગળ કારીરે
 ॥ તે સરવ તત્ત્વથી શેશ ॥ ભવ ભય હારીરે ॥ તેનિત્યનિ
 રંજન દેવ ॥ નિરામય કાહાવેરે ॥ તેનિ કરે સૂરાસૂર શેવ
 ॥ ભકિત ભાવેરે ॥૪૥ બુદ્ધે નિરમલ બોધ ઉપજે એનેરે
 ॥ તે સવળે કરીને શોધ ॥ ઓળખે એનેરે ॥ જેકારણ કાર
 જ્ય રૂપ ॥ દીસે માયારે ॥ તેમાં ચેતનતા ॥ તદ્રુપ થઈ શી
 વછાયારે ॥૫૥ ગુરેવારે ગુરૂભાગ ॥ મહેજન ઝારેરે ॥ તેને
 ગુણસાથે અનૂરાગ નરહે ત્યારેરે ॥ જેઅક્ષગુ જાણે આપ
 ॥ મોહન વ્યાપેરે ॥ તેગુરૂ ગોવ્યંદ્રપ્રતાપ ॥ નતપે તાપેરે
 ॥૬૥ શુકરવારે સદ્કર્મ કરવાં એવાંરે ॥ દેહ ઇદ્રિનાછે
 ધર્મ માંને એવારે ॥ લક્ષ સ્વરૂપા કાર રહે પદ્મ પદ્મમાંરે
 ॥ જેમ ચંદ્ર રહે આકાશ ॥ ભાશે જળમાંરે ॥ જા શનૈશ
 નૈ અજ્યાસ કરતા જધયેરે ॥ મનપ્રતિ રહે શીવ પાસ
 શીવરૂપ થઈ ॥ એમ સમઝી સાતેવાર જેજન ગારેરે ॥

કહેછોટમ નરને નારય શીવરૂપ થાશેરે ॥૭૥॥

પદ ૨૦ માસ રાગ ગરબી

સદા એક શંકરને ભજીયે ॥ અવિદ્યા અંતરથી તજીયે
 ॥ શેવા નિત્ય શીવ તણી સજીયે ॥ સદા એક શંકરને
 ભજીયે ॥ ૧ ॥ કારત્યગે કર્મ રૂપ કરીએ ॥ ધ્યાન એક
 શંકરનું ધરીએ ॥ દુષ્ટના સંગ થકી ડરીએ ॥ સદા એ
 ક શંકરને ભજીએ ॥ ૨ ॥ માગશરે મન ભમતુ વારે ॥
 રાખી દ્રઢ શીવ શરણે ધારે ॥ આવો રૂડો અવસર શી
 દ હારે ॥ સદા એક શંકરને ભજીએ ॥ ૩ ॥ પોસે પ-
 રબ્રહ્મ બધે ભાળી ॥ લગાવો શીવ પદમાં તાળી ॥ કા
 ળજની મેશ ધુવો કાળી ॥ સદા એક શંકરને ભજીયે ॥
 ૪ ॥ માહે માહા મંત્ર જપો મનમાં ॥ તપાશી તત્ત્વ જુ
 વો તનમાં ॥ વસો પછી ધરમાં કે વનમાં ॥ સદાએક શં
 કરને ભજીએ ॥ ૫ ॥ ફાગણે જે ફાગરે ફરતા ॥ નથી
 શેવા શંકરની કરતા ॥ એનેરવાર અવતરતા મરતા ॥
 સદા એક શંકરને ભજીએ ॥ ૬ ॥ ચૈતરે ચીત્ર રચે કેવો
 ॥ તેને કોયે દેખે નહી તેવો ॥ અજબ કોય કારીગર
 એવો ॥ સદા એક શંકરને ભજીએ ॥ ૭ ॥ વૈશાખે વેદ
 તણી વાણી ॥ ઇશ્વરનિ આજ્ઞા લેવી જાણી ॥ તજેછે તે
 પાંમર પ્રાણી ॥ સદા એક શંકરને ભજીએ ॥ ૮ ॥ જ્યેષ્ઠ
 એક જકત તણે ધરતા ॥ સદા શીવકોટી ભુવન દર
 તા ॥ તેથી સહુ દેવ રહે ડરતા ॥ સદા એક શંકરને ભ
 જીયે ॥ ૯ ॥ અષાઢે અમરપતિ જેવા ॥ સજે નિત્ય શંક
 રની સેવા ॥ અધમ જીવનથી ભજતા એવા ॥ સદા એ
 ક શંકરને ભજીયે ॥ ૧૦ ॥ શાવણમાં તો સકળ વિષય

તજીયે ॥ અધોર મંત્ર અહર નીશે ભજીયે ॥ સકળ દી
ન શીવ શેવા સજીયે ॥ સદા એક શંકરને ભજીયે ॥૧૧
॥ ભાદરવે ભય સઘળો ભાગે ॥ જ્યારે મોહ નીંદ્રાથી જ
ગે ॥ જોનૂ ચિત શીવ ચરણે લાગે ॥ સદા એક શંકરને
ભજીયે ॥ ૧૨ ॥ આસો હે શીવ સહુનો સ્વાંમી ॥ ગુ
ણાતિત ગગન તણો ગાંમી ॥ છોટમ રહો સ્વે પદવી
પાંમી ॥ સદા એક શંકરને ભજીયે ॥ ૧૩ ॥

પદ ૨૧ રાગ ગાંબી

શિક્ષા શાણાને એ રાગની તીથીયો

પડવે પ્રણવ સરપે શંકર સરવેશ્વરછે સ્વાંમીજી ॥ સ્થા
વર જંગમ શ્રદ્ધી. સરજે એવો અંતર જમી ॥ શીવ
શીવ સમરોજી ॥ ૧ ॥ બીજે બીંદુ રૂપ મહેશ્વર અપાર
સાંમૃત્ય એમાંજી ॥ જોગી જોગ સમાધી સાધી સદાયે ર
હે છે તેમાં ॥ શીવ શીવ. ૨ ॥ ત્રિજે ત્રિગુણ અકાર આ
દી ॥ તત્ત્વ ચતુર વીશ તેનાંજી ॥ પીંડય અને બ્રહ્માંડો
સઘળાં ॥ ઉપજવેલાં એનાં ॥ શીવ શીવ. ૩ ॥ ચોથે
ચોથા પદમાં રહીને ॥ સતા સહુને આપેજી ॥ ત્રણે ગુ
ણો સચેતન થઈને ॥ પ્રસરે એજ પ્રતાપે ॥ શીવ શીવ.
॥૪ ॥ પાંચમે પંચિકૃતથી ॥ સઘળી સ્થુળ કરીછે કાયા
જી ॥ ચાર ખાંણને લખ ચોરાશી ॥ વીસ્તારી છે મા
યા ॥ શીવ શીવ. ॥૫ ॥ છઠ્યે સુક્ષ્મ તત્ત્વો તેને ॥ હીર
ણુ ગરભ વપુ કહીયેજી ॥ સૂત્રાત્મા ક્ષેત્રજી જીવ ॥ એ
નાંમ તેહના લહીયે ॥ શીવ શીવ. ॥૬ ॥ સાતમે સ્થુળ
સુક્ષ્મ કેરૂ ॥ કારણ કહીએ માયાજી ॥ તે સહુને ચેતન
કરનારી ॥ છે શીવ કેરી છાયાં ॥ શીવ શીવ. ॥૭ ॥ આ

હમે અણિમાદીક સીધી ॥ જેમાં હોય સભાવેજી ॥ જે ઇ
 છે તે થાય તતક્ષણ ॥ ઇશ્વર તેજ કહાવે ॥ શીવ શીવ.
 ॥૮ ॥ નાંમે નાંમ રૂપ જ્યાં સુધી ॥ તે શીવ કેરી માયા
 જી ॥ અસ્તિ ભાતિ પ્રિય એ રૂપે ॥ શીવ વેદે કહી ગા
 યા ॥ શીવ શીવ. ૯ ॥ દશમે દશવા ભકિત કહી છે ॥
 ભેદ રહીત તે કરીયેજી ॥ જીવ શીવની થાય એકતા ॥
 તો ભવ શાગર તરીએ ॥ શીવ શીવ. ૧૦ ॥ એક દ
 શા માહા ભાગ્યે આવે ॥ તે નર દેખે એવુજી ॥ સ્વપ્ને
 જકત જણાયુ ફેગટ ॥ જગતનુ પણ તેવુ ॥ શીવ શીવ.
 ૧૧ ॥ દ્વાદશ ઓંગુલ ઉપર સુરતા ॥ રાત્ર દીવસ જે
 રાખેજી ॥ આનંદનો અરણ્ય મુકીને ॥ અવર ન તે અ
 ભીલાખે ॥ શીવ શીવ. ૧૨ ॥ તેરશ તો રસનાયે નાવે
 ॥ અવાન્ય એને કહે છે જી ॥ મોટા મોટા મુનીઓ સ
 ધળા ॥ રસ ખસ એમાં રહે છે ॥ શીવ શીવ. ૧૩ ॥ ચ
 ઉદશે ચઉદે વિદ્યાયો ॥ વદે વૈખરી વાંણીજી ॥ વાંણિ
 થી વરજીત જે વસ્તુ ॥ તે કયમ જાયે જાણી ॥ શીવ
 શીવ. ૧૪ ॥ પુન્યમે પુરણ બ્રહ્મ સદાશીવ ॥ પુરીરહે
 સહુ ઠાંમેજી ॥ કહે છોટમ સદગુર હોય પુરા ॥ તે પુર
 ણ પદ પાંમે ॥ શીવ શીવ સમરોજી ॥ ૧૫ ॥

પદ ૨૨ રાગ ગરબી

મહીમા મોટારે શીવ શેવાનો કહાવે ॥ શીવની શેવા ક
 રે પ્રેમથી ॥ તેને સંકટ નાવે ॥ મહીમા મોટારે શીવ શે
 વાનો કહાવે ॥ ૧ ॥ વાત સખી છે સ્કંદ પુરાણે ॥ તે ક
 હુ છું વિસ્તારી ॥ શીવ શેવાથી દંપતી પામ્યાં ॥ સૂખ
 શરવેથી ભારી ॥ મહીમા. ૨ ॥ મથુરા નગરીનો એક રા

જ દાશારહ બલશાળી ॥ કાશીરાજની કુંવરી વરીયો
 રૂપ કળા ગુણવાળી ॥ મહીમા. ॥ ૩ ॥ તે રાણી બહુ
 રૂપ શીરોમણી કમલાક્ષી એ નામે ॥ પરણ્યા પુઠ્યે ગઈ
 સાસરે સ્વામી કેરે ધામે ॥ મહીમા. ॥ ૪ ॥ રાજ કહે રા
 ણીજિ ચાલો સેન્યા ઉપર જઈએ ॥ ભોગ વિલાસ કરી
 ને આપણ સદાય સુખમાં રહીએ ॥ મહીમા. ॥ ૫ ॥ રા
 ણી કહે રાજજી કાંઈક હવણાં ધીરજ ધારો ॥ દીવસ કે
 ટલા પછી મનોરથ પુરણ થશે તમારો ॥ મહીમા. ॥ ૬
 ॥ કહ્યું કરગરી બહુ સમઝાવ્યો તોય ન માન્યુ ભુપે ॥
 આર્તીધન કરતાંમાં રાણી દીડી દિવ્ય સરૂપે ॥ મહીમા.
 ॥ ૭ ॥ જેવિ હોય પાવકનિ ઝાળા ધગ ધગતી હોય હો
 ણી ॥ તે દેખિને રાજ અળગો ઉભો આંખ્યો ચોળી ॥
 મહીમા. ॥ ૮ ॥ રાજ કહે શીતળને કોમળ હતી તમા
 રી કાયા ॥ આ અગ્નીના ભડકા જેવી ક્યમ દેખાડી મા
 યા ॥ મહીમા. ॥ ૯ ॥ રાણી કહે હું બાલપણમાં રમતી
 હુતી જ્યારે ॥ દુરવાસાએ શીવની દિક્ષા છે આપેલિ
 ત્યારે ॥ મહીમા. ॥ ૧૦ ॥ પુરણ વ્રત થતાના પેહેલુ ત
 મે આર્તીગન દીધું ॥ તે માટે માહાદેવે માહારૂ રૂપજ એ
 લું કીધું ॥ મહીમા. ॥ ૧૧ ॥ રાજ કહેછે રાણી મુજને
 શીવનો મંત્ર બતાવો ॥ આપણ બે શીવ શેવા કરીએ
 લેઈએ ઉત્તમ લાહાવો ॥ મહીમા. ॥ ૧૨ ॥ રાણી કહે
 એતો છે અવળુ વેદ વિરૂદ્ધ ન કીજે ॥ ગર્ગ ગુરૂ છે જદ
 વ કુળના તેની દીક્ષા લીજે ॥ મહીમા. ॥ ૧૩ ॥ વચન
 સાંભળી રાજ રાણી ગયાં ગુરૂની પાસે ॥ દીક્ષા લેઈને
 શીવની ભકિત કીધી દ્રઢ વિશ્વાસે ॥ મહીમા. ॥ ૧૪ ॥

શીવનો મંત્ર કાનમાં સુંણતાં પાપ ભુખનાં જેવાં ॥ વાપ
સ રૂપે સાત દ્વારથી નિકળી નાડાં તેવાં ॥ મહીણા. ॥ ૧૫
॥ અદ્ભુત અચરત દેખી નૃપને શ્રદ્ધા ઉપજી સારી ॥
કહે છોટમ શીવ ભક્તિ કરતાં મુક્ત થયાં નર નારી ॥
મહીમા મોટારે શીવ શેવાનો કાઢાવે. ૧૬

૫૬ ૨૩ રાગ ગરબી

તે નર કહીએ શીવ શેવા અધિકારી ॥ બાહ્ય વિષયમાં
ભમતું હોય તે મનને રાખે વારી ॥ તે નર કહીએ શી
વ શેવા અધિકારી ॥ ૧ ॥ કાંમ કોધને લોભ માંન મદ
માહા આંડાલો કાઢાવે ॥ તેનો ત્યાગ કરે તન મનથી ॥
તે શીવજીને ભાવે ॥ તે નર ૦ ॥ ૨ ॥ સરવ પ્રકારે શૌચ
કરીને ॥ સ્નાન વિધિ આચરીએ ॥ પવિત્ર જળમાં ગંગા
આદિ ॥ તિરથા આવાહન કરીએ ॥ તે નર ૦ ॥ ૩ ॥ શુ
દ્ધ વસ્ત્ર પરીધાન કરીને એકાંતે જઈ ઈરવું ॥ ત્રિપુટ ભ
સ્મનું કરી લક્ષ્મી સંઘ્યાવંદન કરવું ॥ તે નર ૦ ॥ ૪ ॥
ભુત શુધિ કરી પ્રાણ પ્રતિષ્ઠા પાપ પુરૂષને બાળે ॥ ગાય
ત્રિ જપ કરીને ઘરની દેવ શેવા સંભાળે ॥ તે નર ૦ ॥ ૫ ॥
પવિત્ર પાદુકા પગમાં પેહેરી શીવ મંદીરમાં જવું ॥ થા
ય અશુચી અંગ કદાપી તરત તે સમે નાહાવું ॥ તે નર ૦
॥ ૬ ॥ શેવાની સામગ્રી સઘળી ॥ સંભાળીને લીજે ॥
જળના કળશ વિશે તો પેહેલુ કળશાવાહ કીજે ॥ તે
નર ૦ ॥ ૭ ॥ ગણપતી નંદી દ્વારપાળનું પુજન પેહેલું ક
રીએ ॥ પારવતીના ચરણ પાળી શીવ શેવા અનુસ
રીએ ॥ તે નર ૦ ॥ ૮ ॥ પુરૂષ શુકતની સોળ રચાએ સ
હુ ઉપચારો કરીએ ॥ ધુપ દીપ નૈવેદ્ય આરતી નૃત્ય ગીત

આચરીએ ॥ તે નર ॥ ૯ ॥ એમ નિરંતર શીવ શેવા
માં જે સજન મન રાખે ॥ છોટમ મુખથી મીથ્યા વાણી
કોઈ કાળે ના ભાંખે ॥ તે નર કહીએરે શીવ ॥ ૧૦ ॥

૫૬ ૨૪

પ્રેમ મગનમાં રાખી પ્રભુ મારો. એ રાગ. શીવ ભ
કિત સૂખકારી સરવને શીવ ભકિત સૂખકારી ॥ શીવ
ની ભકિત કરે નિરંતર રેહેવું માહાત્રતધારી ॥ કામ ને
કરોધ મદ લોભ નિવારી રેહેવું સદા બ્રહ્મચારી ॥ સરવ ॥
॥ ૧ ॥ કોટીક કષ્ટને કાપે સદાશીવ પાપના પુજપ્રહારી
॥ સાસડિસાસે શીવ શીવ ભજતાં મુકતી મળે નર નારી
॥ સરવ ॥ ૨ ॥ પંચે દેવ એક પ્રણવ રૂપ છે જોજો વે
દાંતે વિચારી ॥ કોઈક દેવની નીંદા કરે તે નર્ક તથા અ
ધિકારી ॥ સરવને ॥ ૩ ॥ શીવની ભકિત જેને ન ભા
વે તે મિથ્યાતનૂ ધારી ॥ કહે છોટમ તે પાંમર જીવડો
દેહ અમુદ્ય ગયો હારી ॥ સરવ ॥ ૪ ॥

૫૬ ૨૫ રાગ ઉપરના

શીવ ભજનમાં રહીએ સદાય એક શીવ ભજનમાં રહી
એ ॥ ટેક ॥ શીવ ભજનથી પાપ નવ વ્યાપે ॥ તે થકી
નિરમળ થઈએ ॥ શીવ વિમુખ હોય જીવસંસારના તે
સંગે નવ જઈએ ॥ સદાય ॥ ૧ ॥ નામ ને રૂપથી શી
વ છે ન્યારો વેદ વચનથી લહીએ ॥ સદાચીદ આનંદરૂ
પે સદાશીવ ગુરૂ ગમથી દ્રઢ ગ્રહીએ ॥ સદાય ॥ ૨ ॥
સૂખ અને દુઃખ જેજે આવે શરીરમાં શાંતી ગ્રહીને સહી
એ ॥ છોટમ શીવનું ધ્યાન ધરીને શીવ જીવ એક થઈ
જઈએ ॥ સદાય એક શીવ ભજનમાં રહીએ ॥ ૩ ॥

પદ ૨૬ રાગ ઘોળ.

સુખના સાગર શંકર પરમ દયાળ આનંદકારી મહીમા
 છે અતી જો ॥ સદા કરોછો શેવકની સંભાળ ॥ પરમ
 પુરૂષ પરમાતમા પશુપતી જો ॥ ૧ ॥ નિત્ય નિરંજન નિ
 રમણ નિરગુણ નાથ ॥ અગ જગ વ્યાપક છો વિશ્વેશ્વ
 રા જો ॥ સદાય જોને શેવે સુર મુની સાથ ॥ પતિત પાવ
 ન છો પરમેશ્વરા જો ॥ ૨ ॥ પરમ દયાળુ દીવ્ય ગતિ દા
 તાર ॥ શરણાંગત વછળ સુખ ધામ છો જો ॥ અખિલે
 શ્વર છો ભુવન તણા આધાર ॥ કરૂણાસીંધુ પુરણ કામ
 છો જો ॥ ૩ ॥ અનંત શક્તિ અગણિત ગુણ આગાર ॥
 અદ્ભુત રૂપ વખાણે વેદમાં જો ॥ પ્રભુ તમારો કોય ન
 પામે પાર ॥ અજ અવિનાશી નાવે છેદમાં જો ॥ ૪ ॥
 અણુથી અણુને મોટા થકી મહાંન ચિદ નભ માંય નિરં
 તર વાસ છે જો ॥ છોટમ શીવનું ધરીને જોતાં ધ્યાન
 પ્રગટ જણાયા પોતા પાસ છે જો ॥ ૫ ॥

પદ ૨૭ રાગ ગરબી

શ્રષ્ટિ કરવાનિ ઇછા કરી ॥ પ્રથમ મહાદેવે જે વારજો ॥
 પુરૂષ પ્રકરતિને રૂપે થયા ॥ કરવા વિશ્વ તણો વિસ્તાર
 જો ॥ ૧ ॥ ટેક ॥ ત્રણે ગુણ પ્રકર્તિ જણિયે ॥ રાજસ
 સાત્વિક તામસ નામજો ॥ બ્રહ્મા વિષ્ણુ શીવ રૂપે થયા
 ॥ કરવા જુદાં જુદાં કામ જો ॥ શ્રષ્ટિ કરવા ॥ ૨ ॥ બ્રહ્મા
 બ્રહ્માણિ ગુણ રાજસી ॥ સરજે સવળા જીવનો દેહજો ॥
 વિષ્ણુ લક્ષ્મી સાત્વિક રૂપ છે ॥ પાલે સર્વ પ્રજાને તેહ
 જો ॥ શ્રષ્ટિ કરવા ॥ ૩ ॥ શિવને શક્તિ છે ગુણ તામસી
 ॥ કરે છે શ્રષ્ટિનો સિંહારજો ॥ ત્રણે રૂપે ઇશ્વર એક છે

॥ એમાં શંશે નહી લગાર ને ॥ શ્રષ્ટિ ॥૪॥ જેમ કોય
ખેતિના કરનાર છે ॥ એક કરે છે ત્રણે કાંમ ને ॥ કાંમે
કાંમે તેનાં જુજવા લે છે ॥ લોકો સરવે નામને ॥ શ્રષ્ટિ
॥૫॥ વાવે તેને તો પાવક કહે ॥ પાળે તે પાળક ક
હેવાય ને ॥ ઢાળે તેને ઢાળક સદ્ધ કહે ॥ એક પુરૂષનાં
ત્રણ કથાય ને ॥ શ્રષ્ટિ ॥૬॥ એવુ મારકંડેય પુરાણમાં
કહ્યુ છે ॥ માહા મુનિયે દ્રષ્ટાંત ને ॥ ત્રણે રૂપે ઈશ્વર એ
ક છે ॥ ભેદ ગણે તે સઘળા ભ્રાંત ને ॥ શ્રષ્ટિ ॥૭॥ ભે
દે ભય ઉપજે છે જીવને ॥ એવું છે શ્રુતિ માંય પ્રમાં
ણ ને ॥ છોટમ સર્વ દેવ મય શીવ છે ॥ એમાં માંને
ભેદ અજાણુ ને ॥ શ્રષ્ટિ કરવાનિ ઇછા કરી ॥ ૮ ॥

પદ ૨૮ રાગ ગરબી

એકજ દેવ કહો છે વેદમાં ॥ તે છે સકળ ભુતમાં ગુઢજે
॥ અજ અવિનાશી શંકર છે સદા ॥ તેને જાણી ન શકે
મુઢ ને ॥ એકજ દેવ. ॥ ૧ ॥ માટે ઉપાસકોને કારણે ॥
ત્રણે ગુણનાં કલખ્યાં રૂપજે ॥ તેનાંજે મુરતી જેને ગમે
॥ તે પુજે જાણી જગ ભુપ જે ॥ એકજ ॥ ૨ ॥ સગુણ
કથાયો છે પુરાણમાં ॥ તે છે દેવોના અવતાર ને ॥ તેનાં
રૂપ વખાણ્યાં છે ઘણાં ॥ પત્નિ પુત્ર સહીત પરીવારજે ॥
એકજ ॥ ૩ ॥ પ્રાચિન અરવાચિન બે રૂપનાં ॥ વરણુવ
કરતા મુનીનાં વ્રંદજે ॥ પ્રાચિન પુરણ બ્રહ્મ કહ્યા થકી
॥ તે છે શુદ્ધ સચિદા નંદ જે ॥ એકજ. ॥ ૪ ॥ અરવા
ચિન ઉપાસે પ્રેમથી ॥ તેને સુખ સંપત્તિ થાય ને ॥ પ્રા
ચિન બ્રહ્મ સ્વરૂપે જે ભજે ॥ તેતો બ્રહ્મ વિષે ભળી જ
યજે ॥ એકજ. ॥ ૫ ॥ પ્રાચિન શીવ તો સદચિદ રૂપ છે

॥ સઘળે વ્યાપક ગગના કારણે ॥ પંચ વદન દશ ભુજ
તેમાં નથી ॥ જટાને ગંગ નથી નિરધારણે ॥ એકજ. ॥
૬ ॥ ભસ્મ અગ્નિન કૃષ્ણધર તેમાં નથી ॥ હમરૂં ડાક ન
થી રૂઢ માલણે ॥ ચંદ્ર કળા ગીરીજ તેમાં નથી ॥ નથી
કાંચ ઉપવીત તેમાં બાલણે ॥ એકજ. ॥ ૭ ॥ એવા આ
નંદરૂપી શીવને ॥ જોગી જીવે સમાધી માંચ જો ॥ તેને
ભવ સંકટ આવે નહી ॥ છોટમજન્મ ધરે નહી કાંચજો
॥ એકજ દેવ કહ્યો છે વેદમાં ॥ ૮ ॥

૫૬ ૨૬

જે જે જકત ગુરૂ પરમાત્મા એ રાગ

॥ રાગ ઉપરનો ધોળ ॥ અજ અવિનાશી શંકર છો ત
મે ॥ તમારો કોય ન જણે ભેદ જો ॥ સઘળા ગ્રંથ તમે
ને ગાય છે ॥ વરણુવ કરે તમારૂં વેદજો ॥ અજ અવિના
શી શંકર છો તમે ॥ ૧ ॥ સ્થાવર જંગમ છે જગ જેટ
લું ॥ સઘળે રહ્યો તમારો વાસજો ॥ વ્યાપક છે સઘળે વિ
શ્વેશ્વર ॥ જેણું વ્યાપક છે આકાશજો ॥ અજ અવિ. ॥
૨ ॥ તમારા ઉપાસક છે જેટલા ॥ સાંભવિ દીક્ષા વાલાં
સંતજો ॥ તેને આપો છો સહુ સીદ્ધિયો ॥ તે જન મોટા
થાય મહંતજો ॥ અજ અવિ. ॥ ૩ ॥ તમે તો અસાગછો
ઉંકારથી ॥ તુરીયા તિત તમારૂં ધામજો ॥ તમારૂં ધ્યાન
નિરંતર જે ધરે ॥ તેનાં પુરણુ કરો છો કાંમજો ॥ અજ
અવિ. ॥ ૪ ॥ તમારો મહીમા જે નથી જણુતા ॥ તેનો ઉ
પાસે અન્ય દેવજો ॥ તેને પશુ કહ્યા છે દેવના ॥ તેશુ
લહે તમારો ભેવજો ॥ અજ અવિ. ॥ ૫ ॥ ત્રણે ગુણથી
અસંગા છો તમે ॥ વળી છો બાવન અક્ષર બાહારચ

જે ॥ છોટમ જાણિ એવા શીવને ॥ ભજતાં પામે ભવ
નો પારજે ॥ અજ અવિનાશી શકર છે તમે ॥ ૬ ॥

પદ ૩૦ રાગ ઉપરતો

સહુમાં શકિત છે મહાદેવની ॥ શકિત વિના સહુ ચિત્ર
શમાનજે ॥ ઉપનિશદમાં છે એક વારતા ॥ સજ્જન સુ
ણજ્યો ધારી કાંનજો ॥ સહુમાં શકિત છે મહાદેવની ॥
॥૧॥ એક સમે ઇંદ્રાદિક દેવતા ॥ પાંખ્યા દાંનવથી બ
હુ ત્રાસજો ॥ કહીયે રેવાનુ પાંખ્યા નહીં ॥ આંખ્યા શં
કર કેરી પાસજો ॥ સહુમાં શકિત. ॥૨॥ કૃષ્ણા સિંધુયે
કૃષ્ણા કરી ॥ આખ્યો બ્રહ્મ વિદ્યા ઉપદેશજો ॥ તેથી બ
હુ બક્ષીયા દેવો થયા ॥ સહુને જીતિ વળ્યો સુરેશજો ॥
॥ સહુમાં શકિત. ॥ ૩ ॥ ઇંદ્રે વશ કીધા સહુ લોકને ॥
તેથી વાધ્યો બહુ અહંકારજો ॥ અગ્નિ વાયુ પણ એવા
થયા ॥ ભુલ્યા શીવ ગુરૂનો ઉપગારજો ॥ સહુમાં શકિત
॥૪॥ વલતી વાત વીચારી શંકરે ॥ ઉપજ્યુ દેવાને અ
ભીમાંન જે ॥ હાવે મુજને તે નથી માંનતા ॥ ભુલ્યા
બ્રહ્મ સ્વરૂપનું ધ્યાન જે ॥ સહુમાં ॥ ૫ ॥ એવું ઉર
માં ધારી ઇશ્વરે ॥ હરવા દેવો કેરૂં જોરજે ॥ ઇંદ્રાદીક
નો ગર્વ ઉતારવા ॥ ધાર્યું રૂપ ભયંકર ધોરજે ॥ સહુમાં.
૬ ॥ દેવ સભાએ દીકું દુરથી ॥ ઇંદ્રે પ્રેર્યો અગ્નિ પા
સ જો ॥ જોને અદ્ભુત એવો કોણ છે ॥ તેનો આવે
કરી તપાશ જો ॥ સહુમાં ॥ ૭ ॥ અગ્નિ આગળ જઈ
ઉભો રહ્યો ॥ કહે શીવ શું બળ છે તૂજ માંયજો ॥ અ
ગ્નિ કહે આખા બ્રહ્માંડને ભસ્મકરૂં ના ઉગરે કોયજે ॥
સહુમાં ॥૮॥ કિંચિત કડકો વલતી ધાસનો મુક્યો પાવક

કેરી પાસજે ॥ બહુબળ કરીને લાગ્યો બાળવા ॥ તોયે
તપીન કાંયે ઘાસજે ॥ સહુમાં ॥૮॥ વસતી વાયુ ઇંદ્રમે
કહ્યો ॥ તેને કહે તુજમાંશુ જોરજે ॥ વાયુકહે બાધા બ્ર-
હ્માંડને ઊરાડી મુકુ એક ઠોરજે ॥ સહુ ॥૧૦॥ વસતી
મારતના મુખ આગલે ॥ કીંચિત ત્રણ મુકયુ તાંયજે ॥
વાયુબલ કરીને હારી ગયો ॥ તોય ઉડી નશકયુ કાંયજો
સહુમાં ॥૧૧॥ વસતો સુરપતિ જોવા સંચરયો ॥ ઇશથ
ઇ ગયા અંતરધ્યાનજો ॥ જગદંબાદીકાં તેજયગે ॥ કહ્યુ
ઇંદ્રને ઉત્તમ જ્ઞાનજો ॥ સહુમાં ॥૧૨॥ વસતી ગર્વગયો
શહુ દેવનો ॥ જાણી ઇશ્વરશક્તિ અપારજો ॥ છોટમ જ
ડવત શત્રલાજીવજે ॥ તેથીકાંમ નહોય લગારજો ॥ સહુ
માં શક્તિછે માહાદેવની ॥૧૩॥

૫૬ ૩૧ રાગ ઘોલ

તુલશી વીવાનો સૂખનો સાગર શંકર પરમ દયાળરે ॥
ભવ ભય ભંજન ભકત તણા પ્રતિપાળરે ॥ અજ અવિ
નાશી અકલીત રૂપ અનંતરે ॥ ભકત વછળ ભવ તારણ
છો ભગવાંતરે ॥ ૨ ॥ અભયદાનના દાતા છો માહાદેવરે
સકળ સુરાસૂર કરે તમારી શેવરે ॥ ૩ ॥ ઉમાનાથ છો
ઇશ્વર પરમ ઉદારરે ॥ પ્રભુ તમારો કોય ન પામે પારરે
॥ મોટા મુની જન ધરે તમારૂં ધ્યાનરે ॥ છોટમ સમરથ
છો શંકર ભગવાંતરે ॥ ૪ ॥

૫૬ ૩૨ રાગ ઘોલ

માહાદેવ માહાદેવ કહે જે જન જે બે વારરે ॥ એકજ
નામે મુકત કરે ભવ પારરે ॥ બીજે નાંમે શંકર રણિયા
રેછેરે ॥ વસતી તેને આપ સમો કરી દેછેરે ॥ ૧ ॥ શીવ

કેરો કાશીપુરીમાં છે વાસરે ॥ જ્યોતિ રૂપે પુરણ સત્રંગે
પ્રકાશરે ॥ પંચે કાશી માહે મરે કાચ પ્રાણીરે ॥ તારક મં
ત્ર કહે તેને શુભ પાંણીરે ॥ ૨ ॥ પુનરપિ જન્મ તેને નવ
થાય રે ॥ શીવ રૂપ માહે તે જીવ સમાયરે ॥ એવો શીવ
નાંમનો મહીમા જોહરે ॥ જાણે નહી કાંઈ જીવ અભાગી
તેહરે ॥ ૩ ॥ જેનો મહીમા જાણેછે અજને શેશરે ॥ હર
દમે જપેછે નાંમ હમેશરે ॥ શીવો અહં શીવોહં કહે સ
ન્યાસારે ॥ છોટમ તેતો પામે છે પદ અવીનાશીરે ॥ ૪ ॥

૧૬ ૩૩ રાગ ઘોસ.

આત્મા એતો શીવ સ્વરૂપ સાક્ષાતરે ॥ બુદ્ધિ રૂપે જાણો
ભવાંની માતરે ॥ શેવક જન તો કેહેવાય પાંચે પ્રાણુરે ॥
દેહ રૂપ દેવળ કરયું નિરમાણુરે ॥ ૧ ॥ પુજા તેતો પંચ વિ
પયના ભોગરે ॥ નિંદ્રા જાણી લેજો સમાધી જોગરે ॥ ચ
રણે તો જ્યાં જ્યાં ચાલીને જવાયરે ॥ પ્રદક્ષણા જાણી
લેજો શીવરાયરે ॥ ૨ ॥ વાંણીવડે વચન થાય ઉચ્ચારરે ॥
સ્તુતી એતો જાણો તમો નિરધારરે ॥ જે જે કર્મ કાયા
વચન મને હોયરે ॥ આરાધન છે સરવ તમારૂં સોયરે ॥
૩ ॥ કરતા ધરતા ભરતા સકળ થટ શીવરે ॥ મીથ્યા અ
હંકાર કરે જડ જીવરે ॥ એતું જાણી વરતે જગતમાં જે
હરે ॥ છોટમ તેને જાણો સદાય વિદેહરે ॥ ૪ ॥

૧૬ ૩૪ રાગ ઘોસ.

શૃષ્ઠી કેરો આરંભ નહોતો જ્યારેરે ॥ આપો આપે શીવ
હુતો એક ત્યારેરે ॥ શ્રષ્ઠી કેરો આવે જવારે અંતરે ॥ તે
વેળાએ રહે સદા ભગવંતરે ॥ ૧ ॥ શ્રષ્ઠી મધે સાક્ષી સ
રવ ગત શીવરે ॥ જડ દેહ આપ માંન્યે થયો જીવરે ॥ ૬ ॥

૯ માંસ રૂપ ગણે છે આપરે ॥ તેથી એને લાગેછે સવળાં
પાપરે ॥ ૨ ॥ દેહ નકરૂપ છે પરમ મલિનરે ॥ આપ માંની
થાય છે દુખીઓ દીનરે ॥ દેહ વડે કર્મ શુભાશુભ થાયરે
॥ ભોગવવા સ્વર્ગે ને નરકે જાયરે ॥ ૩ ॥ દેહા અભિમાં
ન છે માહા અથ રૂપરે ॥ જેણે કરી જીવ પડ્યા ભવકુપ
રે ॥ મળે શીવ સદગુરૂ રૂપે જેનેરે ॥ શાક્ષી રૂપે શીવ ઓ
ળખાવે એનેરે ॥ ૪ ॥ ત્યંપદ તત્પદનું તજી માંનરે ॥
આડે પોહારે અસીપદમાં રહે ક્યાનરે ॥ ૧૬ અહંકાર
ટળે એમ જેનેરે ॥ છોટમશીવ માંહે મલિ રહે પોતેરે ॥ ૫ ॥

પદ ૩૫ રાગ ધોલ.

ધન્ય ધન્ય દેશ તેજ ગતિ માંયરે ॥ શીવ કેરા ભક્ત પ્ર-
ગટીયા જ્યાંયરે ॥ ધન્ય ધન્ય તેહનું માતને તાતરે ॥ ૧
નમ્યા જેણે શીવ ભક્ત શાક્ષાતરે ॥ ૨ ॥ ધન્ય ધન્ય તેહ
જ નાગર જ્ઞાતીરે ॥ જેમાં સદાશીવની ભક્તિ હોય થા-
તીરે ॥ ધન્ય ધન્ય કેહેવાય તેહજ ગાંમરે ॥ જેમાં શીવ ભ-
ક્ત તણે હોય ડાંમરે ॥ ૩ ॥ ધન્ય ધન્ય કેવાયછે કુળ સો-
યરે ॥ જેમાં શીવભક્ત ઉપજ્યા હોયરે ॥ ધન્ય ધન્ય કે-
વાય તેનો દેહરે ॥ કરે શીવ ભક્તિ નિરંતર તેહરે ॥ ૪ ॥
ધન્ય ધન્ય કેવાય તેની વાંણીરે ॥ જેણે સદાશીવની કિ-
રતી વખાણીરે ॥ ધન્ય ધન્ય કેવાય તે નર નારીરે ॥
છોટમ જેને શીવની ભક્તિ પ્યારીરે ॥ ૫ ॥

પદ ૩૬

પ્રદોશમાં શીવ પુજનો મહીમા.

॥ રાગ ધોળ જનકી મંગળનો ॥ નગર અવંતીને મા-
જવ દેશ ॥ ચંદ્રશેન ત્યાંડાં એક નરેશ ॥ માંડ કાલેશ્વર

છે શીવ લીંગ ॥ પુજે રાજ પરમ ઉમંગ ॥૧॥ ગણ સમે
ત શેવે ગણરાય ॥ ઉલટ તેને અંગ ન માય ॥ આવે તે
રશને શનીવાર ॥ હોય રાજને હરખ અપાર ॥ પ્રદોશ
વેગે પુજન કરે ॥ ને ધ્યાન સદાશીવ કેરૂં ધરે ॥૨॥ ઢાળ
મણીભદ્ર નામે ગણ હુતોળ જોહ ॥ રીજ્યો ભક્તિ રાજ
તણી દેખીને તેહ ॥ માંયો મહીપતી તેણે પોતાનો ॥
મિત્ર ॥ આખ્યો ચિંતામણી એક પરમ પવિત્ર ॥૩॥ રવિ
તુલ્ય છે તેજ મણીનીરે માંય ॥ મને ચિંતવ્યું થાય ત
તક્ષણ ત્યાંય ॥ મણી રાખ્યો રાજ એ તે કંઠમાં ધારા ॥
તેને જોવા આવે બહુ નરનેરે નારી ॥૪॥ ગઈ વાત મણી
તણી દેશ વિદેશ ॥ સજી સેન્ય ને આગ્યા ત્યાં સકળ ન
રેશ ॥ રવિ સરખુ દીકું ચંદ્રશીંહનું રૂપ ॥ મણી લેવાને
મન માંહે ઇચ્છતા લુપ ॥૫॥ જુધે જીતીને લેવા કરી
સહુ આશ ॥ ઘેરયું નગર પ્રજાને પડ્યો બહુ ત્રાસ ॥ ચં
દ્રસેનને એક શંકરનીરે આશ ॥ કહે છોટમ તે ગયો શી
વજીની પાસ ॥૬॥

પદ ૯૭ રાગ જાપરના ઘોસ

ચંદ્રશીંહ શીવ પુજ માંય ॥ બહુ પ્રેમ કરી બેઠો ત્યાંયા ॥
તન મન શીવમાં અરપણ કરી ॥ પુજ વિધિ સઘળી
આચરી ॥૧॥ એવે એક આહીરની નાર ॥ પાંચ વરસ
નો સાથ્ય કુમાર ॥ વિધવા દુરબળ દુખણી દેહ ॥ શીવ
મંદીરમાં આવી તેહ ॥૨॥ પુજન વિધિ જે રાયે કરી ॥
આહીર પુત્રે ઉરમાં ધરી ॥ વસતી ઘેર પોતાને ગયો ॥
શીવ પુજનમાં તત્પર થયો ॥૩॥ બિલિપત્રને પુષ્પો બહુ
વનમાં જઈને લાગ્યો સહુ ॥ માટીના કીધા માહાદેવ ॥

પુરણ પ્રેમે કીધી શેવ ॥૪॥ વસતી ધરવા લાગ્યો ધ્યાન
 ભુલ્યો સકળ શરીરનું ભાન ॥ ભુખ તરશ નવ લાગે લે
 શ ॥ તે જોઈ માયે કિધો કલેશ ॥ ગાળો દેતી આવી ત્યાં
 ય ॥ બોલાવ્યો બોલે નહી કાંય ॥૫॥ કેશ ગ્રહી ઢંઢોળ્યો
 ઘણું ॥ તોય ધ્યાન તજ્યું નહી શંકર તણું ॥ શીવ પુ
 જમાં પાડ્યો ભંગ ॥ તેથી સુતનું કંપ્યું અંગ ॥૬॥ મા
 તા નિજ મંદીરમાં ગઈ ॥ આહીર સુતને મુરછા થઈ ॥
 ભકિત જોઈ શિવ રીઝી ગયા ॥ કેહે છોટમ થઈ પુરણ
 દયા ॥ ૭ ॥

૫૬ ૩૮ રાગ ઘોળ.

જોયું જગી આહીર સુતે જોણી વારે ॥ દીડા દેવળ સહી
 ત સદાશીવ ત્યારે ॥ એનું ઝૂંપડુ તેતો ગયું કહી ઉડી
 થઈ દૈલાસ સરખી શોભા અતિ રૂડી ॥૧॥ થયો ઇંદ્રભજ
 ન સમ ભવનનો ભાગ ॥ થયો નંદન વન સમ સૂંદર
 બાગ ॥ થયું કનક ભોવન ત્યાં સાત છે માળ ॥ મણિર
 ત્ન જંદીત્ર છે ઝાકઝમાળ ॥૨॥ જોઈ આહીર સુતતે તો
 હરખ ન માય ॥ વારંવાર નમે મહાદેવને પાય ॥ ધન્ય
 ધન્ય તમે પ્રભુ અંતરજામી ॥ મારી માતને અપરાધ
 ક્ષમજો સ્વામી ॥૩॥ એની માતા પામી ગઈ અચરજ
 મન ॥ આતે સાચુ હશે કે દીસેછે સુપન ॥ ચંદ્રશીંહને
 જઈ તેણે વાત જણાવી ॥ દેખી આહીર સુતને નમ્યો
 નૃપ આવી ॥૪॥ જાણ્યો પ્રદોશ પુજ તણે મહીમાય ॥
 પ્રેમ ભકિત વધી નમ્યો શીવજીને પાય ॥ નમ્યા શત્રુરા
 જ તે આહીરનેરે આવી ॥ શીવ ભકિત સરવના રૂદ્ર
 માંરે ભાવી ॥૫॥ ચંદ્રશીંહને ભેડી થયા તે વિદાય ॥ સ

હુ આહીર પુત્ર તણા ગુણ ગાય ॥ નમે નગર તણાં સહુ
નરનેરે નારી ॥ કહે છોટમ ભકત તણી ખસીહારી ॥૬

પદ ૩૬ રાગ ઘોળ.

અનિરૂધ્ધની ઘોડલી.

જેજે જગતગુરુ વૈજનાથ શેષે સુર સાથ ॥ કરે ગુણ ગાય
વંદુ વૈજનાથને ॥ ટેક. વૈજનાથ વિશાલ લોચન ચંદ્ર
વીરાજે ભાલરે ॥ જટામાં વસે જનવીરે ॥ શોભે કંઠે ગ
રલની ઝાલ ॥ વંદુ વૈજનાથને ॥૧॥ સરવાંગ લેપન ભ
સ્મનું ઉમયા વસે અરધંગરે ॥ પરીધાન મૃગચર્મનુરે શો
ભે ઉપવીત સ્વેત ભુજંગ ॥ વંદુ ॥૨॥ નર કપાલ મા
લા વિરાજે આયુધ શુભ પીનાકરે ॥ કર ખપર રાજે ભલુ
રે વાજે હીમ હીમ હમરે રાક ॥ વંદુ ॥૩॥ નંદીવા
હન શોભીતુ ને વિકટ વેશ કરાલરે ॥ છોટમ એ શીવને
નમુરે સદા શેવક જન પ્રતિપાલ ॥ વંદુ ॥૪॥

પદ ૪૦ રાગ ઉપરના

જન શેવો સદા વૈજનાથ સુમન ગ્રહી હાથ ચઢાવો પા
વન નાથ વારી વૈજનાથને ॥ ટેક. ॥ પુજ કરે બહુ પ્રેમ
થી સોળે કરી ઉપચારે ॥ ચંદન ચઢાવે પ્રીતથી ॥ બિ
લિપત્રને પુષ્પ અપાર ॥ વારી ॥૧॥ ઘુપ ધરે અગર
તણારે ॥ દીપક જ્યોતી અનુપરે ॥ ઉતારો પછી આર
તીરે ॥ કરી જ્યોતીને નિરખે રૂપ ॥ વારી ॥૨॥ સ્તુ
તી પાકને પુષ્પાંજલી કરી ॥ કરે નૃત્યને ગાંનરે ॥ પ્ર
ણામ કરી બહુ પ્રેમથીરે ॥ પછી ધરવું રૂઢય માંહી કપા
ન ॥ વારી ॥૩॥ ટાળે અમંગ જીવનાં પાંખે પદારથ
ચારે ॥ કહે છોટમ શીવ શેવતાંરે ॥ સુખ પામે સકળ

સસાર ॥ વારી૦ ॥૪॥

૫૬ ૪૧ રાગ ધ્યાસ.

તેં તો ઘટમાં ઘર કીધુ વાલમ વરણાગીવારે
સદાય સમરણ કરીએ શીવ દાતારનું રે ॥ અજ ઉકાર
નૂં રે ॥ ટેક. ॥ અજ ઉકાર સ્વરૂપે સ્વામી ॥ અલખની
રંજન અંતરજમી ॥ તે બધું નાંમી કણ્યામય કરતારનું
રે ॥ સદાય૦ ॥૧॥ એકાંતેરે આસન વાળી ॥ ત્રિગુણ
ઉપર લાગે તાળી ॥ એ સાધન કરનાર ભવજાળ પારનું
રે ॥ સદાય૦ ॥૨॥ એક વાર શીવ નાંમ ઉચ્ચારે ॥ કો
ટી જન્મનાં પાપ નિવારે ॥ વળા આપે છે સુખ સઘળું
સંસારનું રે ॥ સદાય૦ ॥૩॥ જે જન શીવપદના અનુરા
ગી ॥ તે પ્રાણી કહીએ બહુભાગી ॥ છોટમ તેગે કરયું
સાર્થક અવતારનું રે ॥ સદાય૦ ॥૪॥

૫૬ ૪૨ રાગ ઉપરના

જેણે શીવને જોયા તે નર જુગમાં જાગીવારે ॥ ટેક. ॥
જળ્યા નરની એજ નિશાની ગદ્ય અવિદ્યા ઉચ્ચી જેની
॥ શિવમય થઈને જીવે તે બહુભાગીવારે ॥ જેણે શીવ૦
॥૧॥ શીવ સ્વરૂપ ન જોયું જેણે ॥ જન્મ અનારથ ખો
યો તેણે ॥ લોભી લાંપટ જુઠે ધધે લાગીવારે ॥ જેણે૦
॥૨॥ પરદારાને પરધન તાકે પરનિંદા કરતાં નવ થાકે ॥
શીવ સર્વ ગતને નવ લહે અભાગીવારે ॥ જેણે૦ ॥૩॥
માહા વાક્યનો અર્થ વિચારે સકળ અવિદ્યા દુર નિવારે
છોટમ તે હોય શીવપદના અનુરાગીવારે ॥ જેણે૦ ॥૪॥

૫૬ ૪૩ રાગ ઉપરના

॥ શીવને ભુલિ શું ભટકે છે પાંખર પ્રાણીવારે ॥ ટેક ॥

શીવ સમાન નહી કોઈ દાતા ॥ જેને શેવે વિષ્ણુ વિાક
તા ॥ જ્યોતિ રૂપે શીવ નિરચે કરી જાણીયારે ॥ શીવ
ને ભુક્તી ॥ ૧ ॥ જેનું ધ્યાન ધરે છે યોગી ॥ નિર્મળ અક્ષ
સુધારસ ભોગી ॥ અગમ અગોચર શીવ અંતરમાં આં
ણીયારે ॥ શીવને ભુક્તી ॥ ૨ ॥ તપ કરી તનને શોશુ જે
ણ્યે ॥ માયાનુ સુખ માળ્યું તેણે ॥ એણ્યે ભવના ભોગ
ભક્ષા કરી માંણીયારે ॥ શીવને ભુક્તી ॥ ૩ ॥ છોટમ શીવ
નું ધ્યાન ધરે છે ॥ ભોગ ભોક્ષ કરી તેને દેછે ॥ પ્રાણ થ
કી પ્રીય જેણે શંકર જાણીયારે ॥ શીવને ભુક્તી ॥ ૪ ॥

પદ ૪૪ રાગ ઘોળ

સુંદર સરવેયી શોભિતો ॥ કાહાવે પરવત કૈલાશ ॥ તે
ની શોભા તે શી કહુ ॥ જેમાં શીવનો છે વાસ ॥ સુંદર ૦
॥ ૧ ॥ શીખર સોના રૂપા તણાં ॥ તેમાં મણિનો પ્રકાશ
॥ તિમિર કોઈ વ્યાપે નહી ॥ આઠે પોર ઉજસ ॥ સુંદર ૦
॥ ૨ ॥ ત્રણ વિધિ વિંધ્ય ભાત્યનો ॥ તેનો ના આવે અંત
નિત્ય નિત્ય નૌતમ પુત્રે ॥ ફલે ખારે માસ વસંત ॥ સુંદ
ર ૦ ॥ ૩ ॥ મધ્ય સરોવર શોભિતુ ॥ નિરમળ નિર ગંભી
ર ॥ ઘાટ મનોહર મણિ તણા ॥ દિસે પરમ રચિર ॥ સું
દર ૦ ॥ ૪ ॥ ખિંચ્યાં કમળ કુમોદીની ॥ ભમરા કરે ગુંજ
ર ॥ જલ ખગ બોલે બહુ જતના ॥ શોભા દીસે અપાર
॥ સુંકર ૦ ॥ ૫ ॥ તિરે તરવર શોભીતાં ॥ વિંધ્ય વિંધ્ય વે
લી વિતાંન ॥ મોર ચકોરને કોકીલા ॥ કરતા નૃત્યને ગાં
ન ॥ સુંદર ૦ ॥ ૬ ॥ મોટા મુનીવર ત્યાં મંગે ॥ પાણિની
ગૌતમ કણાદ ॥ પુજે શંકરને પ્રિત્યથી ॥ આલે વિદ્યાના
વાદ ॥ સુંદર ૦ ॥ ૭ ॥ કિનર ગાંધર્વ અચર ॥ કરે નૃત્ય

ને ગાંન ॥ છોટમ એવા શીવ રાયનુ ॥ ધરીયે રૂદયામાં
ધ્યાંન ॥ સૂદર સરવેથી શોભીતો ॥૭॥

પદ ૪૫ રાગ ખ્યાલ

ગફલતમે જન્મ ગમાયા ॥ શીવ રૂપ હૃદે નહી આયારે
॥૧૬॥ બાલપણ ખેલનમે ખોયા ॥ તરૂન પનેમે મદન
ખિગોયા ॥ વદ્ધ લયા તખ બગાપિ ગદ્ય મોહ માયારે ॥૧૭॥
ફલતમે જન્મ ગમાયા ॥૧૮॥ જુક્ય કપટકા કરતા ધંધા ॥
શીરપર કાલ ન દેખત અંધા ॥ પાપ કર્મસે જમ કિંકર
કા ॥ માર ધડાધડ ખાયારે ॥ગફલતમે ॥૧૯॥ સજન સં
ગ કિયા નહી જાઇ ॥ દુષ્ટ સંગસે દુર્મતિ આઇ ॥ એક
પલક શીવ ધ્યાંન રૂદે નહી આયારે ॥ગફલતમે ॥૨૦॥
છોટમ એને વિરલા કોઇ ॥ મન કામ લસખ ધારે ધોઇ ॥
શીવ મય હોકો શીવ પદ માંહી સમાયારે ॥ ગફલતમે
જન્મ ગમાયા ॥ ૪ ॥

પદ ૪૬ ખ્યાલ

જગકા સૂખ જેસા સપના ॥ તુમ કાજ સૂયારો અપનારે
॥ જગકા સૂખ જેસા સપના ॥૧૬॥ જકત ચરાચર દીસે
જેતા ॥ ક્ષણમે વિગુણી જાવે તેતા ॥ તાતે શીવકા નાંમ
નિરંતર જપનારે ॥ જગકા સૂખ જેસા સપના ॥૧૭॥ જ
બલગ તેરે વશમે કાયા ॥ જબજગ મોત નિકટ નહી
આયા ॥ તબજગ મન સ્થીર કરીકે તપમે તપનારે ॥ જ
ગકા ॥૧૮॥ છોટમ સદગુરૂ ભેદ ખતાયા ॥ ચોથા પદમે
શીવ દરસાયા ॥ તાતે મિટ ગદ્ય મનકી સર્વ કલપનારે
જગકા સૂખ જેસા સપના ॥૨૦॥

॥ કરના ફકિરી કયા દલગીરી એ રાગ ॥

॥રાગ ખ્યાલ ॥ શીવોહં શીવોહં શબ્દ નિરંતર ॥ જપ
જુગતસે કરનાજી ॥ આસન મારી સૂરત ધ્રુવ ધારી ॥
ધ્યાન ઉસીકા ધરનાજી ॥ ટિકા દેહનકે પર ઈંદ્રિનકે પર
॥ મન બુધિકે પારાજી ॥ અગમ અગોચર જપ હોત હે
કેવલ ગગના કારાજી ॥ શીવહં ॥ ૧ ॥ નાદ અનાહત બ
જે નિરંતર ॥ ગર્જત હે ઉંકારાજી ॥ જ્યત સપ્ત શષો
પતિ માહી ॥ ત્રુટત નહી કહુ તારાજી ॥ શીવહં ॥ ૨ ॥
સ્થુલ સૂક્ષ્મ આર કારણ તજકે ॥ માહા કારણમે રેહેના
જી ॥ કહે છોટમ યહ બેદ ગુરુકા ॥ સો કોઇકુ નહી કેહે
નાજી ॥ શીવોહં શીવોહં શબ્દ નિરંતર ॥ ૩ ॥

પૃ: ૪૮

શીવ શીવ શીવ યહ રાજી નિરંતર કરી લે તુ મન મે
રાજી ॥ માત પીતા સુત દારા બાંધવ અતે નહી કોઇ
તેરાજી ॥ શીવ શીવ ॥ ૧ ॥ જનમ જનમકા એહે સાથી
પાસક પોષક તેરાજી ॥ દૂર દુર કાહા માંતત મુરખ સ
દા રહત હે ભેરાજી ॥ શીવ શીવ ॥ ૨ ॥ કરતા ધરતા
ભરતા શંકર રહત નિરંતર નેરાજી ॥ મનસા વાયા એ
ર કરમસે હો રહે શીવકા ચેરાજી ॥ શીવ શીવ ॥ ૩ ॥
સાર અસાર વિચાર ન સુઝા મન માયાને ધેરાજી ॥
કહે છોટમ શીવ ભજન કરી લે મીટિ જન્મકા ફેરાજી ॥
શીવશીવશીવ યહ રાજી નિરંતર તુ કર લે મન ॥ ૪ ॥

પૃ: ૪૯ રાગ ગજલ

સમઝ લે સાર સમઝ લે સાર કહે તુ કાંન તેરા કરતાર ॥

બનિ પંચ ભુતકી કાયા ઇંદ્રિ મન પ્રાંણ સખે માયા ॥
 સમઝ લે૦ ॥૧॥ ચેતના રૂપ હે તેરા ॥ સદાશીવ દેવકા
 ચેરા ॥ પશુ હોઈ પાશમે પઢીયા ॥ તેરા પતિના તૂજે જ
 ડીયા ॥ સમઝ લે૦ ॥૨॥ સદાશીવ દેવ રીઝાવેગા ॥ તેરા
 ધની તોહી પાવેગા ॥ ધનિ બિન ખાયગા ધોકા ॥ ફીરેગા
 લોકપર લોકા ॥ સમઝ લે૦ ॥ ૩ ॥ સારકા સાર હે એ
 હી ॥ પરમ શીવ પાવના તેહી ॥ છોટર એહી તત્ત્વ હે
 સાચા ॥ કૃપા બિન જીવ મરે કાચા ॥ સમઝ લે૦ ॥૪॥

પદ ૫૦

॥ દ્વારકાંના વાશીરે એ રાગ ॥

॥ રાગ શાંભેરી તથા મેવાડો ॥ શીવ શીવ સમરેરે સ
 હુ જન સ્નેહથીરે ॥ તજી સહુ તનમન કેરા વીકાર ॥ અ
 તિ સૂખ આપેરે એ ઉમયા પતિરે ॥ પ્રીત્યે કરે ભવ જ
 ણ કેરે પારચ ॥ શીવ શીવ. ॥૧॥ જીવ કેરે જીવનરે પ્રાં
 ણ કેરે પ્રાંણ છેરે ॥ અંતર જમી અખંડ અનુપ ॥ સ
 રવમાં શાક્ષીરે શંકર છે સદારે ॥ સદચિદ આનંદ એવુ
 રૂપ ॥ શીવ શીવ. ॥૨॥ જકત ચરાચરે શોભી રહ્યું
 જે વહેરે ॥ રવી રાશી પાવક માંહ પ્રકાશ ॥ શરજે ને
 પાજેરે વળી સહુ સંવરેરે ॥ આપો આપે રહે સદા અ
 વિનાશ ॥ શીવ શીવ. ॥૩॥ એવા શીવ જાણીરે ભજ
 ચે ભાવથીરે ॥ તે થકી જીવ કૃતારથ થાય ભુક્તિ ભુ
 ક્તિ આપેરે ॥ પુરે મન કામનાંરે છોટમ તે શીવના ગુ
 ણ ગવાય ॥ શીવ શીવ સમરેરે ॥૪॥

પદ ૫૧ રાગ સાંભેરી

પરમ દયાળુરે શીવ સુખ ધાંમ છેરે ॥ અઢાળક દાંતી

અધીક ઉદાર ॥ પતિતને પાવનરે કરતા છે પ્રભુરે ॥ ઉ
 માપતિ અક્ષય સૂખ દાતાર ॥ પરમ દયાળુ ॥ ૧૧ ॥ વેશ
 અમંગલરે દીસે નીજ દેહનોરે ॥ મંગલમાં મંગલ જેનું
 નામ ॥ ગરલને પીધુરે દુખ હર્યાં દેવનાંરે ॥ ત્રિપુરને
 ટાળી દહ્યો છે કાંમ ॥ પરમ દયાળુ ॥ ૧૨ ॥ દીન જન વ
 ક્ષભરે વણા માહાદેવનેરે ॥ કરી રહ્યા કાશી પુરીમાં વા
 સ ॥ મુકત કરે છેરે ચરાચર જીવનેરે ॥ કાપે એક ક્ષણ
 માંહે માયા પાશ ॥ પરમ દયાળુ ॥ ૧૩ ॥ વિષ્ણુને વાલા
 રે શીવ સહુથી બહુરે ॥ ઋષી મુની ધારે છે જેનું ધાન
 ॥ છોટમ એવારે શીવજીને જે ભજેરે ॥ તેને પ્રભુ આ
 પે છે અધ્વય જ્ઞાન ॥ પરમ દયાળુ ॥ ૪ ॥

૫૬ પર

રાગ કિરતન હરી તુને પ્રમંત તે ક્યમ થાશે એ રાગ
 કરીયે શીવ શેવા શીવ શેવા ॥ શીવ તો છે દેવાધિ દે
 વા કરીયે શીવ શેવા શીવ શેવા ॥ ૧ ॥ રજે ગુણે શ્રષ્ઠિ
 ઉપજાવે ॥ ભવ નાંમે શીવ કહે છે ॥ તમે ગુણે સીંહાર
 કરેત્યાં ॥ હર એ નાંમ દે છે ॥ કરીયે શીવ ॥ ૧ ॥ સાત્ત્વ
 ક ગુણથી શ્રષ્ઠિ પાળે ॥ મૃદ એ નામ ધરે છે ॥ ત્રણે ગુ
 ણથી રહીત થાય તો ॥ નાંમ સદાશીવ કે'છે ॥ કરીયે
 શીવ ॥ ૩ ॥ સરવ દેવ છે શેવક જેના રે છે એક એક
 અંગે ॥ છોટમ શીવ આકાશ રૂપ છે તે વ્યાપક સરવં
 ગે ॥ કરીયે શીવ શેવા ॥ ૪ ॥

૫૭ પર રાગ ગરબી

ઉમા કાંતને ભજી જો એ રાગ.

ભસ્મ ધારણ થકી પાપ સર્વ જાય છે જો ॥ કોટી તિર

થ કેરા સ્નાનનુકૂળ થાય છે જે ॥૮૬॥ એક વિપ્ર ભસ્મ
ધારી રેતો રાંનમાં જે ॥ તેનો મહીમા ઘણો લખ્યોછે પુ
રાણમાં જે ॥ ભસ્મ ધાં ॥૧॥ યોગ માર્ગ વડે શંભુને
આરાધતો જે ॥ પ્રણવ રૂપ શીવ જાણિ નિત્ય ધારતો જે
ભસ્મ ॥ ૨ ॥ અક્ષરાક્ષસ આઝ્યો ભક્ષણ કરવા તે હને જે ॥ ભરી
બાથ માંહે લીધો તેના દેહને જે ॥ ભસ્મ ॥ ૩ ॥ ભ
સ્મ સ્પર્શ થયો રાક્ષસ કેરા તંનમાં જે અરૂપ બુધિ ફરી
જ્ઞાન થયું મનમાં જે ॥ ગયાં પાપ ને સભાવ દુષ્ટનો ફ
ર્યો જે ॥ શીંશ નાંમી ઘણો વિનય વિપ્રનો કર્યો જે ॥
ભસ્મ ॥ ૪ ॥ પુર્વ જન્મ હુતો ભુપ માહા પાતકી જે ॥
જર કર્મનો કરનાર ઘોર ધાતકી જે ॥ નર્ક ભોગ કરી મા
ર જમ તણે સહો જે ॥ અક્ષ રાક્ષસ થયો વન વિષે જ
તો રહો જે ॥ ભસ્મ ॥ ૫ ॥ અટી ભસ્મ માહા પુરૂષ કે
રા અંગથી જે ॥ કહે છોટમ થયો મુક્ત સૂઝન સંગથી
જે ॥ ભસ્મ ધારણ થકી પાપ સર્વ જાય છે જે ॥ ૬ ॥

પઃ ૫૪ રાગ કાફી.

હોલો હોલી કહેછે પ્રભુ માહારી વાહારે ચડો. એ રાગ.
શાક્ષી રૂપ શંકરે જીવો તેને ધ્યાન ધરી ॥ અજ્યા ગા
યત્રીરે જ્યો એક ઠામે ડરો ॥ અરૂણ ઉગે ત્યાંથી આસ
ન વાલી ચિત્ત ડરાવો એક ઠામ ॥ અજ્યા કેરો આરંભ
કરવો સાસમાં શીવો હંગનામા ॥ પક્ષે નવ ફરકે જેલું એ
મ જીગતે કરી ॥ શાક્ષી ॥ ૧ ॥ અતુર દલને ચિતવી પે
હેલુ રાતો છે જેમાં રંગ ॥ સિદ્ધ ને બુદ્ધિ સાથે ગણુપ
તી સ્વામી જેને ઉલટ ધરી અંગ ॥ છસેં જપ અરપી
રે પુજે કરી પ્રીત ખરી ॥ શાક્ષી ॥ ૨ ॥ કમલ પટ દલ

ઉપસ્થ કામે પીળો છે રાંગ પ્રકાશ ॥ બ્રહ્મા સાગ્યત્રિની
 જ્યોતિ છે જેમાં અરપો હજાર પટ સ્વાસ ॥ પ્રેમ કરી
 પુજેરે મન ઉપચારે કરી ॥ શાક્ષી૦ ॥૩૥ નાભી કમલ ત
 મે દશ દક્ષ દેખો નિલ મણી સમ રંગ ॥ વિષ્ણુ ને લ-
 ક્ષ્મીનો વાસો છે તેમાં ઉજ્જવળ જ્યોતિ અભંગ ॥ હજ
 ર પટ અરપોરે અજ્યા પછી પુજે હરી ॥ શાક્ષી૦ ॥ ૪
 ॥ રૂદે કમલ દક્ષ દ્વાદશ કહીએ સ્વેત સ્ફટીક સમરંગ ॥
 શીવ પારવતીનો વાસો છે તેમાં ગણુ અનેક છે સંગ ॥
 હજાર પટ અજ્યારે અરપો અતિ ભાવ ધરી ॥ શાક્ષી.
 ॥૫૥ કંઠ કમલ દક્ષ પોદસ કહીએ જીવ તણો છે વાસા ॥
 વિચિત્ર રંગે જ્યોતિરે તેની અરપો હજારેએક સ્વાસા ॥
 પુજ તેની કરતાંરે પાપ થકી જશે તરી ॥ શાક્ષી૦ ॥
 ૬ ॥ આજ્ઞા ચક્ર છે બે દક્ષ કેર તેમાં પરમાત્માનો છે વા
 સ ॥ ચંદ્ર સૂરજ સમ અક્ષર બે એમાં પુરણુ જ્યોતી પ્ર
 કાશ ॥ ગગન મંદલથીરે અક્ષત આવે ઝરી ॥ શાક્ષી૦
 ॥૬૥ શીશ સરોજ છે શકુન્ત દક્ષન તેમાં પરમ શીવ વા
 સ ॥ પુરણુ પ્રેમ વડે પુજીએ મનથી અરપી શકુન્ત એ
 ક સ્વાસ ॥ છોટમ શીવ દરસેરે સુખે ભવ જશે તરી
 ॥ શાક્ષી રૂપ શંકરેરે જીવો તમે ધ્યાન ધરી. ॥૭૥

પદ ૫૫ રાગ કાફી.

અવિદ્યા અંતરમાંરે ભરેલી કાંચ નહી છાની ॥ મુઠ તો
 માને છેરે પોતાને પંડિત જ્ઞાની ॥ અનિત્ય વસ્તુને નિ-
 ત્ય ગણે છે ને અશુદ્ધ દેહ કહે શુદ્ધ ॥ નાશી વસ્તુને ક
 હે અવિનાશી એમ શરવે બકે છે વિરુદ્ધ ॥ શીવ નવ
 મુજેરે એથી બહુ થઇ હાની ॥ અવિદ્યા૦ ॥૧૥ બીજી

અવિધા અસ્મીતા નાંમે ધાંમ ધરાદીક જોહ ॥ પુત્ર દારા
પશુ આદે પદારથ ઇશ્વરે સરજેલુ તેહ ॥ પોતાને અજ્ઞા
નેરે માહારૂ કરી લેછે માની ॥ અવિધાં ॥૨॥ રાગ અ
વિધા ત્રીજી છે એવી જે અનુકુળ વસ્તુપર સ્નેહ ॥ રા
ત દિવસ રહે ચિંતવન તેમાં બળીયું છે બંધન એહ ॥
સ્નેહ પાસે બાંધ્યોરે છુટ્યાની ગતિ હોય શાંની ॥ અ
વિધાં ॥૩॥ ચોવી અવિધા શેશજી કહે છે જે પોતાથી
પ્રતિકુલ હોય ॥ તેના ઉપર બહુ દ્વેષ કરેછે દેખીને દાઝે
સોય ॥ ઇશ્વર વ્યાપક સહુમાંરે દુભેછે તેને અભિમાની
॥ અવિધાં ॥૪॥ અભિનીવેશ છે પાંચમી તેતો મરણ
તણે હોય ત્રાસ ॥ શીવ સ્વરૂપ માંહે મન નથી ધરતો
દેખી શરીરનો નાશ ॥ છોટમ એ અવિધારે તજે તે બ
રા વિજ્ઞાની ॥ અવિધાં ॥૫॥

૩૬ પદ રાગ ઉપરના.

શીવ શીવ ભજતાંરે પાપ સર્વે પ્રત્ને થશે ॥ પાપ ટળી
જતાંરે મન અતિ નિર્મળ થશે ॥ મન નિર્મળહોય આ
રશી જેવું ॥ તેમાં ભાહેછે શીવનો ભાસ ॥ ભાસને જો
તાં ભાસક જણાશે જેછે પોતાની પાસ ॥ અજ્ઞાન અંધા
રે તેથી તારા તનનુ જશે ॥ શીવ શીવ ભજતાંરે પા
પ સર્વે નાસી જશે ॥૧॥ ચોવીસ તત્વોછે જડ સઘણને
માયા પચીસમી જાણ્ય ॥ છવીસમોછે શીવસનાતન તે
ને અંતરમાં આણ્ય ॥ શીવ વિના સઘણુરે આવેનહીં
કાંમ કરશે ॥ શીવ શીવ ॥૨॥ જડ અભિમાને જીવ ગ
ણાયો ॥ ને વહ્યો કરમનો ભાર ॥ પાપ કરમ કરી દુખજ
પામે ॥ મરણુ પછી જન્મમાર ॥ શીવ શીવ ભજશેરે તેતો

શીવ રૂપ હશે ॥ શીવ શીવ૦ ॥૩॥ શીવ વિમુખથઈ જી
વ ભમે તેને સપ્ને મલે નહીં સુખ ॥ મીથ્યા મનોરથ
મોદક ખતાં ભાગે નહીં કહી ભુખ ॥ છોટમ શીવ ભજ
તાંરે સદા નર સુખી હશે શીવ શીવ૦ ॥૪॥

૫૬ ૫૭ રાગ કાફી.

જ્યોતર્ક્ષીંગ દ્વાદશરે ॥ શ્રષ્ટિમાંછે શકરનાં દરશન તેનું
કરતાંરે પાપ નાશ કરે નરનાં ॥ સોમેશ્વરછે સદાશીવતે
સોભે સોરડ દેશ ॥ સશીલમાંહે છેમત્તકાર્જન ઉજ્જેણિ મ
હંકાલેશ ॥ ઉંકાર રેવા ત્રઠમાં રેછે લિંગ અમરેશ્વરનાં
જ્યોતિ૦ ॥૧॥ વૈજનાથછે ચિતા ભોમીમાં તે ઝાડખંડી
કેવાય ॥ નાગેશ્વરછે દારૂકા વનમાં ત્યાં જાઅતેરાજ થા
ય ॥ કેદાર હીમાલયમાંરે કરોં દરશન હરનાં ॥ જ્યોતિ૦
॥૨॥ ગુસ્મેશ્વરછે શીવાલયમાં સેતુખંધ રામેશ ॥ ત્રંબ
નાથછે ગૌતમિ ત્રઠમાં વાણારશ વિસ્વેશ ॥ ડાકેણુ દેશ
માંહેરે દરશન ભિમેશ્વરનાં ॥ જ્યોતિ૦ ॥૩॥ એવાંજ્યો
તિ લિંગ દ્વાદશતેનાં દશન જેને થાય ॥ ભકિત પ્રભુનીજાં
મે રૂદ્રયમાં પાપરહીત નર થાય ॥ છોટમ ૫૬ પાંમેરે સૂ
ખે પરમેશ્વરનાં ॥ જ્યોતિલિંગ દ્વાદશરે ॥૪॥

૫૬ ૫૮ રાગ કેદારી.

શીવનિ નિંદા જેકરનારા વૈષ્ણવ નાંમ ધરાવેરે ॥ તે પા
પિને હરીનું દરસન સ્વપ્નામાં ના આવેરે ॥ ટેક ॥ એક
જ દેવ વેદમાં કહેછે તે શીવ નાંમે લહીયેરે ॥ શીવ નાં
મછે કલ્યાણુકેરૂ અવર અકલ્યાણુ કહીયેરે ॥ શીવનિ૦
॥૧॥ ભેદ સદાછે ભયનો હેતૂ એમ શ્રુતિમાં કહેછેરે ॥
શીવ વિષ્ણુમાં ભેદ ગણેછે તે સમજાં દુખ સહેછે રે ॥

શીવનિં ॥૨॥ એકજ ઇશ્વર આપ કરેછે ઉત્પત્તિ સ્થી
તિ સીંહારરે ॥ ત્રણપરૂપ કવીયોયે કલ્પાં પણ નહીં ભિ
ન્ન લગારરે ॥ શીવનિં ॥૩॥ શીવ તે વિષ્ણુ વિષ્ણુ તે
શીવ ॥ અજ અવિનાશી અનંતરે ॥ છોટમ બ્રહ્મ એકજે
જાંણે તે જ્ઞાની ગુણવંતરે ॥ શીવનિ નિંદાં ॥૪॥

પદ ૫૬ રાગ કેદારો

જેનરને શીવ શેવા ન ગમે તે નર પાંખર કહીયેરે ॥ જ
ન્મ ધરયો તે ન ધરયા જેવો પશુ ખરાખર લહીયેરે ॥
જેનરને ॥૧॥ ભેદરહીત બ્રહ્મ બુધિથી શેવે શીવને પાં
ણિરે ॥ તેને શીવ અક્ષય સુખ આપે જન પોતાનો જાં
ણિરે ॥ જેનરને ॥૨॥ એક અકલ્પ અદ્વૈત અનાદી શી-
વ સર્વેશ્વર કાહાવેરે ॥ ભાવ કરી તે પ્રભુને ભજતાં ભવ
સંકટ ના આવેરે ॥ જેનરને ॥૩॥ બ્રહ્મા વિષ્ણુ ને ઇંદ્રા
દીક શીવપદના અનુરાગીરે ॥ કહે છોટમ જે શીવને ભ
જશે તે પ્રાણિ બડ ભાગીરે ॥ જેનરને શીવશેવાં ॥૪॥

પદ ૬૦ રાગ કેદારો

જીવ શીવનો સદા સમંધિ સખા પરસ્પર કહાવેરે ॥ પા
સે રહીને પોષણ આપે આનંદ બહુ ઉપજાવેરે ॥ જીવ
શીવનો ॥૧॥ જતન કરી જડરાની મધ્યે દેહ રચ્યો છે
રાજેરે ॥ અનંત પદારથ જે ઉપયોગી સરજ્યાં છે જીવ
કાજેરે ॥ જીવ શીવનો ॥૨॥ વિષય સ્વાદમાં જીવ વલુ
ધ્યો સમીપ સખા નવ જોયોરે ॥ પાપ કર્મ કરી ભવમાં
ભટક્યો ઉત્તમ નર તનુ ખોયોરે ॥ જીવ શીવનો ॥૩॥
જે શુભ કર્મ કરીને સઘળાં શીવને અરપે ઝારેરે ॥ કહે
છોટમ શી પરમ કપાળુ પોતાનો કરી થાપેરે ॥ જીવશી

વનો સદા સમંધિ સખા પરસ્પર કહાવેરે ॥ ૪ ॥

પદ ૬૧ રાગ ઉપ ના

શીવના અંશ જીવ છે સઘળા શ્રુતિમાં કહે છે એવારે ॥
અગ્નિમાંથી તણુખા ઉપજે શીવમાંથી જીવ તેવારે ॥
શીવના અંશ ॥૧॥ જેવી ઉપાધીમાં જે પડીયો ત્યાં
તેવો કહેવાયરે ॥ પાછો જઈ અગ્નિમાં પડતાં તણુખો કો
ય ન ગાયરે ॥ શીવ અંશ ॥૨॥ અંશ અવિદ્યા માંહ મ
ળ્યાથી દીન ભાવને પાંખ્યોરે ॥ જે જે અંશ મળ્યો શી
વ માંહે તે જીવ ભાવ વિરાંખ્યોરે ॥ શીવના અંશ ॥
૩॥ એમ વિચારી ધ્યાન નિરંતર શીવ સ્વરૂપનૂ ધરીયે
રે ॥ કહે છોટમ જીવ શીવમાં હોમી વળતી સૂખે ફરી
યેરે ॥ શીવના અંશ જીવ છે સઘળા ॥૪॥

પદ ૬૨ રાગ ઉપરના

વ્યકતા વ્યક્ત કાર્જને કારણુ વિશ્વ પરસ્પર જોહરે ॥ ઇ
શ્વર તેનુ પાલન કરતા શીવ સ્વરૂપ છે તેહરે ॥ વ્યકતા
વ્યક્ત ॥૧॥ જીવ અનીશ્વર ભોક્તા થઈને ॥ તેમાં બં
ધન પાંમેરે ॥ તે ઇશ્વરને જે જન જાણે બંધન સઘળાં
વાંમેરે ॥ વ્યકતા વ્યક્ત ॥૨॥ જાણ્યા જોગ્ય એજ પર
મેશ્વર રહે આત્મા માંહરે ॥ તેથી અવર જાણુવા જેવું
છે નહી બીજુ કોયરે ॥ વ્યકતા વ્યક્ત ॥૩॥ એમ સર્વ
ઉપનિષદ કહે છે એક દેવ અવિનાશીરે ॥ કહેછે છોટમ
તે શાવને જાણે તો ટાળે ભય ફાંશીરે ॥ વ્યકતા ॥૪॥

પદ ૬૩

ચાલ્ય વેલી અસ્રમેલી પ્યારી રાધે એ રાગનો પ્રમથ.

સદાશીવ રૂપ સત્ય એક હ્યો વીચ્યારી ॥ ચીદને આ

નંદ સીંધુ પરમ મંગળકારી ॥ અજરને અમર એ છે
 પુરાતન પુર્ષ જે છે ભગ્ય જન બ્રહ્મ કે છે ॥ ધર્મ પરમ ધા
 રી ધારી કે લ્યો વિન્યારી ॥ સદાશીવ રૂપ સત્ય ॥ ૧ ॥
 અનંત કોટી ઇંડ અધર જે ધરે છે ॥ શૂન પાલે ને સીંર
 તે કરે છે ॥ ભજે તેને ભોગ ભોક્ષ શંકર દે છે ॥ અતિ કરા
 ણ વપુ વિશાલ માહા કાલ કેરોકાળ ચંદ્ર ભાલ મુંડ મા
 લ ભુષણ બાલ શાંત ધોર ઉભય રૂપ છબી ભારી ભારી
 કે લ્યો વીન્યારી ॥ ૨ ॥ સીંધુ મથન થકી ઝળક્યુ ઝેર
 ઝચારે દેવ દૈત્ય ડરી દુર રહ્યા ત્યારે વીન મહેષ કાંણુ
 વિષમ ગરલ ધારે ॥ સુણી એમ ધરો પ્રેમ કર્યું તેમ પી
 યુષ જેમ પીધુ તેમ તજી વેમ કુશળ ક્ષેમ કર્યા દેવ ભ
 ય નિવારી વારી કેજે વિન્યારી ॥ ૩ ॥ જેનિ આજ્ઞા આ
 ધીન દેવ ડરી રે છે ॥ વાયુ વેગ તજી બીતો બીતો વહે
 છે ॥ જેના ભયથી રવી તેજથી તપે છે ॥ ઇંદ્ર અગ્નિવ્રષ્ટિ
 કાંમને કરે છે ॥ મૃત્યુ ધાય નાહુ જાય અખિલ રાય શી
 વ સદાય ગુણ સદાય વેદ ગાય વંદે પાય ॥ છોટમ મ
 હીમા એવો પરમ શીવનો ભારી ભારી કે લ્યો વિ
 ન્યારી ॥ ૪ ॥

પદ ૬૪ રાગ ઉપરના

પુરણ પ્રેમથી સજી લ્યો શીવ શેવા ॥ અખીલ લોકમાં
 ઉદાર નથી એવા ॥ જકતનુ કારણ જે છે અખીલ આ
 ધાર એ છે ॥ ત્રિગુણથી રહીત તે છે ॥ ધારય લક્ષ લેવા
 લેવા કસજે શેવા ॥ પંચ વદન શોભા સદન આનંદ
 કારી ॥ સ્વેત રંગ ઉજવળ અંગ ભસ્મ ધારી ॥ જટા
 મુગટ મધ્ય વિશદ ગંગ વારી ॥ અર્ધ અંગ ઉમા સંગ ર

૩ રંગ અતી ઉમંગ ભ્રાંતિ ભંગ કથે પ્રસંગ અમીત એ
વા એવા કે સજ્જે શેવા ॥૨॥ આવે શર્ણુ તેને અભય દાં
ન દે છે ॥ બ્રહ્માનંદ માંહે મગ્ન નિત્ય રેછે ॥ આ સુતો
૫ એવા એક દેવ એ છે ॥ આનંદ કંદ સોભા પ્રંદ હરે
દ્વંદ માયા કંદ: શેખરચંદ: મોહનીકંદ: વેદછંદ કહે વી
મલ જ્ઞાન દેવા દેવા કસજ્જે શેવા ॥૩॥ ડાક ડમરૂ ને ત્રિ
લ ખપર ધારી ॥ થાપ્યો વેદ ધર્મ ત્રિપુરને સીંહારી ॥
અમંગલ વેષ ભજે તેને મંગલકારી ॥ આદી નાંમ છે
ઉંકાર નિગમ સાર અથ અપાર દક્ષિણ હાર હરી વિકાર
મોહ માર કરે પારથ છોટમ દરસે પ્રભુ કોટી બાનુ જે
વા જેવા કસજ્જે શેવા ॥૪॥

૫૬ ૬૫

કમકે ચાલત રામચંદ્ર ખાજત પેનનિયા એ રાગ

પ્રભાતમાં ગવાય છે

પ્રાત: ઉડી સમરીયે શ્રીશંકર સૂખકારી ॥ બાલચંદ્ર લ
સે ભાલ કંઠ ગરલ મુંડ માલ ભુષણુ કરાલ વ્યાલ શીશ
મંગધારી ॥ પ્રાત: ઉડી સમરીયે ॥૧॥ ભસ્મ લેપ સ
ર્વ અંગ ક્રોધથી દહ્યો અનંગ ભુત પ્રેત સખા સંગ હણ્યો
ત્રિપુર ભારી ॥ પ્રાત: ઉડી સમરીયે ॥૨॥ વ્યાધ અર્ધ
પરીધાન રાજે શુભ વ્રપભ યાંન કુંડલ અતિ લસે કાંન
વામ અંગ શૈલ સુતા શોભે અતિ પ્યારી ॥ પ્રાત: ઉડી સ
મરીયે ॥૩॥ ડમરૂ ત્રિશુલ હાથ પ્રમથાદી સકળ સાથ
જેજે ત્રિલોકી નાથ છોટમ બલીહારી ॥ પ્રાત: ઉડી સ
મરીયે શ્રીશંકર સૂખકારી ॥૪॥

૫૬ ૬૬

જેજે ઉમા નિવાસ શંકર અવિનાશી ॥ આસન કૈલાસ
કાશી સમશાંન વાશી ॥ ટેક. ॥ તાંડવસુ કરે નૃત્ય વાજે
ડમરૂ તાલ ગત્ય ॥ હીમ હીમ હીમ હીમક હોય સરસ
નાદ ખાસી ॥ જેજે ॥ ૧ ॥ રાગ રંગ તાલ તાંન કરે સ
રસ શામ ગાંન ॥ આપે જનને અભયદાંન ટાળે દુખર
શી ॥ જેજે ॥ ૨ ॥ સકલ અંગ સુભગ રંગ લાજે કોટી
અનંગ ॥ અંગ અંગ કોટી ભાનૂ તેજ છે પ્રકાશી ॥ જે
જે ॥ ૩ ॥ આપે અદ્વૈત જ્ઞાન ટાળે મદ મોહ માંન ॥ છો
ઢમના દ્વદ્ય માંહે આપ રહે ભાશી ॥ જેજે ॥ ૪ ॥

૫૬ ૬૭ રાગ ઉપરના

જેજે માહારૂદ્ર અખીલ લોકના પતિ ॥ દીન થઈ જોડી
હાથ આવી નમે ચરણ સાથ ॥ રીઝી આપે ઉમાનાથ
સુગતી સંપતિ ॥ જેજે ॥ ૧ ॥ શીવ સમો નહી ઉદાર
શાંતી પુષ્ટી કરનહાર ભસ્મ કરી માર વરથી રીઝવી ર
તી ॥ જેજે ॥ ૨ ॥ કાશી માંહે કરી વાસ રહે સદા ઉમા
નીવાસ ॥ જીવ જંતુ મરે તેને આપે સદમતી ॥ જેજે ॥
૩ ॥ છોટમ કરૂણા નિધ્યાંન કોય નહીં શંભુ સમાન ॥
આપેછે અરૂઢ દાંન રીઝીને અતિ ॥ જેજે ॥ ૪ ॥

૫૬ ૬૮ રાગ પ્રભાત.

જે ઉમાકાંત ભગવંત ભવ ભય હરણુ દેવ અશરણુ શ-
રણુ દીનખંધુ ॥ શ્રીલીનં શંકરં ગરલ ગંગાવરં અખિલ
જગનાથ આનંદ શીંધુ ॥ જે ઉમા ॥ ૧ ॥ વ્યાધ અમાં
ખરં ગૌર તન સુંદરં કોટી કાંદર્પ લાવણ્ય ધામ ॥ ભુતિ
ભુજગ ભુષણું રહીત સકળ દુષણું નૌમિ કરૂણા કરં પુ

છું કામં ॥ જે ઉમાં ॥૨॥ પ્રપુલ ત્રય લોચનં કામ મદ
 મોચનં પ્રણુત જનપાળ જે ત્રિપુર હંતા ॥ બ્રહ્મ કુલવંદ
 નં ભક્ત ઉર ચંદનં વિષ્ણુ અજ સેવ્ય મહીમા અનંતા
 ॥ જે ઉમાં ॥૩॥ પાપવન પાવકં સકળ સુખદાયકં કા
 ર્ણીક પરમ કલ્યાણ રાશી ॥ છોટમ પરમ શીવ શેવી
 એ પ્રેમથી શોક સંતાપ સહુ જાય નાશી ॥ જે ઉમાં ॥૪

પદ ૬૬ રાગ ધુન્ય જોડીની

જે જે શંકર કૈલાસ ધણી ॥ પરમ દયાળ ઉદાર સદાહર
 શકળ દેવ શીર મુગટ મણી ॥ જે જેં ॥૧॥ દાંનવ ધોર
 દેવ દુષ્ટદાયક ત્રિપુર દીધો એક બાંણ હણી ॥ જે જેં
 ॥૨॥ કાશી માંહી મરે જીવ જંતુ મુક્તિ દે સાયોજ્ય ત-
 ણી ॥ જે જેં ॥૩॥ છોટમ સકળ સુરાસૂર મુની ગણ વં
 દે શીવને વેદ ભણી ॥ જે જેં ॥૪॥

પદ ૭૦ રાગ ઉપરના

જય જય શ્રી ઇશ્વર ઉંકારા ત્રીન પાદ શ્રષ્ટિકો કારન
 ચોથા આપ રહે ન્યારા ॥ જયજયં ॥૧॥ પેહેલા પાદ
 અકાર રજોગુન સો સખ જગ સરજનહારા ॥ જયજયં
 ॥૨॥ દુજ પાદ ઉકાર સત્ત્વગુન સો પાલે સખ સંસારા
 ॥ જય જયં ॥૩॥ ત્રિજ પાદ મકાર તમોગુન સો કરી
 હારે સીંહારા ॥ જય જયં ॥૪॥ અર્ધ માત્રિકા આપ સ
 દાશીવ સો સખકા હે આધારા ॥ જય જયં ॥૫॥ એ
 સે પ્રણવ રૂપ પરમેશ્વર છોટમ દ્વીજવરકુ પ્યારા જયં ॥૬

પદ ૭૧ રાગ ચાપ્પઆ.

જીવ તમે શીવ રૂપને શેવોરે ॥ ઉદાર કોયદેવ નથી એ
 વો ॥ નાંમ રૂપ તો જડ છે સઘળુ નિશ્ચે કરી જાણો ॥

ચેતન રૂપ તો શીવજ એક છે તે ઉરમાં આંણિરે ॥ જી
વ૦ ॥૧૥ ભોગ ને મોક્ષ બે આપે સદાશીવ છે સમરથ
શાંણો ॥ રક જાણીને કૃપા કરે તો થઈ બેસે રાણો ॥
જીવ૦ ॥૨૥ દેવને દાંનવ સાગર વલોવતાં ઝેર નિકળ્યુ
જ્યારે ॥ તરત સદાશીવ પાંન કરીને સુખી કરચા ત્યા
રે ॥ જીવ૦ ॥૩૥ શીવ તજીને અવર ઉપાસે પશુ કહે
તેને ॥ કહે છોટમ શીવ સ્વરૂપ ભજતાં મોક્ષ મળે એ
ને ॥ જીવ તમે શીવ રૂપને ॥૪૥

પદ ૭૨

અક્ષમેલીરે અંબે માત જીવાને જઈએ.

એ રાગ.

શીવશંકર પરમ દયાળ અતિ સુખકારી છે ॥ પ્રભુ ભ
ક્ત તણા પ્રતિપાલ મહીમા ભારી છે ॥ મહીમા ભારી
નિગમ ઉચ્ચારી ગાય નિરંતર શેશરે ॥ અખિલ ઇંડને
શીરપર ધરતાં ભાર ન લાગે લેશ ॥ અતી ॥૧૥ ધોર
પાપ કરનારા પ્રાણી કાશીપુરીમાં જાયરે ॥ પંચ કોશમાં
દેહ તજે તો મોક્ષ કરે શીવ રાય ॥ અતિ ॥૨૥ દાંનવ
ધોરદેવ દુઃખદાયક ત્રીપુરાસુર છે નાંમરે ॥ એક બાંણ
થી તેને મારી તરત હણ્યો તે ઠાંમ ॥ અતિ ॥૩૥ વે
દ ધર્મ રક્ષક સુર ત્રાતા કરતા જનનાં કાજરે ॥ કહે છો
ટમ એવા શીવ શેવે પાંમે અખંડ રાજ શીવ સુખકારી
છે ॥ શીવશંકર પરમ દયાળ અતિ ॥૪૥

પદ ૭૩ રાગ ઉપરના

અતિ અદ્ભુત રૂપ અપાર શંકર પરમ ગુરૂ ॥ માહા વિ
ધાનો દાતાર શેવક કલ્પ તરૂ ॥ કલ્પ તરૂ તો જડ છે માટે
તેથી મોક્ષ ન થાયરે ॥ શંકર તો છે ઇશ્વર માટે આપે

મોક્ષ સદાય ॥ શંકરં ॥ ૧ ॥ અનેક પતિત ઉધાર્યા જે
 છે ગુણકા આહીર કીરાતરે ॥ જે જે શીવને શરણે આ
 બ્યા મુક્ત કર્યા સાક્ષાત ॥ શંકરં ॥ ૨ ॥ દેવ દાઝતા
 દેખી જેણે કર્યું હલાહલ પાંતરે ॥ ભક્ત જનોના ભ
 ય હરનારા સમરથ શીવ ભગવાંન ॥ શંકરં ॥ ૩ ॥ પ્ર
 ભુતપાલ ખરદાવલી જેની કાહાવે દીન દયાળરે ॥ કહે
 છોટમ શંકરને ભજતાં ટળે જન્મ જંજળ ॥ શંકરં ॥ ૪

૫૬ ૭૪ રાગ પારણના.

આનંદ સાગર શુભ ગુણ આગર શીવ આરાધીએ ॥
 જેનો મહીમા જુગમાં દીસે અપરમપાર ॥ મન ક્રમ વ
 ચને નિશ દિન રોવા તેની સાધીએ ॥ વીશ્વેશ્વરને ભ
 જતાં જય સમસ્ત વીકાર ॥ આનંદં ॥ ૧ ॥ જટા મુગટ
 માં નિરમળ રાજે જેને ઝાંતવી ॥ પ્રપુલ પંકજ લોચન
 ખાલ નિશાકર ભાલ ॥ અદ્ભુત શોભા વરણુવ કોય ક
 રી ન શકે કવી ॥ કંઠે ગરલ વિરાજે નર શીર કેરી મા
 લ ॥ આનંદં ॥ ૨ ॥ કપુર કુંદ સમાન મનોહર ગૌર શ
 રીર છે ॥ ઉજ્જવળ ભસ્મ વીલેપન શોભે છે સર્વાંગ ॥
 અર્ધાંગે ઉમયા તે શોભા કેરી શીર છે ॥ વેશ અમંગલ
 ઉપવીત રાજે સ્વેત ભુજગ ॥ આનંદં ॥ ૩ ॥ કરમાં
 ત્રિશુલ ખપર ડમરૂ ડીમડીમ થાય છે ॥ નંદી વાહનને
 ગજ ચર્મ તણું પરીધાંન ॥ છોટમ એવા શીવને ધ્યાંન
 કરી જે ધાય છે ॥ તેને આપે શંકર ભોગ મોક્ષ નિધાં
 ન ॥ આનંદં ॥ ૪ ॥

૫૬ ૭૫ રાગ પ્રભાત.

પ્રાતઃસમે શ્રી શંકર ભજીએ આનંદરૂપી એવારે ॥ વિ

ષ્ણુ વિરંચી મુની સનકઃદીક સર્વ કરેછે શેવારે ॥ ગીરી
 કૈલાસ શીખર પર રેહે છે ભદ્રા મુંદ્રાધારીરે ॥ ત્રિગુણ
 રહીત ઉપદેશ કરેછે અદ્વય બ્રહ્મ વિચારીરે ॥ પ્રાતઃ૦ ॥
 ૧॥ કપુર કુંદ ઇંદુ સમ ઉજ્જવળ ગૌર શરીર વીરાજેરે ॥
 અંગ અંગપ્રતિ અદ્ભુત શોભા કોટી કામ છબી લાજે
 રે ॥ પ્રાતઃ ૦ ॥ ૨ ॥ તરુણ અરુણ અંબુજ સમ કર પદ નખ
 દ્યુતિ રવી શશી વારીરે ॥ તેજેમય તન અતિ કરુણાકર
 શોભા અદ્ભુત ભારીરે ॥ પ્રાતઃ ૦ ॥ ૩ ॥ પ્રકૃત પંકજ વિ
 શાલ લોચન ભાલ ત્રિપુંડ્ર વિરાજેરે ॥ કરુણામય શુભ
 વદન વિલોકી સરદ અંદ્રમા લાજેરે ॥ પ્રાતઃ ૦ ॥ ૪ ॥ શાંત
 ધોર બે રૂપે શંકર ત્રિભોવન મધ્યે રેછેરે ॥ શાંત રૂપે સ
 દગુર કેરુ બોધ બ્રહ્મનો દેછેરે ॥ પ્રાતઃ ૦ ॥ ૫ ॥ ધોર રૂપ તો
 પ્રલે કાળે શ્રષ્ઠને સીંહારેરે ॥ છોટમ ભેદ રહીત શીવ
 ભજતાં ॥ કારજ સવળાં સારેરે ॥ પ્રાતઃ ૦ ॥ ૬ ॥

પદ ૭૬ રાગ પ્રભાત

પ્રાતઃ સમે પારવતી કે છે સાંભલ્ય માતા મારીરે ॥ આ
 જ મુને સુપનાંતર લાધુ તે કહુ છુ વિસ્તારીરે ॥ ગૌર
 શરીર વીપ્ર વર સુંદર ઉજ્જવલ કાંતી એવીરે ॥ અક્ષમા
 લને ઉપવીત ઉજ્જવલ મુરતિ વેદની જેવીરે ॥ પ્રાતઃ ૦
 ॥ ૨ ॥ તે ગુરૂવે તપ કરવા મુજને રૂઢી રીત્ય બતાવીરે ॥
 મંત્ર સહીત જે જે રીત્ય કહી તે મારા મનમાં ભાવીરે
 ॥ પ્રાતઃ ૦ ॥ ૩ ॥ વચન સૂતાનાં શ્રવણ સુણતાં મેના વિ
 સ્તમે પાચીરે ॥ છોટમ તપ ગીરીજયે કીધાં વરવા શંક
 ર સ્વાંમીરે ॥ પ્રાતઃ સમે પારવતી ૦ ॥ ૪ ॥

પદ ૭૭ રાગ પ્રભાત

ઉમીયાજીયે તપ આરંભ્યાં હીમાચલના વનમાંરે ॥ સી
ત વાતને આતપ વરખા સહન કરે નિજ તનમાંરે ॥
સંસારી સુખ સઘળાં ત્યાગી સ્નેહ કરવાનો છોડીરે ॥
પ્રાણ પતિના પદ પંકજમાં પુરણ પ્રીતિ જોડીરે ॥ ઉમયા
જીયે ॥ ૧ ॥ પંચાક્ષરનો જપ કરે ને કષ્ટ સહે બહુ કા
યારે ॥ કોટીક ચંદ્ર મંકાશ સદાશીવ ધ્યાન કરીને ઘાયા
રે ॥ ઉમયાજીયે ॥ ૨ ॥ પત્ર પુષ્પ ફળ અહાર કરંતા વર્ષ
ગયાં બહુ વિતીરે ॥ સંયમ કરીને ઇંદ્રિના ગણ લીધા
સઘળા જીતીરે ॥ ઉમયાજીયે ॥ ૩ ॥ અતિ તપદેથી ઇશ્વર
કેરી થઇ આકાશે વાણીરે ॥ નિશ્ચે શંકર તમને વરશે
લેજો વાત પ્રમાંણીરે ॥ ઉમયાજીયે ॥ ૪ ॥ સત્ય ઋષીઓ
આવે કેવા ॥ તપ મુકી ઘેર જાગેરે ॥ છોટમનો પ્રભુ ત
મને વરશે સદાય સુખીયાં થાજેરે ॥ ઉમયાજીયે ॥ ૫ ॥

પદ ૭૮ રાગ પ્રભાત.

પ્રાતઃ સમે શીવ દરશન કરતાં પાપ નિશાનુનાસેરે ॥
આ જન્મે અવ હોય કરેલુ તે મધ્યાંને જશેરે ॥ પ્રાતઃ ૦
॥ ૧ ॥ સાત જન્મનાં સઘળાં પાતક નાસે સંધ્યા કાળેરે ॥
ઉમા કાંતના દરશન કરતાં પાતક સઘળાં બાળેરે ॥ પ્રા
તઃ ૦ ॥ ૨ ॥ શેવા સમરણ દરશન શીવનુ નિત્ય નેમથી
કરીયેરે ॥ હૃદય કમળમાં ધ્યાન નિરંતર શંકર કેરૂં ધરી
યેરે ॥ પ્રાતઃ ૦ ॥ ૩ ॥ શીવ કૃપા વીનકોટીક કલ્પે મુક્ત
ન થાયે પ્રાંણીરે ॥ કહે છોટમ શીવજીની શેવા કરીયે ઉ
લટ આંણીરે ॥ પ્રાતઃ સમે શીવ દરશન કરતાં ૦ ॥ ૫ ॥

પદ ૭૯ રાગ જોડીની ધ્રુવ્ય

જેજે ઉમાપતી અવધુતા ॥ નિત્ય કાશી સમશાન નિવા
શી સંગ સકાળ ભૈરવ ભુતા ॥ જેજે ॥ ૧ ॥ ચિતા ભસ્મ
સર્વાંગ વિલેપન વામ અંગ ગીરી રાજ સુતા ॥ જેજે ॥
૨ ॥ નર કપાળ અહી રાજ વિભુશણ વિકટ વેષ અતિ
અદ્ભુતા ॥ જેજે ॥ ૩ ॥ ભાલે બાહ્ય નિશા કર રાજે શી
ર ગંગા હરી પદ પુનીતા ॥ જેજે ॥ ૪ ॥ છોટમ શીવપદ
મેમ વિહિત નર દેહે સદા દુખમે રોતા ॥ જેજે ॥ ૫ ॥

પદ ૮૦ રાગ ગરબી

સાંભળ સહીયર સુપનાંતરનિ વાત ॥ આજ શીવ દરશ
ન મુજને થયું જે ॥ અદ્ભુત રૂપ અનોપમ છે સાક્ષાત તે
તો મુખથી નવ જાએ કહ્યું જે ॥ ૧ ॥ નખ શીખ સૂધે
સુંદર ગૌર શરીર ॥ લાવણ્યતા છે કાટીક કાંમનીજો ॥
ભસ્મ વિલેપન રાજે પરમ રૂચીર મુરતિ મનોહર શોભા
ધાંમનિ જે ॥ ૨ ॥ અંદ્ર વદનને લોચન કમલ વિશાલ જ
ટા મુગટમાં રાજીત ગંગ છે જે ॥ અર્ધ અંદ્રમા શોભીત
સુંદર ભાલ ॥ શૈલ સૂતા ઉજ્જવળ અંગાંગ છે જે ॥ ૩ ॥
વ્યાસ વિભુષણ નરકપાલ નિભાલ ॥ પ્રમથાદીક ગણ
સવળા સાથમાં જે ॥ કંઠ વિષે તો ગરલ તણી છે ઝાળ
ત્રિસૂત્ર ડમરૂ ડમકે હાથમાં જે ॥ ૪ ॥ એવું મેંતો દીકુ સૂ
પના માંય તેથી સહુ સાર્થક મારે થયું જે ॥ કહે છોટમ
હું ન ભણુ બીજુ કાંય માર મન તો શીવ માંહે રહ્યું જે

પદ ૮૧ રાગ ગરબી.

સુંજી સહયર આપણ જઈએરે શીવનાં દરસન કરવાને
॥ તેથી સર્વ કૃતારથ થઈએરે પાપ પુરાનન હરવાને ॥ શી

વ મહીમા છે અતી ભારીરે વેદ પુરાણ વખાણે છે ॥ શી
 વ છે માહા મંગળકારીરે મોટા મુનીવર જાણે છે ॥૧॥
 વળી વિષ્ણુ વિરચી જેવારે શીવોહં શીવોહં જાપે છે
 ॥ સહુ દેવ કરેછે શેવારે ઉપદેશ સહુને આપે છે ॥ ૨ ॥
 હરીયે લેછ કમળ હજારેકરે બેઠા શીવની શેવામાં ॥ એ
 કહી નથયુ તેવારેરે અરપણ કરતાં એવામાં ॥૩॥ નિજ
 નેત્ર કમળ ઉતારીરે ઇશ શીષ અરપણ કીધુ ॥ થયા પ્ર
 સન્ન તવ ત્રિપુરારીરે ચક્ર સ્પર્શન ત્યાં દીધુ ॥૪॥ શીવ
 પરમ દયાળુ એવારે શેવકને સુખ આપે છે ॥ કહે છોટ
 કરતાં શેવારે કષ્ટ સરવને કાપે છે ॥ ૫ ॥

૫૬ ૮૨

સાંમરો અજ હું નહીં આચો.

એ રાગ.

અવધુત ઉમેશ કૃપાળા અતિ અદ્ભુત રૂપ રસાળા ॥
 અવધુત૦ ॥ ટેક. ॥ ચંદ્રવદન સૂખ સદન મદન રીપુ શી
 પ જટા સૂત્રીશાળા ॥ તાકે મધ્ય દેવસરી રાજે બાળનિ
 શાકર ભાળા ॥ નિરંજન રૂપ નિરાળા ॥ અવધુત૦ ॥૧॥
 ઉજ્જવળ અંગ ભસ્મકો લેપન વાગ ભાગ હીમ બાળા ॥
 દેહ દીગાંબર ગજ ચરમાંબર ઉર નરશીરકી માળા ॥
 વિભુષણ સોહૈ બ્યાળા ॥ અવધુત૦ ॥૨॥ ખપર ત્રિશુલ
 ઓર કર ડમરૂ કંઠ ગરલકી ઝાળા ॥ ભુત પ્રેત ગણ શે
 વક જકે શરણાંગત પ્રતિપાળા ॥ છોટમ પ્રભુ પરમ દ
 યાળા ॥ અવધુત૦ ॥૩॥

૫૬ ૮૩ રાગ ચાલતો

શંકર સમ દેવ ન કોઈ ॥ શરણાંગત વછળ સોઈ ॥ શં
 કર૦ ॥ ટેક. ॥ શંકર વિમુખ ફીરે જન જગમે કષ્ટ સહે

ગો રોઘ ॥ દીન મલિન હીન પશુ હીતે અધમ અધન
અતિ ઓહી ॥ નહી સૂખિ શંકર દ્રોહી ॥ શંકર૦ ॥ ૧ ॥
શીવ શબ્દ મુખસે નવ બોલે દુરગતિ પાવે સોહી ॥ શં
કર નામ વીના મહા પાતક કોઈ શકે નહી ઘોઈ ॥ ફીરે
માહા રાક્ષસ હોઈ ॥ શંકર૦ ॥ ૨ ॥ કોટી તિરથ તે પાવ
ન શંકર મુઠ ન જનત સોઈ ॥ મોહ જલમે સોઊર જ
ને ॥ વૈષ્ણવ નાંમ વિગોઈ અધમ અપરાધીહે ઓહી ॥
વૈષ્ણવકો નામ વિગોઈ ॥ શંકર૦ ॥ ૩ ॥ મેહેતા તુલશી
ભક્ત હરીકે જક્ત વિદીતહે જોઈ ॥ છોટમ સો શંકરકી
કૃપાસે ॥ પાયે પરમ પદ સોઈ ॥ બીના શીવ ના તરે
કોઈ ॥ શંકર૦ ॥ ૪ ॥

૫૬ ૮૪

જનુની જીવેરે ગોપીચંદની. એ રાગ.

શે નથી ભજતોરે શીવને ॥ અહો જીવ અજાણજી ॥ કા
ળ કરાળના પાસથી કરશે રક્ષણ કેણજી ॥ શે નથી૦ ॥
૧ ॥ ફોગટ સુખ છે સંસારનું ભંગુર સઘળા છે ભોગજી
॥ સૂખ અંતે દુઃખ છે સહી ॥ ભોગ અંતે છે રોગજી ॥
શે નથી૦ ॥ ૨ ॥ સૂપના સમો એ સંસાર છે ॥ ક્ષણમાં
ફીટી તે જાયજી ॥ જોને અસંખ્ય તૂજ આગળે ગયા ર
ણજીત રાયજી ॥ શે નથી૦ ॥ ૩ ॥ પુષ્પનો સેજ્યાએ પો
ઢતા છત્રે થાતીતી છાયજી ॥ તે નર ક્ષણમાં ખપી ગયા
સુતા સલગતી લાયજી ॥ શે નથી૦ ॥ ૪ ॥ પરવત પોતે
ઉપાડતા ॥ ભરતા ઉડલમાં આભજી ॥ તેવા માટીમાં
મળી ગયા ॥ ઉગ્યા ઊપર ડાભજી ॥ શે નથી૦ ॥ ૫ ॥
મોહ મદીરાના પાનથી ભુલે પોતાનું ભાનજી ॥ જનમ

ને મરણની વેદના ॥ નથી લેહેતા અજ્ઞાનજી ॥ શે ન-
થીં ॥ ૬૧ ॥ શાક્ષી રૂપે શીવ છે સદા ॥ રહ્યો પ્રાણની પા-
સજી ॥ છોટમ તેને સંભારતાં ॥ થાયે ભવ દુઃખ નાશ
જી ॥ શે નથી ભજતારે શીવને ॥ ૭૧ ॥

૫૬ ૮૫ રાગ વસંત.

કળી કલુષ હરણ કૈલાસ છે ॥ તેમાં શંભુ ઉમાનો નિ
વાસ છે ॥ ધણા પ્રમથાદીક ગણ પાસ છે ॥ કળીં ॥
૧ ॥ તેમાં વૃક્ષને વેલિ અનંત છે ॥ જેમાં સદાય રહેલો
વસંત છે ॥ ફળ ફુલ ધણું ગુણવંત છે ॥ કળીં ॥ ૨ ॥
તેમાં પંખીઓ નાદ કરે ધણા ॥ થાય શબ્દ મનોહર તે
તણા ॥ બોલે કોકીલા સૂરવ શોહામણા ॥ કળીં ॥ ૩ ॥
તેમાં રૂપી મુની કેરાં સ્થાન છે ॥ શીવ શેવા વિશે સા
વધાંન છે ॥ કરે કર્મીનર અપછર ગાન છે ॥ કળીં ॥
૪ ॥ વ્યાંહાં નારદ વેણા વાયછે ॥ ગુણ શંકર કેરા ગાય
છે ॥ કહે છોટમ આનંદ થાય છે ॥ કળીં ॥ ૫ ॥

૫૬ ૮૬

સામરો અજ હું નહી આચો.   એ રાગ.

હર સમ કોઈ નહી હિતકારી ॥ ત્રય તાપ હરણ ત્રિપુરા
રી ॥ હર સમ ॥ ૧ ॥ પરમ ઉદાર અપાર દીવ્ય ગુણ
ભક્ત વછળ ભય હારી ॥ અદ્ય શેનાથો અધિક સુખ
આપે ॥ મહીમા અદભુત ભારી ॥ વિવન સહુ નાંખે
વિહારી ॥ શંકર ॥ ૨ ॥ દેવ સકળને દાઝતા દેખી લી
ધુ વીશમ વિખ ધારી ॥ દાંનવ દુષ્ટ દેવ દુઃખ દાયક ॥
દીધો ત્રીપુર શીંહારી ॥ છોટમ પ્રભુ પર ઉપગારી ॥ ૬
ર સમ કોઈ નહી હિતકારી ॥ ૩ ॥

૫: ૮૭ રાગ પ્રખંધ

ગરીબ નિવાજ શંકર ખડો માહારાજ ॥૮૬॥ કુંદ ઇંદુ
સમ ઉજવત અંગા લેપત ભસ્મ કીચો સર્વાંગા ॥ શી
પ જટા બીચ રાજત ગંગા ॥ ભાસયંદ્ર ઉપવિત ભુજ
આ ॥ પ્રમથાદીક ગણુ સંગા ॥ શંકર ખડો માહારાજ
ગરીબ નિવાજ ॥શંકર૦ ॥ ૧ ॥ પંચાનન દશ ભુજ વિ
શાળા ॥ રાજત કંઠ ગરલકીઝાળા ॥ ઉજવળ ઉરપરન
રશીર માળા ॥ ઓઢન મગપતી છાસા ॥શંકર૦ ॥ ૨ ॥
કર ખપર ત્રીશુત્ત બિરાજે ॥ ઈંમ ઈંમ ઈંમ ઇમરૂ આ
જે ॥ કોટી કાંમ દેખત છબી લાજે ॥ તેજ કોટી રવી
ખાજે ॥શંકર૦ ॥૩॥ વામ ભાગ ગીરી રાજ કુમારી ॥
તાકી શોભા અદ્ભુત ભારી વરણુન શેષ સારદા હારી
॥ મંગલ મય માહાદેવ નામધર ॥ જન છોટમ ખસીકા
રી ॥ શંકર ખડો માહારાજ ગરીબ નીવાજ ॥૪॥

૫૬ ૮૮ રાગ ધોળ

સમરણુ કરીયેરે શીવનુ ॥ પ્રસે થઈ જશે પાપ ॥ આન
દ ઉપજે અતિ ઘણુ ॥ટાસે તન મનના તાપ ॥સમરણુ૦
॥૧॥ આશન વાળી એકાંતમાં ॥ ધરતું ત્રિકુટીયે ધ્યાં
ન ॥ જગડળ જ્યોતિ દીસે ભળી ॥ ઉપજે અનુભવ
જ્ઞાન ॥સમરણુ૦ ॥૨॥ ઘણુણુ ગરજે અગોચરી ॥ પ્રગટે
દશ વિધિ નાદ ॥ અમૃત વરસે આકાશથી ॥ પીજે શંકર
પ્રસાદ ॥સમરણુ૦ ॥૩॥ જગત સુખ સસૂપતિ ॥ ત્રણ્યે
ગુણ્યો તે થાય ॥ શાક્ષી શંકર છે ત્રણનો ॥ તુરીયા ૩
૫ સદાય ॥સમરણુ૦ ॥૪॥ મન જે તુરીયામાં જઈ મહે
॥ બાગે કર્મ અગાર ॥ છોટમ જીવ શીવ એકતા ॥ ન

રહે ભેદ લગાર ॥ સમરણ કરીયેરે શીવનુ ॥ ૫ ॥

૫૬ ૮૯ રાગ ઘોળ.

જનમ ધરી જોયે શીવને ન જોયો ॥ ઉતમ જનમ અ
નારથ ખોયો ॥ વાર વાર જમ હાથે જઈ રોયો ॥ તો ધો
યો નહીં મલ મન તણોરે ॥૧॥ શીવ સંઘોદિત પર
મ પ્રકાશી ॥ સત ચેતન ધન આનંદ રાશી ॥ જેને ભા
સે આ રહ્યું સહુ ભાશી તો અજ અવીનાશી સોહ્યામ
ણોરે ॥૨॥ અગ્નિ અર્ક સશી ॥ વિદ્યુત જે છે જેને પ્રકાશે
પ્રકાશ કરે છે અગણીત ઇંડને અંધર ધરેછે તો તે શીવ
શેવો સ્નેહથીરે ॥૩॥ નાંમ રૂપ જકત દેખાય જે છે ॥ મા
યા થકી સહુ કલપીત તે છે ॥ શીવને આભાસે ચેતન
એ છે તો સ્તુગતે બીજુ નથીરે ॥૪॥ જડ ચેતનની તો
ગાંઠ પડી છે ॥ કાળ માયાને હાથે ચડી છે ॥ ગેડીને મા
રે જેવી દડી છે તે ઉંચો નીચો અથડાય છે રે ॥૫॥ જ
ડ નિહંતા જય છે જરે ચેતન રૂપ લહે શીવ ત્યારે ॥ છો
ટમ મુક્ત થાય તેવારે તો જીવ શીવ એક થાયછેરે ॥૬॥

૫૬ ૯૦ રાગ વસંત

આવ્યો વસંત આનંદ ઉમંગ્યો ॥ શોભા કહી નવ જય
॥ કુસમ સમુહ ખીલ્યો કંઈલાશે ॥ રાજે જાંહાં શીવ રા
ય ॥ આવ્યો ॥ ૧ ॥ કમલ કેમુલો કનિર કેતકી ॥ કદળી
કદમ કુજેદ ॥ કેસર કુમ કુમ કુંદ મોગરો ॥ ઉપજવે મ
નમોદ ॥ આવ્યો ॥ ૨ ॥ આંખા મોરને ખદીર ખાખરા
ગુલદાવરી ॥ ગુલખાસ ગુડલ પાડલ ગુલ હજરી ॥ પરી
મલ ચારે પાસ ॥ આવ્યો ॥ ૩ ॥ ચંપો ચરચરો સરસ ચ
મેલી માલતીને મંદાર ॥ બીલી બદાંમ બપોરીયો રા

જે બોરસડી બેકે અપાર ॥આવ્યો ॥૪॥ શરધુ શીમ
લા રાંણ્ય રોહડા ॥ તાલ તમાલ અનંત ॥ બાવના ચંદ
નથી બહુ બેહેકે ॥ બારે માસ વસંત ॥આવ્યો ॥ ૫ ॥
મત્ત કોકીલ કુહુ કુહુ બોલે ભમર કરે ગુંજર ॥ સારસ
હંસ ચકોર મોર ગણ પંખી અનેક વીહાર ॥ આવ્યો ॥
૬॥ તાલ ઋદંગ ઝાંઝ ડફવાળે વાંસલી વેણા જંત્ર ॥
ગંધર્વ ગાય અવછરા નાચે વાળે ઘણાં વાજંત્ર ॥ આ-
વ્યો ॥ ૭॥ અખીર ગુલાલ અરગળ ચંદન કેસર કુમ
કુમ રંગ ॥ કહે છોટમ શીવ શોભા જોતાં ઉપજે પરમ
ઉમંગ ॥ આવ્યો વસંત આનંદ ઉમંગ્યો ॥ ૮ ॥

પદ ૯૧

ભુટ્યો મન ભમરા તુ ક્યાં ભમ્યો એ રાગ

શીવ શીવ સમરી લે પ્રાણીયા ॥ જે છે પરમ પ્રકાશ ॥
આનંદ સાગર એજ છે ॥ અજને અવીનાશ ॥ શીવ શી
વ ॥ ૧ ॥ સ્થુલ સુક્ષ્મ કારણ થકી ॥ અલગો રહે એહ
॥ સાક્ષી શુભા શુભ કર્મનો ॥ કૃણ દાતા છે તેહ ॥ શીવ
શીવ ॥ ૨ ॥ કાયા નગર છે કાર્યમુ ॥ કાળે કર્યુ નિર
માણુ ॥ એમાં આવી વશે જીવડો ॥ ભુટ્યો આપ અ
જાણુ ॥ શીવ શીવ ॥ ૩ ॥ જાત્ય ભુલી ભમ્યો ભાત્યમાં
મન ઇંદ્રિનાં કર્મ ॥ ભોગવનારો પોતે થયો ॥ તજ પો
તાનો ધર્મ ॥ શીવ શીવ ॥ ૪ ॥ કાંમ ક્રોધ મોહ લોભથી
॥ કરે કોટીક પાપ ॥ તેથી જનમને મર્ણના ॥ પાંમે છે
પરીતાપ ॥ શીવ શીવ ॥ ૫ ॥ સાર ગ્રહી સદ શાસ્ત્રનો ॥
કરે તત્ત્વ વિચાર ॥ છોટમ તે શીવને ગમે ॥ પાંમે ભ
વ જળ પાર ॥ શીવ શીવ સમરી લે પ્રાણીયા ॥ ૬ ॥

૫૬ ૬૨ રાગ ઉપ ના

શ્રષ્ટિમાં શીવનો આધાર છે ॥ દીસે રમણીક સોય ॥
 શી તણી સત્તા વીના ॥ રહી ના શકે કોય ॥ શ્રષ્ટિમાં ૦
 ॥૧॥ અવની સરીખાં આકાશમાં રાખ્યાં અગીત ઇંદ ॥
 અધિક વાણું એક એકયી ॥ ભારે મોટા બ્રહ્માંડ ॥ શ્રષ્ટિ
 માં ॥૨॥ ઇશ તણી શક્તિ વડે ॥ ઉપજવ્યું આકાશ
 ॥ શબ્દ વડે પુરણ કરી ॥ થયો પવન પ્રકાશ ॥ શ્રષ્ટિ
 માં ॥૩॥ પવનમાં શક્તિ પ્રેરી કરી ॥ તેમાં પ્રગટાવ્યું
 તેજ ॥ તેજમાં શીવ સત્તા થકી ॥ ઉપજ્યું જળ એજ
 ॥ શ્રષ્ટિમાં ॥૪॥ જાંભણ શક્તિયે જળ થકી ॥ કીધી
 વસુધા વીશાલ ॥ વસુધામાં ચારે ખાંડપનાં ॥ રચ્યાં
 બીજ તે કાળ ॥ શ્રષ્ટિમાં ॥૫॥ વિશ્વ વિશ્વાનર એક છે
 ॥ નહી ભેદ લગાર ॥ છોટમ શક્તિ મહેશની ॥ ચારે રૂ
 પ અપાર ॥ શ્રષ્ટિમાં શીવનો આધાર છે ॥૬॥

૫૬ ૬૩

રાગ ધૌજ અતીઝધજનો ધોડમી એ રાગ

માહા મંગલ રૂપ મહેશઃ સદા સરવેશઃ શેત્રે સુર શેષઃ
 દયા નિધિ દેવ છે ॥ કપુર કુંદને ઇંદુ સમ અતિ સુલ
 ઝ ગૌર શરીર ॥ સર્વાંગ લેપન ભસ્મ નુરેઃ રાજે નખ
 શીખ પરમ રૂચિરઃ દયા નિધિ દેવ છે ॥૧॥ પંચ મુખ
 દશ ભુજ વિરાજે ॥ લોચન નલિન વિશાલ ॥ જટા મુગ
 ટમાં જન્મુવિરેઃ ગંગે ગરળને નર શીર માળ દયા નિ
 ધિ ॥૨॥ સહસ્ર રૂણિ મણિ સહીત ઉર નાગેદ્ર હાર કરા
 ણ ॥ તેજે મય તન રાજતુરે લસે બાલ નિશકર ભાલ ॥
 દયા નિધિ દેવા ॥૩॥ અરવાંમમાં ઉમયા વસે અવધુત

વેશ ઉદાર ॥ પરીવાન છે ગજ ચર્મનુરે ॥ શીવની શોભા તણે નહી પાર ॥ દયા નિધિ દેવ છે ॥૪૮॥ અડવાં ગ ખપર ત્રિશુલ હમરૂ શે ॥ પાંણી પીનાક ॥ પ્રમથાદિ ક ગણ શંગભારે ॥ ધુણે ભૈરવ હાકો હાક ॥ દયા નિધિ ॥૫૦॥ ભુત પ્રેત વિશાચ શાકણી ટાકીણી શોભે સંગ ॥ વિર વૈતાલને જંગીણીરે ॥ નંદી વાહન પરમ ઉતંગ ॥ દયા નિધિ ॥૬૧॥ સાજ અમંગલ છે છતાં ॥ માહા મંગલના દાતાર ॥ છોટમ શીવને શેવતાં ॥ જન પામે પદારથ ચ્યાર ॥ દયા નિધિ દેવ છે ॥૭૧॥

૫૯ ૯૪ રાગ ઉપરના

જય જય ત્રંબક ત્રિગુણ વિકાર રહીત ઉંકાર પરાવર પાર ॥ સદાશીવ શેવીયે ॥ તત્ પુર્વને સઘોજતા વામ દેવ ઇશાન અધોર ॥ શ્રષ્ઠી સીંહારને કારણેરે ધારે રૂપ ભયંકર ધોર ॥ સદા ॥ ૧ ॥ કૈલાસવાશી સયન કાશી યોગેદ્ર કેરો વેશ ॥ ભદ્રા મુદ્રા ધારીનેરે કરે ત્રિગુણ રહીત ઉપદેશ ॥ સદા ॥ ૨ ॥ તનુ તજે કાશી વિશે ભવ કોય સ્થિર ચર જાત્ય ॥ તારક કહીને કાંનભારે કરે મોક્ષ તરત સાક્ષાત ॥ સદા ॥ ૩ ॥ સનકાદી નારદ સીંચ મુની ગણ આવે શંકર પાસ ॥ બોધ કેરે અદ્વૈત નોરે જેને સુંણતાં ટળે ભવ પાસ ॥ સદા ॥ ૪ ॥ અને ક વિદ્યાના નિધિરે શંકર વેદ સરૂપ ॥ ભુક્તિ મુક્તિ દાતાર છેરે સહુ યોગી તણા છે ભુપ ॥ સદા ॥ ૫ ॥ દેવ દાનવ નાગ માનવ પુજે શીવના પાય ॥ છોટમ મહીમા શીવ તણોરે શત શેષે કહ્યો નવ જય ॥ સદા ॥ ૬ ॥

૫૬ ૯૫ રાગ ઉપરનો

નમો પરમ ગુરૂ શીવરાય નિગમ જશ ગાય દ્યાંને મુની
ધાય ॥ ઉમાપતિ ઇશ છે નિમ્નનંદ સ્વરૂપ નિરમલ ચિ
દાકાંશ નિવાશરે ॥ અજર અમર અખંડ છેરે જેને ના
મે છુટે ભવ પાસ ॥ ઉમાપતીં ॥ ૨ ॥ દીનખંધુ દયા
સીંધુ દાતા પરમ ઉદાર ॥ પ્રસીધુ પુર્વ પરાપતીરે જેનો
મહીમા છે અગમ અપાર ॥ ઉમાપતીં ॥ ૩ ॥ સદચિદ
સુખમય સ્વરૂપ જેનું કોટીક ભાનુ પ્રકાશરે ॥ શીતળ
કોટીક શોભથીરે ॥ જેથી ભાસે છે જક્ત વીલાસ ॥ ઉ
માપતીં ॥ ૪ ॥ વૈરાટ મુત્રને અવાકત વિશ્વ તૈજસ પ્રા
જ્ઞા ભેદ ॥ છોટમ સહુ માયા તજરે એક ચૈતન શીવ ક
હે વેદ ॥ ઉમાપતીં ॥ ૫ ॥

૫૬ ૯૬ રાગ શીતાજના મહીનાના.

કોટી જન્મનાં પુન્ય અપાર ઉદય હોય જેહને ॥ શીવ
ભક્તિ દદયની માંય પ્રગટ હોય તેહને ॥ ૧ ॥ બાહ્યાભિં
તર પરમ પવિત્ર રહે સર્વ અંગથી ॥ શીવ શેવા વિશે
રહે ભાવ સજ્જનના સંગથી ॥ ૨ ॥ જલ મૃતિકા આદિ
થી શુદ્ધ બાહ્ય અંગે રહે ॥ તજ મન થકી કોટી વિકા
ર અંતર શુચિતા લહે ॥ ૩ ॥ વાચા શૌચ અને મન શૌ
ચ શૌચ ઇંદ્રિ જીત છે ॥ સર્વે જીવો ઉપર દયા દેાય
શૌચની એ રીત છે ॥ ૪ ॥ કામ ક્રોધ આદે ચંડાળ અં
તરથી જતા નથી કરે સ્નાન વિધિ શતવાર શુદ્ધ તે થ
તા નથી ॥ ૫ ॥ હોય પાપ રૂપી અંધકાર રદયમાં જ્યાં
લગી શીવ દરશન સ્વપ્ના માંય થતુ નથી ત્યાં લગી ॥
૬ ॥ માટે પાપ નિવારણ માટ ઉપાય એ કીજીએ ॥ ૬

રી શીવનું નિરંતર ધ્યાન દહન કરી દીજીએ ॥૭૥॥ એ
મ પાપ રહીત હોય જીવ કલેશ કાંય ના રહે ॥ કહે છો
ટમ શીવ માંહે જીવ એકતા થઈ રહે ॥૮॥

પદ ૯૭ રાગ ગરબી

શીવના નામ તણે મહીમા ધણે ॥ જપતાં જય પુરાત
ન પાપજે ॥ ઘટ ઘટ મધે એ ગાજી રહે ॥ જેનો જપે
મુનીવર જપજે ॥ શીવનાં ॥૧॥ શીવના નામ સરૂપી
તાં તણે ॥ પ્રોવી મેલો છે સંસારજે ॥ એતો જીવન છે
સહુજીવનુ ॥ સહુને છે એનો આધારજે ॥ શીવનાં ॥
૨ ॥ નર્કની નિકંદન શીવનૂ નામ છે ॥ વળી છે સુખ
સંપત્તિ દાતારજે ॥ નામ તણે આધારે જે રહે ॥ સુખે
પામે ભવજળ પારજે ॥ શીવનાં ॥૩॥ કોટીક તીરથ
તપ વ્રત આચરે ॥ તેનુ ફળ પ્રગટે છે જોહજે ॥ છોટમ
એકજ શીવના નામની ॥ તુલનાયે નવ આવે તેકજે ॥
શીવના નામ તણે મહીમા ધણે ॥ ૪ ॥

પદ ૯૮ રાગ ઘોળ.

શીવને નાંમે સંકટ નાસે પાશે નાવે પાપ જોને ॥ જીભ
ન હાલે હોડ ન હાલે જપતાં નિશદીન જપ જોને ॥ ૧ ॥
અંતરનું અંધારૂ નાશે મનના મલ ધોવાય જોને ॥ ૨ ॥
ય કમલમાં પ્રેમ પ્રકાશે જળહળ જ્યોતી થાય જોને ॥ ૨ ॥
॥ ચિત્ત ચિદાનંદ માંહે મળીને ઉપજે સુખના આધ
જોને ॥ મગ્ન રહી મહા મુની કરે છે બ્રહ્માનંદનો ભોગ
જોને ॥ ૩ ॥ એ વણુ બીજાં અનેક સાધન કરી મરેછે કા
યા જોને ॥ શીવ સરૂપમાં આપ સમરપે તે શેવક છે સા
યા જોને ॥ ૪ ॥ તંપદત તત્પદ ઉભય પ્રકારે માયાના છે

ભેદ જોને ॥ છોટમ ચૈતન શીવ સરવમાં એમ વદે છે વે
દ જોને ॥ ૫ ॥

પદ ૯૯ રાગ વેલાવલ.

સોહં સનાતન શીવ છે જન જોજો વિચારી ॥ અનંત શ
કિત છે એકમાં સઘળે વિસ્તારી ॥ સોહં ० ॥ ૧ ॥ કોટી
બ્રહ્માંડ ઉદય કરે વર્ગી અધર ધરેછે ॥ પાળે પોખે પ્રત્ને
કરે આપ એકજ રેછે ॥ સોહં ० ॥ ૨ ॥ દૈવત દેવી દેવમાં
આપેલુ છે એનું ॥ અજ આદે અશુ ને વિશે સહુ સામૃ
થ તેનું ॥ સોહં ० ॥ ૩ ॥ સ્થુત સુક્ષ્મ કારણ લગી વિસ્તા
રી છે માયા ॥ છોટમ શીવ તુરીયા પદે સદાચીદ ધનરા
યા ॥ સોહં ० ॥ ૪ ॥

પદ ૧૦૦ રાગ ગરબી.

જીવ તું શીવ ભજરે શીવ ભજરે ॥ તારી તુચ્છ વાસના
તજરે ॥ જીવ ० ॥ શીવ સમાન નહી કોય સમરથ શેવે અ
હીપતી અજરે ॥ શીવને ભુક્તી અન્ય ભજનથી કાજ સ
રે નહી રજરે ॥ જીવ ० ॥ ૨ ॥ કાંમ ક્રોધ મદ મહર આદે
વિકાર સઘળા તજરે ॥ નંદીક કર્મ કરી કરી જગમાં જમ
પુર જનાં ભજરે ॥ જીવ ० ॥ ૩ ॥ શીવ ઉંકાર પારથ છે પો
તે શાક્ષી રૂપ સમજરે ॥ તેમાં તારૂ આપ સમરથી સારાં
સાધન સજરે ॥ જીવ ० ॥ ૪ ॥ નાંમ રૂપ છે મીથ્યા મા
યા સત્ય નથી રેખજરે ॥ છોટમ શુદ્ધ વિચાર વિચારી બ્ર
હ્મ યજ્ઞ તું યજ્ઞરે ॥ જીવ ० ॥ ૫ ॥

પદ ૧૦૧ રાગ ઘોળ.

ક્ષમા કરો અપરાધ અંભારા શંકર પરમ દયાળ જોને ॥
પ્રભુ તમે છો પર ઉપગારી શરણાંગત પ્રતિપાલ જોને ॥

૧॥ અધિકારથી મુજને શંભુ પ્રકાશમાં લેઇ ધારે જોને ॥
 અસત્યમાંથી સત્ય ધામમાં રાખો કરગ્રંડી માહારે જોને
 ॥૨॥ પાપ માંહથી પુન્ય મારગે પ્રભુ મુને વરતાવો જો
 ને ॥ સદાય મારા રૂઢય કમળમાં શીવનિ ભક્તિ ભા-
 વો જોને ॥૩॥ અજાણુ બાળક કેરી તેનો માતૃ કરે સં-
 ભાળ જોને ॥ છોટમ શીવને શરણે રેતાં નડે ન માયા
 કાળ જોને ॥૪॥

૫૬ ૧૦૨ રાગ ઉપરન્ત્ર ઘાળ

શીવ સમરણથી સાધન સઘળાં સીધી દાયક થાય જો
 ને ॥ શીવ શેવાથી સઘળા દેવો પુજયા કેવાય જોને ॥
 ૧॥ તરવર કેર મુગી સીચતાં પત્રો પોષણુ પામે જોને ॥
 એમ સર્વ દેવોમાં દૈવત આવે શીવને નામે જોને ॥૨॥
 સહુ સરીતાના સ્નાન તણુ ફળ સાગર નાતાં થાય જોને
 ॥ એમ શીવની શેવા કરતાં ત્રિલોકી પુજય જોને ॥૩॥
 સ્થાવર જંગમ શ્રષ્ટિ સઘળી રેછે શીવ આધારે જોને ॥
 કહે છોટમ શીવજીને ભજતાં સઘળાં કારજ સારેજોને ॥૪॥

૫૬ ૧૦૩

અથ વૈજનાથ માહાદેવની ગરબી.

સજ્જન સાંભળોરે કહુધુ આગળનો ઇતિહાસ ॥ શ્રી વૈ-
 જનાથનોરે મહીમા કહુધુ કરી પ્રકાશ ॥૧॥ કાસર નગ-
 રથીરે એકજ કોશ ઉપર છે માંન ॥ અગ્નિ દીશા ભણિ
 રે શ્રીવૈજનાથ તણુ સંસ્થાન ॥૨॥ ગ્રાડી અતી ઘણીરે પા-
 વા સુધિ પાધર દેશ ॥ રેતા રખારીયોરે ન્યારા ન્યાર
 બાંધી નેહ ॥૩॥ શીવના વન વિષેરે નિકટ નેહ હુતો જે
 ધારય ॥ ગાયો તેહનિરે ચરતી ફરતી વનમોઝારય ॥૪॥

॥ તે ગાયો વિષેરે એક હૂતી દેવાંશી ગાય ॥ દુઝે સર્વ
 દારે વળિ તે વરશે દાઢે વાય ॥પા॥ વનમાંહે ચરીરે પિ
 તિ દેવ સરોવર નિર ॥ શીવ છાંના હુતારે શરોવર કેરી
 પુરવ તિર ॥ વરખડીયો તળેરે ॥ ઘેનુ ઉભી રેતિ સ્થી
 ર ॥૬॥ આંચળ માયથીરે એટલે ઝરતુ દુધ અશેષ ॥ તે
 પયથી થનોરે શીવને ઉપર જઈ અભીશેષ ॥૭॥ ઘેનુ
 ત્યાં થકીરે વસતિ મક્તિ ગાયો માંચ ॥ દોતાં ગોવાલને
 રે તેમાં દુધ ન મળતુ કાંચ ॥૮॥ તે દેખી કરીરે મનમાં
 ઉપજ્યો એહ વિચ્યાર ॥ માહરી ગાયનોરે કોયક છાંનો
 છે દોનાર ॥૯॥ એમ વિચ્યારતાંરે બીજે દીવશ થયો
 જે વાર ॥ ગાયો ચારવારે વસતો ચાલ્યો તે નિરધાર ॥
 ૧૦॥ તે ગાયો વિષેરે પેલી દેવ ગાય છે જેહ ॥ દીવશ
 પાછલેરે પાંણિ પિવા ચાલિ તેહ ॥૧૧॥ જલ પીધા પ
 છીરે ઉભી વરખડીયોની છાંચ ॥ ધારા દુધનીરે વસતિ
 ઝરવા લાગી ત્યાંચ ॥૧૨॥ તે ગોવાલિયેરે નજરે જોયુ
 જોણીવાર ॥ ઝિણિ દ્રષ્ટિયેરે અવલોકી દીશાયો ચ્યાર ॥
 ૧૩॥ ખંડીત પોડીયોરે દીઠો દશ દગલાંનિ માંચ ॥ ઇશાં
 ન કાંણુમાંરે તેણ્યે અવલોક્યો છે ત્યાંચ ॥૧૪॥ તે દેખી
 કરીરે ઉપજ્યો મનમાં એમ વિચ્યાર ॥ પ્રતાપી દેવતારે
 આ ઠેકાંણુ છે નિરધાર ॥૧૫॥ એ નિશે કરીરે વળતી
 ગયો પોતાને નેહ ॥ સરવે સાથનેરે કહીસંભળાવ્યુ દીહુ
 તેહ ॥૧૬॥ સૂતાં સ્વપ્નમાંરે દીઠા વૈજનાથના નાથ ॥ ન
 ચ્યો ગોવાલિયોરે હરજ્યો જોડીને બે હાથા ॥૧૭॥ શીવ ક
 હેતા હવારે એછે દેવ રૂપિની ગાય ॥ માટયે મુજનેરેનિતે
 દુધ ચઢાવી જાય ॥૧૮॥ માટયે તાલ્યેરે એનો કદા ન ક

રવો તંત ॥ એતો દેવછેરે તેનો તુ ના લેઈશ અંત ॥૧૯॥
 આ વન માહરેરે હું છું વૈજનાથ માહાદેવ ॥ છાંના રહી
 સદારે મારી દેવ કરે છે શેવ ॥૨૦॥ આજ લગી અમેરે
 ગુપ્ત રહેલા એણે ઠારચ ॥ હાવે માહરેરે પ્રગટ થવાનું
 છે નિરધાર ॥૨૧॥ તુ જઈ ખોદજેરે ઝાં જઈ ઉભી રેતી
 ગાય ॥ જુગતે જલવેરે ખંડીત મુરતિ કોય ન થાય ॥૨૨
 ॥ શીવે સ્વપ્નમાંરે કહેલું જે કરવાનું કાંમ ॥ પછી પર
 ભાતમાંરે તેવું કીધું તેણે ઠામ ॥૨૩॥ ખોદી ખાંત્યથીરે
 શીવ પારવતી કાઢ્યાં પારચ ॥ કરી વાડોલિયુરે દરશ
 ન કરતો તેણે ઠારચ ॥૨૪॥ શીવે કહ્યું હતુરે આવશે દેવ
 ળનો કરનાર ॥ તે નિશ્ચયે થયુરે આંબ્યો વણુઝારો તે ઠા
 રચ ॥૨૫॥ ખોડી ત્યાં ઢળ્યારે શીવ દેખીને નાંમ્યુ શીશ
 ॥ તેના સ્વપ્નમાંરે મલીયા વૈજનાથના ઇશ ॥૨૬॥

૫૬ ૧૦૪

કેણેરે ઉરાડોરે વનનો મોરલો એ રાગતી ગરખી.

વણુઝારો આવીરે ઉતરયો વનમાં ॥ પોઠ્ય ઉતારી પો
 ઢ્યો જઈ પલંગજે ॥ આછી ચાદર ઓઢેલી છે અંગજે
 ॥ વણુઝારો આંબ્યોરે ઉતરયો વનમાં ॥ ૧ ॥ સુપનામાં
 આંબ્યારે શ્રીમાહાદેવજી રૂપ મનોહર તેજ તણો અંબા
 રજે ॥ ભસ્મ વીલેપન નાગજરાજ ઉર હારજે ॥ વણુઝા
 રો ॥૨॥ ચંદ્ર વદનને લોચન કમળ વિશાલજે ॥ બા
 ળ નિશાકર શોભે સુંદર ભાલજે ॥ વણુઝારો ॥૩॥ જ
 ટા મુગટમાં ઝળકે નિરમલ ગંગજે ॥ શૈલ સુતા તો શો
 ભે છે અરધાંગજે ॥ વણુઝારો ॥૪॥ કંઠ ગરલને નરશી
 ર કેરી માલજે ॥ દેહ દીગંબર વેષ ધણો વીકરાલજે ॥

વણુઝારોં ॥૫॥ કર ખપરને હીમ હીમ હમરૂ હાકજે ॥
 ત્રિશુલ તો મર પાણી બાણ પીનાકજે ॥વણુઝારોં॥૬॥
 વીરમે પાંખ્યો વણુઝારો તે વારજે ॥ એટલે બોલ્યા શં
 કર જગદાધારજો ॥વણુઝારોં ॥૭॥ દેવલની રચના ક
 રચ આણે હાંમજે ॥ વૈજનાથ તુ ધરજે મારૂ નામજે ॥
 વણુઝારોં ॥૮॥ પોઢી ઉઠ્યો વરઝારો પરભાતજો ॥
 શીવે કહ્યુ તે કાંમ કરયું સાક્ષાતજે ॥વણુઝારોં ॥૯॥ દે
 વળ કેરી રચના કીધિ ત્યાંયજે ॥ વૈજનાથ માહાદેવને
 આંણ્યા માંયજે ॥વણુઝારોં ॥૧૦॥ ફરતો વઢો કરવા ક
 ર્યો વિચારજો ॥ ખોઘો પાયો નિશ્યે કરી નિરધાર
 જે વણુઝારોં ॥૧૧॥ પાયો ખોદતાં નિકળ્યુ નિરમળ
 બાંણુજે ॥ ઉંકુ દીકુ તે પાતાળ પ્રમાંણુજે ॥ વણુઝારોં
 ॥૧૨॥ દેવળ મધ્યે લેવા કર્યો વિચારજો ॥ સુપનાંતર
 માં શીવે કહ્યુ તે વારજે ॥વણુઝારોં ॥૧૩॥ નિલકંઠ તુ
 જણે મારૂ નાંમજો ॥ સદાય હું રહ્યુ છુ પાયાને હાંમજો
 ॥વણુઝારોં ॥૧૪॥ આજ લગી પણ રેછે એણી જગ્ય
 જો ॥ મોટો મણીધર ભુજંગ રેછે નાગજો ॥ વણુઝારોં
 ॥૧૫॥ એવા અદભુત વૈજનાથના ઇશજો ॥ સદાય શેવી
 હું નામુછુ શીષજો ॥વણુઝારો આબંયોરે ઉતરયોં ॥૧૬॥

પદ ૧૦૫ રાગ ગરબી

ચાલ ફર રાગ કાત્યવની વ્રતની ગરબી જોવા.

સંવત વીક્રમ સેનનો આબંયો વળી અગીયાર સજન
 સાંભળજેરે ॥ રાભાંણા રજપુતથી ગાંમ વસુએ ઠાર ॥
 સજનં ॥૧॥ ઉજડ વલતૂ એ થયુ વિત્યો કાંચક કાલ
 ॥સજનં ॥૨॥ કાશર માંહે ગણેશજી પટલે કાઢી ભાલ

॥સજન૦ ॥૩॥ બીજ બાંધવ તેહના નારણુ છે નાંમ
 ॥સજન૦ ॥૪॥ સંવત બાર બારોતર વાસવસની ગાંમ
 ॥સજન૦ ॥૫॥ કુલ ગુર કાસર ગાંમના નિર્મળ નાગર જે
 હ ॥સજન૦ ॥૬॥ વેદ મુરતી વિધ્યા વડી દેવ સરપી દે
 હ ॥સજન૦ ॥૭॥ સરસ શ્રવણુ નક્ષેત્રમાં વાશેલુ છે ગાંમ
 ॥સજન૦ ॥૮॥ તે માટે તે ગાંમનુ શ્રવણુવ્ય પાડુ નામ
 ॥સજન૦ ॥૯॥ નાંમે ભાડિવા મેઘલુ કુલ ગુરના સુતજે
 હ ॥સજન૦ ॥૧૦॥ ગણેશજીના ગાંમમાં જોવા આઠ્યા
 તેહ ॥સજન૦ ॥૧૧॥ આદર દીધો અતિ ઘણો ગણેશ
 જીયે ત્યાંય ॥સજન૦ ॥૧૨॥ પાયે લાગી પ્રીત્યથી બેડા
 ચોરા માંય ॥સજન૦ ॥૧૩॥ તમે અમારા કુલ ગુર કેરા
 છો સુત સાર ॥સજન૦ ॥નાગર જાત્ય વિના અમે ગોર
 નથી કરનાર ॥સજન૦ ॥૧૪॥ પવિત્રને પુરાવલી સઘ
 જા વિધા પાત્ર ॥સજન૦ ॥ તે વીણુ અમે ન માંનીએ
 બીજ બ્રાહ્મણુ માત્ર ॥સજન૦ ॥૧૫॥ તે માટે આવિ
 અહિ વસો કરીને વાસ ॥સજન૦ ॥૧૬॥ દરશન સઘ
 જા દેવનુ તમ દરશનથી થાય ॥સજન૦ ॥૧૭॥ તેથી
 અમારા સર્વનાં પાપ પુરાતન જાય ॥સજન૦ ॥૧૮॥ વે
 દ મંત્ર જે વિપ્રમાં તેમાં પંચે દેવ ॥સજન૦ ॥૧૯॥ એ
 વા ઉતમ વિપ્રની સરવે કરવી સેવ ॥સજન૦ ॥૨૦॥ જે
 તિરથ પ્રથવી વીશે સાગરમાં છે જેહ ॥સજન૦ ॥૨૧॥
 બ્રાહ્મણુના શુભ ચર્ણુમાં વસે નીરંતર તેહ ॥સજન૦ ॥
 ૨૨॥ વિપ્રા ભાગીરથી હરી ત્રણ જગતમાં સાર ॥સજ
 ન૦ ॥૨૩॥ જડ મતિના જણે નહી તે પશુનો અવતાર
 ॥સજન૦ ॥૨૪॥ ગણેશજીએ ગોરને કહ્યો સનાતન ધ

મેં ॥સજનના ॥ ઉત્તમ રીત્યે આચરે તે પાંમે પદ પર્મ ॥
 સજનના ॥રપા ॥ ભાઉજીયે માંન્યુ ભલુ વસ્યા કરી ત્યાં
 વાસ ॥સજનના ॥ માહા રૂદ્ર મોટા કર્યો પ્રગટ્યુ પુન્ય
 પ્રકાશ ॥સજનના ॥રફા ॥ વૈજનાથ વિશ્વભરે દીધુ ત્યાં
 દરશન ॥સજનના ॥ શીવ કહે હૂ રહુ છુ સદા તમ ઉપ
 ર પરશન ॥સજનના ॥રગા ॥ નામર શેવક માહરા આઘ
 થકી છે એજ ॥સજનના ॥ તેથી હું આપુ શદા વિદ્યા ધ
 નને તેજ ॥સજનના ॥રટા ॥ સુખે અહીં રેજે શદા વધશે
 સારો વંશ ॥સજનના ॥ વંશ તમારાને વીધે અવતરશે
 મુજ અંશ ॥સજનના ॥રદા ॥ શેવા કરજે માહરી થાશે
 સુખ સંતાન ॥સજનના ॥ ભકિત કરજ્યો માહરી ધરજે
 નિત્યે ધ્યાન ॥સજનના ॥ર૩ના ॥ આગળ એક સતી થશે
 વંશ તમારા માંય ॥સજનના ॥ તેના આશીરવાદથી કલે
 શ ન વ્યાપે ક્યાંય ॥સજનના ॥ર૩ના ॥ એમ કહી આપે
 થયા ઇશ્વર અંતર ધ્યાન ॥સજનના ॥ ભાઉજીયે તે રૂપ
 નુ રાખ્યુ રૂદ્યે ધ્યાન ॥સજનના ॥ર૩ના ॥ ભાઉજી દુલવ
 રામના ॥ મુળ પુરૂષ કહેવાય ॥સજનના ॥ વધજનાથ
 એ વંશમાં ઇષ્ટ દેવ પુજાય ॥સજનના ॥ર૩ના ॥ દુલવરાં
 મે અતિ ઘણી ભકિત કરી વિશેષ ॥ સજનના ॥ શીવે
 આવી સ્વપ્નમાં અધિક કર્યો ઉપદેશ ॥સજનના ॥ર૩ના ॥
 પુત્ર ત્રણ તારે થશે બે પુત્રિ પરમાંણ ॥સજનના ॥ અંશ
 સર્વ એ માહરા શારા થશે શરવે સૂઝણ ॥સજનના ॥
 ર૩ના ॥ મોટા સૂતનુ ધારજે મારે નાંમે નાંમ ॥સજનના ॥
 તેજ ભકત મારો થશે કરશે શારાં કાંમ ॥સજનના ॥ર૩ના ॥
 શંકરનિ આજ્ઞા થકી જનમ્યો જ્ઞેષ્ઠ કુમાર ॥સજનના ॥

વૈજનાથ તે પુત્રનુ નામ ધર્મુ નિરધાર ॥ સજન ॥ ૩૭
 ॥ વય વધતાં વૈજનાથને વાધી ભકિત વિશેષ ॥ સજન ॥
 ॥ સુપનામાં શીવે કર્યો ઉત્તમ એ ઉપદેશ ॥ સજન ॥
 ૩૮ ॥ કઠણ થયા કળી કાળમાં પાપ પરાયણ લોક ॥ સ
 જન ॥ કીરતન ગાતાં માહરાં મુક્ત થશે ભવ શોક ॥
 સજન ॥ ૩૯ ॥ કરાવ્ય શીવ કીર્તનાવલી ગાશે નરને
 નારય ॥ સજન ॥ પાપ મુક્ત તેથી થશે એ મોટો ઉપ
 ગાર ॥ સજન ॥ ૪૦ ॥ આવે ઉપનીશદો તણો જે કીર
 તનમાં સાર ॥ સજન ॥ ગાય શીખે ને શાંભળે તે પાંમે
 ભવપાર ॥ સજન ॥ ૪૧ ॥ શકરની આજ્ઞા થઈ સ્વમ
 વિષે જેવાર ॥ સજન ॥ સાંભળતાં વૈજનાથને ઉપજ્યો
 પ્રેમ અપાર ॥ સજન ॥ ૪૨ ॥ વિક્રમ સંવત ઓગણી
 ઓગણ્યાલિશ સાર ॥ સજન ॥ ભાદરવા શુદ્ધ અષ્ટ
 મી શાંખવાર ઉદાર સજન ॥ ૪૩ ॥ જેવો શ્રવણે સાં
 ભળ્યો આગળનો ઇતિહાસ ॥ સજન ॥ વૈજનાથ માહા
 દેવનો કહ્યો કરી પ્રકાશ ॥ સજન ॥ ૪૪ ॥

પદ ૧૦૬ રાગ ગરબી.

પરમ કૃપાળુ શ્રી વધજનાથ છે ॥ ટાળે દીન જનોનાં દુઃ
 ખજે ॥ ભક્ત અભક્ત સદાશીવને ભજે ॥ તેને આપે અ
 ક્ષમ સુખજે ॥ પરમકૃપાળુ ॥ ૧ ॥ પાપી એક હુતો જે
 પારધી ॥ ધણાક જીવની કરતો ઘાતજે ॥ તેને મુક્ત ક
 ર્યો છે પાપથી ॥ એવી છે પુરાણે વાતજે ॥ પરમ ॥ ૨ ॥
 ગુણકા શીવ ભક્તોને શેવતી ॥ વળતી કરતી એનું ક
 મજે ॥ શીવે સંગ કરીને તેને ॥ વળતી આપ્યું છે પદ
 પર્મજે ॥ પરમ ॥ ૩ ॥ આહીર પુત્રે ભકિત આદરી ॥ શી

વને શેઁયા આંણી પ્રીતજે ॥ તેને સુખ આપ્યુ સહુથી
 ઘણું ॥ એવી છે સમરથની રીતજે ॥ પરમં ॥૪૧॥ વન
 માં ભમતાં ભમતાં ભીક્ષ્ણને લાઁધ્યુ ॥ ઉજ્જવળ શીવલીંગ
 એકજે ॥ તેની પુજા કરતાં પ્રીતથી ॥ તેને આપ્યાં સુખ
 અનેકજે ॥ પરમં ॥૫૧॥ અદ્ય શેવાથી જે રીઝે આતા ॥
 એવા શંકર દીનદયાળ જે ॥ છોટમ એવા શીવને જે
 ભજે ॥ તેની હરે જન્મ જન્મળ જે ॥ પરમં ॥૬૧॥

પદ ૧૦૭ રાગ ગરબી માદ્ય શેર.

સૂજનોરે શેવો શ્રી વધજનાથને ॥ અનેક વિદ્યથી ઉગા
 રે એ ઇશ જે ॥ જન્મ મરણનો ભય ટાળે જુગદીશજે
 સુજનોં ॥૧॥ શેવાથી સૂખ આપે સંસારનાં ॥ શંકરને
 શેવે છે દાનવ દેવજે ॥ મોટા મુનીજન કરે નિરંતર શે
 વજે ॥ સુજનોં ॥૨॥ ભુક્તિને મુક્તિ સહુ તેથી મળે
 ॥ એક દીવસ લેછ હરીએ કમળ હજારજે ॥ કરવા બેડા
 શીવ શેવા નિરધારજે ॥ સુજનોં ॥૩॥ ઓછુ ને એક
 કમળ એમાં થયું ॥ નેત્ર કમળ કાઢ્યુ વળતી જુગદીશ
 જે ॥ એટલે પ્રસન્ન થયા ઉમયાપતી ઇશજે ॥ સુજનોં
 ॥૪॥ એ વેળાએ ચક્ર સુદરશન આપીયું ॥ ત્રીપુરાસુર
 દાનવ પ્રગટયો માહા દુષ્ટ જે ॥ દેવોને દુખ દેતો તે પા
 પીષ્ટજે ॥ સુજનોં ॥૫॥ એક શર મારયોરે એવા મંદ
 ને ॥ વસૂદાનો રથ કીધો તેણીવાર જે ॥ હીમાચળનું
 ધનુશ કર્યું નિરધારજે ॥ સુજનોં ॥૬॥ રથ અંગે થા
 પ્યારે સુરજ સોમને ॥ રથાંગ પાણી કેરૂ કીધુ બાંણજે ॥
 ત્રણે પુરનો કાઢ્યો કચર ધાણજે ॥ સુજનોં ॥૭॥ એ
 વાને સમરથ રે શ્રી માહાદેવ છે ॥ છોટમ શીવને આ

રાધે જન જેહજો ॥ સુત દારા ધન વૈભવ પાંખે તેહજો ॥
અંત સમે અમરાપુર માંહે વસે ॥ સુજનો ॥ ૮ ॥

શ્રી હાટકેશ્વરની ગરબી.

૫૬ ૧૦૮ રાગ ગરબી.

હરદમથી ભજ્યેરે હાટકનાથને ॥ હાટકેશ્વર છે નાગરકુ
ળના ઇષ્ટ જો ॥ બોહોતેરને ગોત્રીરે પુજે પ્રીતથી ॥ શે
વે જેને ગૌતમ અત્રિ વશીષ્ઠ જો ॥ હરદમ ॥ ૧ ॥ રૂકમ
વરણ કરતાર ઇશ શ્રુતિમાં કહ્યો ॥ દ્વાદશ અંતે દ્વનિ રૂ
પ છે તેહજો ॥ અજર અમરને અખંડ શીવ તો એજ
છે ॥ આનંદ સીંધુ બ્રહ્મ સનાતન જેહજો ॥ હરદમથી ॥
૨ ॥ અસ્મ વિશે આરોપી પુબય છે ॥ કનિષ્ઠ જનનેએ
કેહેવાયજો ॥ એ પુજેથી ઇછીત ફળ તો પામીએ ॥ પ્રાં
ણ લીંગ પુજે તો મુક્તિ થાયજો ॥ હરદમ ॥ ૩ ॥ પ્રાણ
લીંગમાં ગંગા જીમનાં સરસ્વતિ ॥ ઇંદુ અર્કને અગ્નિનો
છે વાસજો ॥ બ્રહ્માને વિશ્નુ શીવ તેમાં વસે ॥ કોટીક
રવીનો છે તે માંહે પ્રકાશજો ॥ હરદમ ॥ ૪ ॥ સૂક્ષ્મને
સ્થુલ જગત છે જેટલુ ॥ એથી ઉપજે એમાં જઈ સમા
ય જો ॥ મોટાને મુનીઓરે ધ્યાને ધાય છે ॥ કરી સમા
ધી શીવરૂપ થઈ જાયજો ॥ હરદમ ॥ ૫ ॥ વ્યક્ત અને
અવ્યક્ત ગુણોથી વેગજો ॥ છતરીસ તત્ત્વ થકી જે રહે
છે શેશજો ॥ અવ્યાપી તેજોમય તે છે સદા ॥ છોટમ
એવા જાણી ભજે મહેશ જો ॥ હરદમ ॥ ૬ ॥

૫૬ ૧૦૯

॥ જાંના માંના છેડે આવે માવલા જો ॥ એ રાગ.
ભક્ત તથા ભય હરનારા નિલકંઠ છે જો ॥ શેવક જન

નાં દેખી ન શકે દુખજો ॥ શરણાંગત વધળ તો શંકર
 છે સદા જો ॥ શેવે તેને આપે સઘળાં સુખ જો ॥ ભકત
 ॥૧॥ એક સમે ખનીયુ સંવત અગીયારમાં જો ॥ બ્યા
 સ કુટુબ શેવા કરતો ત્યાંય જો ॥ બીલીનાં પત્રો અર
 પેલાં બાચકે જો ॥ માથા કેરા વાળ પડેલા માંય જો ॥
 ભકતો ॥૨॥ રાભાણા રજપુતો રહેતા ગામમાં જો
 તેના સાંભાવાળો બીજો કાંયજો ॥ ઓચીંતો આવ્યો તે
 શીવના ધામમાં જો ॥ કેશ જોઈને કેહેવા લાગ્યો સોય
 જો ॥ ભકતો ॥૩॥ અલ્યા કુટુબ માથે શ્રીમાહાદેવને જો
 ॥ હુ દેખુછુ ઉગેલા છે વાલ જો ॥ ભયને મારે કુટુબ
 હાજી ભણ્યું જો ॥ વીચાર કરતાં પડી પેટમાં ફાલજો
 ॥ ભકતો ॥૪॥ રીસ કરી રજપુત પછી એમ બોલીઓ
 જો ॥ પથરમાં તે ક્યાંથી ઉગે વાલજો ॥ કાંમણ
 કાંય કરે છે મુજને મારવાજો ॥ માટે તારો કરવો મારે
 કાલજો ॥ ભકતો ॥૫॥ ઓત્સવો દને હું આજ થકી દી
 ન આઠમેજો ॥ પાછો આવી સઘલો શોધ કરેશજો ॥
 વાલ ઉગેલા નહી દેખુ માહાદેવનેજો ॥ વલતી તારા
 શીરનો છેદ કરેશજો ભકતો ॥૬॥ એમ કહી રજપુત
 ગયો ઘેર એહનેજો ॥ પડ્યો કુટુબ કેરા મનમાં ત્રાશ
 જો ॥ કેશ નહીં ઉગેલા દેખે શીવનેજો ॥ નિશે પાપી ક
 રશે મારો નાશજો ॥ ભકતો ॥૭॥ એમ વીચારી શીવ
 પર બેઠો આદરીજો ॥ અંન ઉદક લેવાનો કીધો ત્યાગ
 જો ॥ ધ્યાન ધરી બેઠો વલતી માહાદેવનુજો ॥ ઉપજ્યો
 સારો શીવ પદમાં અનુરાગજો ॥ ભકતો ॥૮॥ ચ્યાર
 દીવસ સુધી તે એકે આસનેજો ॥ શીવ પદમાંથી ચી

ત ચલે નહી લેશજે ॥ અડધી રાત્રે શીવ સપનામાં
 આવીઆજે ॥ શંકર કેહે શા માટે સેહેછે કલેશજે ॥
 ભકતો ॥ ૬૮ ॥ આવ પીયોને ઘેર જઈ ખુશીમાં રહે
 જે ॥ મારે માથે હું દેખાડેશ વાલજે ॥ રીસ ભર્યો ર
 જ્યુત જશે તે તાંણવાજે ॥ લોહી લાગ્યાથી કરેશ એ
 નો કાલજે ॥ ભકતો ॥ ૧૦ ॥ જે વિસ્વાસ ન આવે તારા
 મનમાંજે ॥ તો આ સામો કડુવો લીમડોજેહજે ॥ ડેરા
 ઉપર ડાલ રહેલુ જેટલુજે ॥ મીઠુ દુધ સરીખુ થાસે તે
 હજે ॥ ભકતો ॥ ૧૧ ॥ સાચુ માની શીરા નમાવ્યુ શી
 વનેજે ॥ શંશે મુકી ગયો પોતાને ઘેરજે ॥ પરભાતે આ
 વ્યો તે શીવને પુજવાજે ॥ લીમડો ચાખ્યો થઈ આ
 નંદની લેહેરજે ॥ ભકતો ॥ ૧૨ ॥ રીસ ભર્યા રજ્યુત
 પછી ત્યાં આવીયોજે ॥ કશ્ણા સીંધુ શીવ શીર દીડા
 કેશજે ॥ સમીપ જઈને જ્યુ રૂંદી રીતથીજે ॥ મુઠેજાણુ
 રચના કીધી બેશજે ॥ ભકતો ॥ ૧૩ ॥ મુકીમાં ઝાલીને
 મુઠે તાણીઆજે ॥ અંગે લાગી રૂંદીર કેરી ધારજે ॥
 ખાલ સહીત તે કેશ બધા ઉપડી ગયાજે ॥ તે દેખી
 ભય પામ્યો મુઠ ગમારજે ॥ ભકતો ॥ ૧૪ ॥ કોપ થયો
 શંકરનો વક્તી અતી ઘણોજા ॥ રાભાંણોનુ કાઢી નાં
 ખ્યુ મુલજે છોટમ કહે શંકર દીન બંધુછેશદાજે ॥ શેવ
 ક ઉપર સદા રહે અનૂકુલજે ॥ ભકત તણા ભય હરનારા
 નિલકંઠ છેજે ॥ ૧૫ ॥

સમાપ્ત.

જાહેર સ્વર.

આ ચોપડી જે સદમહસ્થાને જોઈતી હોય તેમણે
નીચે લખેલે ઠેકાણેથી રોકડી કરીમતે મંગાવી લેવી
બહાર ગામના લોકોએ વધુમાં ટપાલ ખરચ મોકલવું

નડીઆદમાં—ત્રવાડી વર્ધજનાથ દુલવરાંમની પાસે
થી હો. નાગરવાડામાં

અમદાવાદ ખાડીઆમાં શોભારામ સુરતીની પોલ
માં ઇચ્છાશંકર દુલવરામ પાસેથી મલસે

સુણાવ—ત્રવાડી વર્ધજનાથ પોતે પ્રસીધ કરનાર પા
સેથી

થાલ શગ ગરબી.

આરોગો શંકર સ્વાંમી ॥ તમે છો અંતરજમી ॥ પુર
ણ બ્રહ્મ અનેક નાંમી ॥ આરોગો ॥ ૧ ॥ ભુખ્યા તમે ભા
વતણા કહાવો ॥ શંભુજી જમવાને આવો ॥ સેવક જન
ને દીજે લાહાવો ॥ આરોગો ॥ ૨ ॥ કાહાવો છો ભીક્ષા-
ના ભોગી ॥ તમે છો નિરંજન જોગી ॥ આદ્ય અંત્ય અ
સીપદ રૂપે થઈ ॥ આરોગો ॥ ૩ ॥ સાંમગ્રી સારી મેહુ કી
ધી ॥ પાંચે પકવાંન નાના વીધી ॥ ભાજી છત્રીસે કીધી
॥ આરોગો ॥ ૪ ॥ અથાંણાં વીધ વાધનાં આંણી ॥ આ
રોગો પીનાક પાંણી ॥ દાસનો ભાવ રૂદે જાંણી ॥ આરો
ગો ॥ ૫ ॥ રાઘતાંને ચટણી છે સારી ॥ આંણુ જલ ઉત
મ જાઉંવારી ॥ સુદ્ધ આચમન કરી લો સોપારી ॥ આ
રોગો ॥ ૬ ॥ મયાને મેહેર હવાં કીજે ॥ દાસ જાણીને દ
રશન દીજે ॥ ત્યારે તો કારજ સઉ સીજે ॥ આરોગો ॥ ૭ ॥

થાલ

મહીસાસુર મથનીરે માય ॥ આરોગો અંબે ॥ તમે કરો
સેવકને સાહ્ય ॥ શીરભુજ અવી લંબે ॥ ૧ ॥ એવી અક
લીતછોરે અંબાવ ॥ સચરાચર વાસ ॥ તમે મેહેર કરી
તે માય ॥ ગુણ ગારો દાસ ॥ ૨ ॥ હવે સૌત્રણે ક
રીરે થાલ ॥ માજી મેહે આંણી ॥ ભોજન કરવાને કાજ
॥ દાસ મુખ કહેવાંણી ॥ ૩ ॥ મેતો પ્રીત્યે કરચારે પકવા
ન ॥ સુંદીર સૂખડલી ॥ માજીનું જેતાં મુખ ॥ ભાગેભુ
ખડલી ॥ ૪ ॥ મેતો સુંદીર કીધારે શાક ॥ બહુ નાનાંવી
ધી ॥ મેતો પ્રીત્યે નીપાવોરે પાક ॥ સાહીત્ય સહુ કીધી
॥ ૫ ॥ રંભાફળ આદેરે માય ॥ મેવા સઉ આંણી ॥ શુદ્ધ

આયમન કરવા કાજ ॥ સુંદર છે પાંણી ॥૩॥ માઆ સો
ગો મુખવસ મુખ સુંદર થાયે ॥ મા પ્રીત્યે આપો પ
રસાદ ॥ દાશ મયો ગાયે ॥૭॥

પારવતીના થાલ

રાગ ધૈવજ

પારવતી માતાની શોભા સી કહુ વીધ વીધ પેરેતે કી-
ધાં પકવાંનજે શેવ સુચાલી સસીત કરી તે લાખશી ॥
અનેક પ્રકારે કીધાં ઉતમ ધાંનજે ॥ પારવતી માતાની
શોભા સી કહુ ॥૧॥ માત ભાતીનાં ભજ્યાં કીધાંમાવથી
॥ લાડુ ઘેખર પુડાને દુધપાકજે ॥ રસીક ભસી મા કીધી
છેતેરોટલી ॥ વેઢમીમાંતો દીધાં સુંદર વાકજે ॥ પા
રવતી માતાની શોભા સી કહુ ॥૨॥ તલ્લખત્રાં બેચુરમાં
કીધાં કોણથી ॥ પાપડ પુરી માલપુવા મીષ્ટાંનજે ॥ ઉ
તમ ભાંતે કીધાં છે અતી ઘણાં પાંક શાંસ્ત્ર નુ છે તુજ
માં બહુ જ્ઞાંનજે ॥ પારવતીમાતાની શોભા સી કહુ ॥૩॥
પ્રીત્યેથી પકવાંન કરાં મા અતી ઘણાં શાકરીયો શીરો
ને વસી કંસારજે ॥ અનેક ભાતે કીધાં છે મા અતી ઘ-
ણાં તેનો તો કાંય ગણતાં ન આજ પારજે ॥ પારવતી
માતાની શોભા સી કહુ ॥૪॥ ભાતો અને કે ભાત કરો
ભાવથી ॥ લોચા દાલ સવગે વાશો દુરજે ॥ કઢી તણી
રચનાતો કોને આવડે ॥ તે કીધુ છે ભાવ ધરી ભરપુરજે
॥ પારવતી માતાની શોભા સી કહુ ॥૫॥ રસોઘતો કી
ધી છે રૂટી રીતથી ॥ સ્નેહ કરીને શીવને અરપણ કીધ
જે છોટમનો સ્વામી શંકર રોઝી ગયા પારવતીને તુર
ત પરપદ દીધજે ॥ પારવતી માતાની શોભા સી કહુ
॥૬॥

પદ ૧૧૨ ગણપતી ની આરતી

જે ગણપતી રાયા જે ગણપતી રાયા નામ નીરંતર જપ
તાં વ્યાપે નહીં માયા જેદેવ જેદેવ ॥૧॥ હસ્તી વદન ક
રુણા કર એક દશન રાજે એક દશન રાજે કરણે કુહલ
સોભે સહુ સકટ ભાજે ॥ જેદેવ જેદેવ ॥૨॥ શેવંત્રાને
હાર વળી મુગતા માલા વલી મુગતા માલા ગુણ સા
ગર અતી નાગર ગણપતી કુંદાલા ॥ જેદેવ જેદેવ ॥૩॥
ચારે ભુજમાં ચાર ફરશી કમલ માલા ફરશી કમલ મા
લા ॥ મોદક ભોજન શોભે જેશુંકર ખાલા જેદેવ જેદેવ
॥૪॥ મહીમા અગમ અપાર સુખના છો સીધુ સુખ કેરા
સીધુ છોટમ શરણુ તમારા શેવે દીન બંધુ ॥ જેદેવ જેદે
વ ॥૫॥

હનુમાંનજીની આરતી.

જે હનુમંત બંકા જે હનુમંત બંકા તે સાગર ઓલંગી
ધેરી થડ લંકા જેદેવ જેદેવ ॥૧॥ સમરથ નહીં કોય એ
વો બીજે તુજ ટાલી બીજે તુજ ટાલી ॥ રાવણુ બામ
ઉભરી લંકાંથડ ખાલી જેદેવ જેદેવ ॥૨॥ તુ સરવેથી
સામરથ બીજે નહીં એવો સીતાની મુખી લાવો નહીં
કઈ તમ જેવો ॥ જેદેવ જેદેવ ॥૩॥ વાનર હરશ પમાડ
યા સુખ સહુને દીધુ સુખ સહુને દીધુ ॥ બામ તણાં ફલ
ખાયાં સહુ કારજ સીધુ ॥ જેદેવ જેદેવ ॥૪॥ રામ ચંદ્ર
ને વાત સીતાની કીધી છોટમ રઘુવર ચડીઆ તાં કુંદ
બી દીધી જેદેવ જેદેવ ॥૫॥

શ્રીપાદાદેવની આરતી લખી છે

જે શીવ ઉંકારા જે શીવ ઉંકારા અખાલેસ્વર અવીના-
શી સરવે ગુણુ સારા ॥ જેદેવ જેદેવ ॥૧॥ દશ ભુજને

પંચા નન શોભે સુખકારી શોભે સુખકારી ॥ અદ્ભુત
 રૂપ અનોપન શંકર ત્રીપુરારી ॥ જેદેવ જેદેવ ॥૨॥ અ
 ર્ચ ચંદ્ર શશી શિર મુંડતણી માલા ॥ મુંડ તણી માલા
 અકળીત રૂપ અનોપમ શશી શોભીત ભાલા ॥ જેદેવ
 જેદેવ ॥૩॥ નીલકંઠ લોકેસ્વર શંકર ત્રીપુરારી શંકર
 ત્રીપુરારી ॥ અદ્ભુત રૂપ અનોપમ શોભા છે સારી ॥
 જેદેવ જેદેવ ॥૪॥ ત્રી નયન પાંણીપી નાક ઉમયા અ
 રધંગે શીશ જટામાં ગંગા નાના જણુ સંગે ॥ જેદેવ જે
 દેવ ॥૫॥ નંદી વાહન ઉત્તમ શોભા છે સારી શોભા છે
 સારી ॥ અદ્ભુત રૂપ અનોપમ છોટમ બહી હારી જે
 દેવ જેદેવ ॥૬॥

મહાદેવજીની આરતી

જય હરી હરા જય હરી હરા ગંગાધર ગંગાધર ઈશ્વર
 ઓમકારા જય દેવ મહાદેવ ॥૧॥ નંદી વાહન ખગ વા
 હન શિવ ચક્ર ત્રિશુળ ધારી ત્રિપુરારી મોરારી કર કમ
 ળા ધારી જયદેવ મહાદેવ ॥૨॥ વાઘખર પીતાખર શિ
 વ શ્યામે પહેડી કમળ નયન કેશવને શિવને ત્રણુ નય
 ણું જયદેવ મહાદેવ ॥૩॥ લક્ષ્મિવર ઉમયાવર શંકર શા
 મળીઆ નટવર હરીવર સ્વામી અકાંતે મળીઆ જય-
 દેવ મહાદેવ ॥૪॥ ચંદ્રાર્યિત કેશવને શિવને ભસ્માંગે રા
 મા હૃદયા રાખ્યાં ઉમિયા અર્ચાંગે જયદેવ મહાદેવ ॥૫॥
 કૌસ્તુભમણી કેશવને શિવને હળાહળમુક્તાંજળ માધવ
 ને શિવને રૂંઢમાળા જયદેવ મહાદેવ ॥૬॥ વૈકુંઠેવસે વિ
 શ્વામર શિવજી કૈલાસે હરિ કાળા હર ગોરા એક એક
 ને ધ્યાને જયદેવ મહાદેવ ॥૭॥ ઓ બે એક સ્વરૂપ અ

તર નવ ગણુશો ભવ ભુવરનેભજતાં ભવસાગર તરશે
જ્યદેવ મહાદેવ ॥૮॥ શિવ વિષ્ણુની આરતિ જેકોઈ ગા
શે ભણે શિવાનંદ સ્વામી મનવાંછીત થાશે જ્યદેવ મ
હાદેવ ॥૮॥ જ્ય હરી હરા.

પારવતીની આરતી

જે ઉંમયા મામા જે પારવતી માતા આરતી કરૂં મા તા
રી આપો સુખ સાતા જેદેવી જેદેવી ॥૧॥ તુ શકિત શ
રવેશ તુ જગની માતા તારે શરણે આવે તુ સુખની દા
તા જેદેવી જેદેવી ॥૨॥ તુ ઉમયા તુ અંબા તુ જગની
કરતા તુ અખત્રીસ્વર દેવી તુ દુખની હરતા જેદેવી
જેદેવી ॥૩॥ તૂ રહી શીવ અરધાંગ સરજે ને પાલે મા
સરજે ને પાલે તૂ જમ પુરમાં જાતા જન પાછા વાલે
જેદેવી જેદેવી ॥૪॥ આદી મધ્ય ને અંત તૂ એકજ દે
વી તુ એકજ દેવી જોટમ શરણે આંચો પદ તારા શે
વી જેદેવી જેદેવી ॥૫॥

માતાજીની આરતિ.

જ્ય ત્રિપુરા બાળામા જ્ય ત્રીપુરા બાળા માતા તું છે
મોટી તને ભજે તારા જ્યદેવી જ્ય૦ ॥૧॥ તારો ચેલો
ગોચરખર ખાંડા ધારે મન હો નહીં જેનું તે ઉતરે પારે
જ્ય૦ જ્ય૦ ॥૨॥ ઝીણામાં ઝીણો થઇ જે તુજને ભજશે
લેશે મોટાઇ મોટી અર્થ તેનો સરશે જ્ય૦ જ્ય૦ ॥૩॥
ગુરૂ વિના જે જ્ઞાન કરે તે સર્વેખોટું ગુરૂતો પદાર્થ મોટા
માં મોટું જ્ય૦ જ્ય૦ ॥૪॥ જ્ય બહુચરબાળે મા શ્રી-
બહુચરબાળે વિશ્વ વિનો દીની નીલે મધુપાન વિલોલે
જ્ય૦ જ્ય૦ ॥૫॥ વામી દૃષ્ટે બાળા બાળક સામું જોજો

જે જન કોઇ તમારા દુઃખ તેનું ખોળે જાયેં જયેં ॥ જયેં ॥
 ૬॥ શિવ શક્તિની આરતિ જે કોઇ ગાશે ભણે શિવા
 નંદ શ્વામી કૈલાસે જશે જયેં જયેં ॥૭॥ જય ત્રિપુરા
 બાળામા.

રામ બેહાગડો

પોઢો સીવરાય ગીરી કૈલાશ ॥ સેવક જનને સાહ કરી
 ને ॥ પુરો સહુની આશ ॥ પોઢો ॥ ૧૦૬ ॥ અરવાંગે ઉમી
 યાજી બીરાજે ॥ ગંગા તમારી પાસ ॥ સરવસ્થાન એક
 અંગમાંહે ॥ છેપડ બ્રહ્માંદમાંવાસ ॥ પોઢો ॥ ૧૧ ॥ બ્રહ્મા
 સ્તુતી કરે નારદ નાથે ॥ કુસુમ વૃષ્ટી થાય ॥ જય જય
 જય ત્રીલોક્ય શ્વામી ॥ કરો સહુને સાહ ॥ પોઢો ॥ માત
 તાતને બ્રાત માહારે ॥ સ્વામી મનવશ્વાસ ॥ કરનેડી
 ને કરે વીનતી ॥ મયો તમારો દાસ ॥ પોઢો ॥ ૩ ॥

રામ બેહાગડો

સેજે શંકર રાય ॥ પોઢો પીઆ સેજે શંકર રાય ॥ સીધું
 શીતા પતી રટ નીશદન ॥ મદન દહન સુખ દાય ॥ પો
 ઢો ॥ ૧ ॥ કુશભ સેજ પુસ્પપીછેડી ॥ તા પરગીજે પાય
 સર્વસ સુતા કાઢી કર જોડી ॥ ગંગાઢોલે વાયા ॥ પોઢો શીવ
 ॥ ૨ ॥ ઇદ્ર અમર સમકરત જય જય ॥ વીરચી જય પદ
 ધાય ॥ જગત તાત પોયા પ્રાણુજનન તુમ ॥ દાનવ કે વ
 રદાય ॥ પોઢો ॥ ૩ ॥ અકડ સુત અર ગડિતમ રૂપીસુ ॥
 શોભાબનીકેમનાય ॥ દાશ રણછોડ બેત્રી મહેકો મુખ
 આગે જશ ગાય ॥ પોઢો ॥ ૪ ॥

